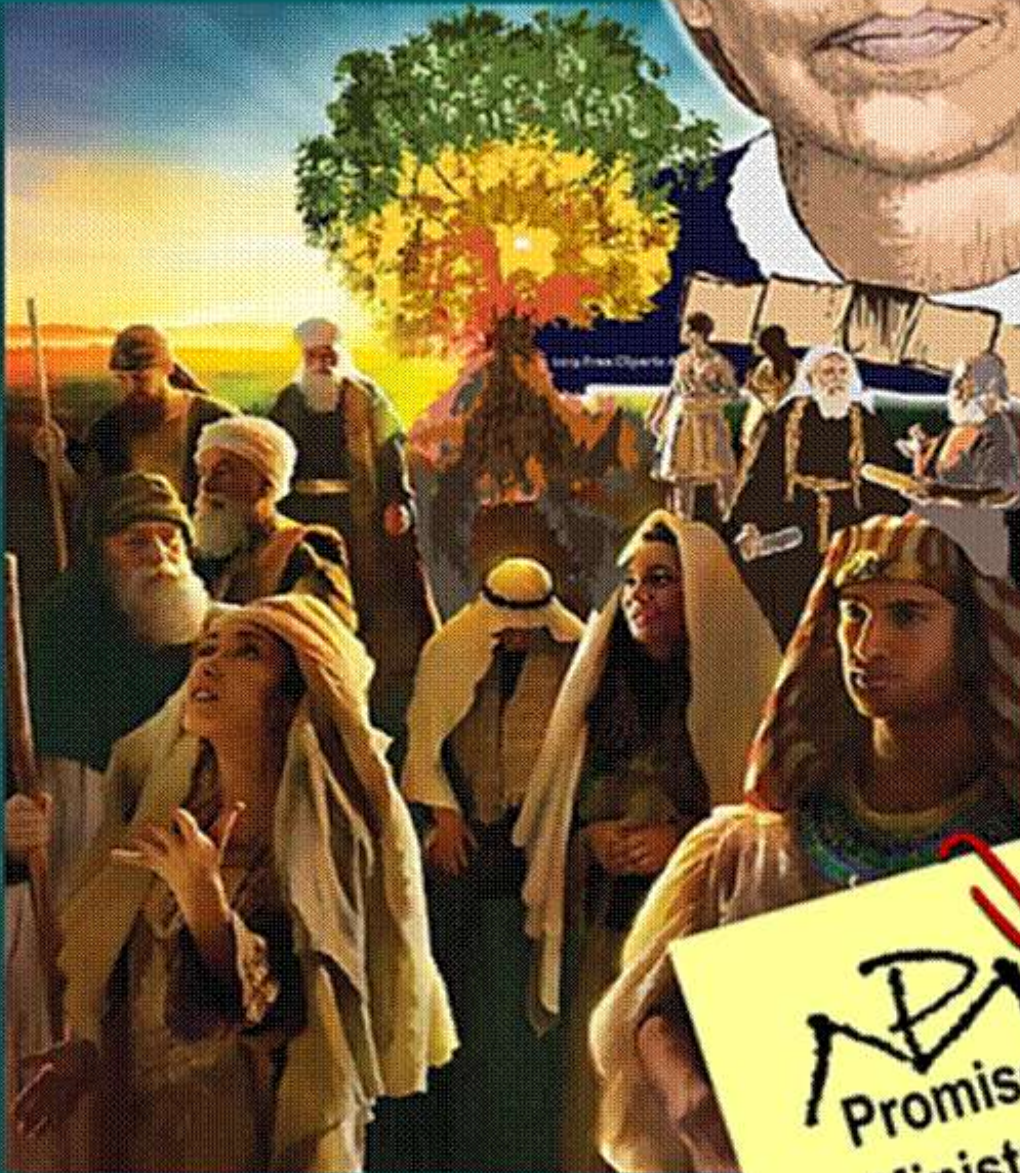

2022-2^e Kwartaal

Ellen G. White
NOTITIES
bij de SabbatSchool Lessen

GENESIS

©2022 Free Cliparts AGO

Geordende citaten van de Geest der Profetie bij de
dagelijkse bestudering van de volwassen Sabbatschool lessen.

Inhoud:

2^e kwartaal 2022

Het Boek van het Begin

Les 1 - De schepping-----	3
Les 2 - De zondeval-----	8
Les 3 - Kaïn en zijn nalatenschap-----	13
Les 4 - De zondvloed-----	20
Les 5 - Alle natiën en Babel-----	25
Les 6 - De wortels van Abraham-----	31
Les 7 - Het verbond met Abraham-----	36
Les 8 - De belofte-----	42
Les 9 - Jacob, de verdringer-----	47
Les 10 - Jacob - Israël-----	53
Les 11 - Jozef, meesterdromer-----	58
Les 12 - Jozef, prins van Egypte-----	62
Les 13 - Israël in Egypte-----	68

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers.

Kopierechten berusten bij Pacific Press Publishing Association®

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry®**

Contact: [**info@promiseministry.nl**](mailto:info@promiseministry.nl)

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik.

Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten.

Dit document is niet voor verkoop.

Het Boek van het Begin

Les 1 - De schepping

Sabbatmiddag 26 maart

Alleen in Gods Woord vinden wij een authentiek verslag van de schepping. Alleen in dit Woord kunnen wij een geschiedenis van ons ras vinden die niet bezoedeld is door menselijke vooroordelen of menselijke trots. Hier kunnen wij gemeenschap hebben met patriarchen en profeten en luisteren naar de stem van de Eeuwige als Hij met mensen spreekt. Hier aanschouwen wij de Majesteit van de Hemel, zoals Hij Zich vernederd heeft om onze plaatsvervanger en borg te worden, om eigenhandig de strijd aan te binden met de machten van de duisternis en om de overwinning te behalen in onze naam. Een eerbiedige beschouwing van zulke thema's kan niet nalaten het hart te verzachten, te zuiveren en te veredelen en tegelijkertijd de geest te inspireren met nieuwe kracht en sterkte. --*My Life Today*, p. 107.

God spreekt tot de mensen in een taal die zij kunnen begrijpen. Hij laat de zaak niet zo onbepaald, dat de mensen haar volgens hun theorieën kunnen behandelen. Wanneer de Heer verklaart dat Hij de wereld in zes dagen heeft gemaakt en op de zevende dag heeft gerust, bedoelt Hij de dag van vierentwintig uur, die Hij heeft afgebakend door het opkomen en ondergaan van de zon. ...

Nadat Hij onze wereld en de mens geschapen had, keek Hij naar het werk dat Hij gedaan had en verklaarde het zeer goed. En toen het fundament van de aarde was gelegd, werd ook het fundament van de sabbatdag gelegd. "Toen de morgensterren samen zongen, en al de zonen Gods juichten van vreugde, zag God dat een sabbatdag essentieel was voor de mens, zelfs in het paradijs. Bij het geven van de sabbatdag hield God rekening met de geestelijke en lichamelijke gezondheid van de mens. --*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 135, 136.

In den beginne werd God geopenbaard in al de werken der schepping. Het was Christus die de hemelen uitspreidde en de grondvesten van de aarde legde. Het was Zijn hand die de werelden in de ruimte hing, en de bloemen van het veld vormgaf. "Zijn kracht zet de bergen vast." "De zee is van Hem, en Hij heeft haar gemaakt." Psalm 65:6; 95:5. Hij was het, die de aarde met schoonheid vervulde, en de lucht met gezang. En op alle dingen op aarde, in de lucht en in de lucht, schreef Hij de boodschap van de liefde van de Vader.

Nu heeft de zonde Gods volmaakte werk ontsierd, toch blijft dat handschrift bestaan. Al het geschapene verkondigt nu de heerlijkheid Zijner voortreffelijkheid. --*The Desire of Ages*, p. 20.

Door de schepping moeten wij de Schepper leren kennen. Het boek van de natuur is een groot lesboek, dat wij in verbinding met de Schrift moeten gebruiken om anderen van Zijn karakter te leren, en verloren schapen terug te leiden naar de kudde van God. ...

In deze lessen die rechtstreeks uit de natuur komen, is er een eenvoud en zuiverheid die ze van de hoogste waarde maakt. Allen hebben het onderwijs nodig dat uit deze bron wordt afgeleid. Op zichzelf leidt de schoonheid van de natuur de ziel weg van zonde en wereldse aantrekkingen, en naar reinheid, vrede en God. --*Christ's Object Lessons*, p. 24.

Zondag 27 maart: De God van de schepping

In de schepping van de mens kwam de macht van een persoonlijke God tot uiting. Toen God de mens naar zijn beeld had geschapen, was de menselijke gestalte volmaakt in al haar onderdelen, maar zij was zonder leven. Toen blies een persoonlijke, in zichzelf bestaande God in die vorm de adem des levens, en de mens werd een levend, intelligent wezen. Alle delen van het menselijk organisme werden in actie gebracht. Het hart, de slagaders, de aders, de tong, de handen, de voeten, de zintuigen, de vermogens van de geest, allen begonnen hun werk, en allen werden onder wet gesteld. De mens werd een levende ziel. Door Christus, het Woord, schiep een persoonlijke God de mens en begiftigde hem met intelligentie en kracht. ...

Boven alle lagere orden van zijn wezen, ontwierp God dat de mens, het bekronende werk van Zijn schepping, Zijn gedachte zou uitdrukken en Zijn heerlijkheid zou openbaren. Maar de mens moet zichzelf niet verheffen als God. --*The Ministry of Healing*, p. 415.

[Door de psalmist werd de boodschap aan Israël gegeven: "Dient de Heer met blijdschap, komt voor zijn aangezicht met gezang. Weet, dat de Here God is; Hij is het, die ons gemaakt heeft, en niet wij zelven; wij zijn zijn volk, en de schapen zijner weide. Gaat Zijn poorten binnen met dankzegging, en Zijn voorhoven met lofprijzing." Psalm 100:2--4. En van allen die "de sabbat bewaren zonder die te verontreinigen", verklaart de Here: "Ook hen zal Ik brengen naar Mijn heilige berg, en hen vrolijk maken in Mijn huis van gebed." Jesaja 56:6, 7. --*The Desire of Ages*, p. 288.

In de naam van Jezus mogen wij in Gods tegenwoordigheid komen met het vertrouwen van een kind. Er is geen mens nodig om als bemiddelaar op te treden. Door Jezus mogen wij ons hart openen voor God als voor iemand die ons kent en liefheeft.

In de geheime plaats van het gebed, waar geen oog dan dat van God kan zien, geen oor dan dat van Hem kan horen, kunnen wij onze meest verborgen verlangens en verlangens uitstorten bij de Vader van oneindig medelijden, en in de stilte en stilte van de ziel zal die stem, die nooit faalt om de roep van menselijke nood te beantwoorden, tot onze harten spreken.

"De Heer is zeer barmhartig en genadig." Jacobus 5:11. Hij wacht met onvermoeide liefde om de bekentenissen van de dwalenden te horen en hun boetedoening te aanvaarden. Hij wacht op een teken van dankbaarheid van ons, zoals een moeder wacht op de glimlach van herkenning van haar geliefde kind. Hij wil dat wij begrijpen hoe ernstig en teder Zijn hart naar ons verlangt. Hij nodigt ons uit om onze beproevingen voor Zijn medeleven te brengen, onze smarten voor Zijn liefde, onze wonden voor Zijn genezing, onze zwakheid voor Zijn kracht, onze leegte voor Zijn volheid. Nooit is iemand teleurgesteld geweest die tot Hem kwam. "Zij zagen naar Hem en werden verlicht, en hun aangezichten werden niet beschaamd." Psalm 34:5. --*Mount of Blessings*, p. 84.

Maandag 28 maart: De schepping

De aarde kwam uit de hand van de Schepper en was buitengewoon mooi. Er waren bergen, heuvels en vlakten, en daartussen rivieren en watermassa's. De aarde was niet één grote vlakte, maar de eentonigheid van het landschap werd doorbroken door heuvels en bergen, niet hoog en rafelig zoals nu, maar regelmatig en mooi van vorm. De kale, hoge rotsen waren er nooit op te zien, maar lagen onder de oppervlakte, beantwoordend als beenderen aan de aarde. De wateren waren regelmatig verspreid. De heuvels, bergen en zeer mooie vlakten waren versierd met planten en bloemen, en hoge, majestueuze bomen van elke soort, die vele malen groter en veel

mooier waren dan de bomen nu zijn. De lucht was zuiver en gezond, en de aarde leek wel een edel paleis. Engelen aanschouwden en verheugden zich over de wonderbaarlijke en prachtige werken van God. --*Lift Him Up*, p. 47.

Gods geschapen werken getuigen van zijn liefde en macht. Hij heeft de wereld in het leven geroepen, met alles wat zij bevat. God is een liefhebber van het schone; en in de wereld die Hij voor ons heeft ingericht, heeft Hij ons niet alleen alles gegeven wat nodig is voor ons comfort, maar Hij heeft de hemelen en de aarde met schoonheid gevuld. Wij zien Zijn liefde en zorg in de rijke velden van de herfst, en Zijn glimlach in de blijde zonneschijn. Zijn hand heeft de kasteelachtige rotsen en de torenhoge bergen gemaakt. De hoge bomen groeien op Zijn bevel; Hij heeft het groene fluwelen tapijt van de aarde uitgespreid en bezaaid met struiken en bloemen.

Waarom heeft Hij de aarde en de bomen bekleed met levend groen, in plaats van met donker, somber bruin? Is het niet opdat zij meer aangenaam zouden zijn voor het oog? En zullen onze harten niet met dankbaarheid vervuld zijn als wij de bewijzen lezen van Zijn wijsheid en liefde in de wonderen van Zijn schepping? --*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 185.

Geen eindige geest kan het bestaan, de macht, de wijsheid of de werken van de Oneindige volledig bevatten. Zegt de heilige schrijver: "Kunt gij door te zoeken God achterhalen? Kunt gij de Almachtige tot in volmaaktheid achterhalen? Het is zo hoog als de hemel, wat kunt gij doen? Dieper dan de hel, wat kunt gij weten? De maat daarvan is langer dan de aarde, en breder dan de zee." Job 11:7--9. De machtigste intellecten van de aarde kunnen God niet bevatten. De mens kan altijd zoeken, altijd leren, en toch is er een oneindigheid daarachter.

Toch getuigen de werken van de schepping van Gods macht en grootheid. "De hemelen verkondigen de heerlijkheid Gods, en het uitspansel toont Zijn handwerk." Psalm 19:1. Zij die het geschreven woord als hun raadgever nemen, zullen in de wetenschap een hulpmiddel vinden om God te begrijpen. "De onzichtbare dingen van Hem zijn vanaf de schepping van de wereld duidelijk zichtbaar, want zij worden verstaan door de dingen die gemaakt zijn, namelijk Zijn eeuwige kracht en Godheid. Romeinen 1:20. --*Patriarchs and Prophets*, p. 116.

Dinsdag 29 maart: De sabbat

Door de sabbat zo apart te zetten, gaf God de wereld een gedenkteken. Hij stelde niet één dag apart en een willekeurige dag op zeven, maar één bijzondere dag, de zevende dag. En door de sabbat in acht te nemen, laten wij zien dat wij God erkennen als de levende God, de Schepper van hemel en aarde.

Er is niets in de sabbat dat het beperkt tot een bepaalde klasse van mensen. Hij is gegeven voor de gehele mensheid. Hij moet worden gebruikt, niet in indolentie, maar in de beschouwing van de werken van God. Dit moeten de mensen doen opdat zij "weten dat Ik de Here ben die hen heilig".

De Heer komt Zijn volk zeer nabij op de dag die Hij gezegend en geheiligd heeft. "De hemelen verkondigen de heerlijkheid Gods, en het uitspansel toont Zijn handwerk. Dag aan dag spreekt, en nacht aan nacht toont kennis." De Sabbat is Gods gedenkteken, dat de mensen wijst op hun Schepper, die de wereld maakte en alles wat daarin is. --*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 136, 137.

"Het belang van de sabbat als het gedenkteken van de schepping is dat het altijd de ware reden aanwezig houdt waarom aanbidding aan God verschuldigd is -- omdat Hij de Schepper is, en wij Zijn schepselen zijn. "De sabbat ligt daarom aan de grondslag van de goddelijke eredienst, want het leert deze grote waarheid op de meest indrukwekkende manier, en geen andere instelling doet dit. De ware grond van de goddelijke eredienst, niet van die op de zevende dag alleen, maar van alle eredienst, wordt gevonden in het onderscheid tussen de Schepper en Zijn schepselen. Dit grote feit kan nooit achterhaald worden, en mag nooit vergeten worden." --*J. N. Andrews, History of the Sabbath, Ch 27.*

... Zolang het feit dat Hij onze Schepper is een reden blijft waarom wij Hem zouden moeten aanbidden, zolang zal de sabbat voortduren als zijn teken en gedenkteken. Als de sabbat universeel gehouden zou zijn, zouden de gedachten en genegenheden van de mens geleid zijn naar de Schepper als het voorwerp van eerbied en aanbidding, en er zou nooit een afgodendienaar, een atheïst of een ongelovige zijn geweest. --*The Great Controversy, p. 437.*

"Daarom is de Zoon des mensen ook de Heer van de Sabbat." Deze woorden zijn vol van onderricht en troost. Omdat de Sabbat gemaakt is voor de mens, is het de dag des Heren. Het behoort Christus toe. Want "alle dingen zijn door Hem gemaakt, en zonder Hem is niets gemaakt, dat gemaakt is." Johannes 1:3. Daar Hij alle dingen gemaakt heeft, heeft Hij ook de sabbat gemaakt. Door Hem werd die apart gezet als een gedenkteken van het scheppingswerk. Het wijst naar Hem als zowel de Schepper als de Heiligmaker. ... [De sabbat is een teken van Christus' macht om ons heilig te maken. En het wordt gegeven aan allen die Christus heilig maakt. Als een teken van Zijn heiligende macht, wordt de Sabbat gegeven aan allen die door Christus een deel worden van het Israël van God. --*The Desire of Ages, p. 288.*

Woensdag 30 maart: De schepping van de mensheid

De Heer schiep de mens uit het stof der aarde. Hij maakte Adam deelgenoot van zijn leven, zijn natuur. De adem van de Almachtige werd in hem geblazen, en hij werd een levende ziel. Adam was volmaakt van gestalte: sterk, bevallig, zuiver, het beeld dragend van zijn Maker.

De mens is uit de hand van zijn Schepper voortgekomen, volmaakt van gestel en mooi van vorm. Het feit dat hij al zesduizend jaar de steeds toenemende last van ziekte en misdaad heeft weerstaan, is een afdoend bewijs van het uithoudingsvermogen en veerkracht waarmee hij aanvankelijk begiftigd was.

Adam werd tot koning gekroond in Eden. Hem werd heerschappij gegeven over alle levende wezens die God geschapen had. De Heer zegende Adam en Eva met een intelligentie zoals Hij die aan geen enkel ander schepsel had gegeven. --*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, pp. 1081, 1082.*

De mens was de bekroning van de schepping van God, gemaakt naar Gods beeld en ontworpen om een evenbeeld van God te zijn. De mens is God zeer dierbaar, omdat hij naar Zijn beeld werd gevormd.

Toen Adam voortkwam uit de hand van zijn Schepper was hij van edele hoogte en van prachtige symmetrie. Hij was meer dan twee keer zo lang als de mensen die nu op aarde leven, en was goed geproportioneerd. Zijn gelaatstreken waren volmaakt en mooi. Zijn gelaatskleur was noch wit, noch vaal, maar roodachtig, met de rijke tint van gezondheid. Eva was niet zo lang

als Adam. Haar hoofd reikte een beetje boven zijn schouders. Ook zij was edel, volmaakt van symmetrie, en zeer mooi ...

Adam en Eva, geschapen om "het beeld en de heerlijkheid van God" te zijn, hadden begaafdheden ontvangen die hun hoge bestemming niet onwaardig waren. Sierlijk en symmetrisch van vorm, regelmatig en mooi van gelaat, hun gelaat stralend met de tint van gezondheid en het licht van vreugde en hoop, droegen zij in uiterlijke gelijkenis het evenbeeld van hun Maker. --*My Life Today*, p. 126.

De Heer was tevreden met deze laatste en edelste van al Zijn schepselen, en het was Zijn bedoeling dat hij de volmaakte bewoner zou zijn van een volmaakte wereld. Maar het was niet Zijn bedoeling dat de mens in eenzaamheid zou leven. Hij zei: "Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal hem een hulp maken die bij hem past."

God zelf gaf Adam een metgezel. Hij voorzag hem van "een passende helper" -- een helper die met hem overeenkwam: iemand die geschikt was om zijn metgezel te zijn, en die één met hem kon zijn in liefde en sympathie. Eva werd geschapen uit een rib die van de zijde van Adam was genomen, hetgeen betekent dat zij hem niet zou beheersen als het hoofd, noch onder zijn voeten zou worden vertrapt als een minderwaardige, maar dat zij aan zijn zijde zou staan als een gelijke, om door hem bemind en beschermd te worden. Als deel van de mens, been van zijn gebeente en vlees van zijn vlees, was zij zijn tweede ik; dit toont de hechte verbintenis en de genegenheid die in deze relatie zou moeten bestaan. --*The Adventist Home*, p. 25.

Donderdag 31 maart: De plicht van de mensheid

De doelen van de Heer zijn niet de doelen van de mensen. Hij heeft niet ontworpen dat de mens in ledigheid zou leven. In het begin schiep Hij de mens als een heer; maar hoewel rijk aan alles wat de Eigenaar van het universum kon leveren, mocht Adam niet ledig zijn. Meteen na zijn schepping werd hem zijn taak toegewezen. Hij moest werk en geluk vinden in het verzorgen van de dingen die God geschapen had, en als loon voor zijn arbeid moest hij overvloedig worden voorzien van de vruchten van de hof van Eden.

Terwijl onze eerste ouders God gehoorzaamden, was hun arbeid in de tuin een genoegen, en de aarde gaf van haar overvloed voor hun behoeften. --*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, pp. 273, 274.

God gaf Adam en Eva werk te doen. Eden was de school voor onze eerste ouders, en God was hun leermeester. Zij leerden de grond te bewerken en te zorgen voor de dingen die de Heer had geplant. Zij beschouwden arbeid niet als vernedering, maar als een grote zegen. Arbeid was een genoegen voor Adam en Eva. De val van Adam veranderde de orde der dingen; de aarde werd vervloekt; maar het decreet dat de mens zijn brood moest verdienen met het zweet van zijn voorhoofd, was niet gegeven als een vloek. Door geloof en hoop moest arbeid een zegen zijn voor de nakomelingen van Adam en Eva. --*Fundamentals of Christian Education*, p. 314.

God vierde het eerste huwelijk. De Schepper van het heelal is dus de grondlegger van deze instelling. "Het huwelijk is eervol" (Hebreeën 13:4); het was een van de eerste gaven van God aan de mens, en het is een van de twee instellingen die Adam, na de zondeval, met zich meebracht voorbij de poorten van het Paradijs. Wanneer de goddelijke beginselen in deze relatie worden erkend en gehoorzaamd, is het huwelijk een zegen; het bewaakt de zuiverheid en het

geluk van het ras, het voorziet in de sociale behoeften van de mens, het verheft de lichamelijke, de intellectuele en de zedelijke natuur.

Het gezin van onze eerste ouders moest een voorbeeld zijn voor andere gezinnen wanneer hun kinderen de aarde zouden gaan bewonen. ... God plaatste Adam in een tuin. Dit was zijn woning. In de omgeving van het heilige paar lag een les voor alle tijden: dat het ware geluk niet gevonden wordt in het genieten van trots en luxe, maar in de gemeenschap met God door Zijn geschapen werken. Als de mensen minder aandacht zouden schenken aan het kunstmatige, en genoeg zouden nemen met een grotere eenvoud, zouden zij veel dichterbij komen bij het doel van God waarvoor zij geschapen zijn. --*Reflecting Christ*, p. 166.

Vrijdag 1 april: Voor verder lezen

The Story of Redemption, "The Creation," pp. 21, 22;

Sons and Daughters of God, "He Is Near to All Who Call Upon Him," p. 19.

Les 2 - De zondeval

Sabbatmiddag 2 april

Toen onze eerste ouders in de prachtige hof van Eden werden geplaatst, werden zij op de proef gesteld met betrekking tot hun trouw aan God. Zij waren vrij om te kiezen voor de dienst van God, of door ongehoorzaamheid een verbond aan te gaan met de vijand van God en de mens. Als zij Gods geboden negeerden, en luisterden naar de stem van Satan, zoals hij sprak door de slang, zouden zij niet alleen hun aanspraak op Eden verspelen, maar ook het leven zelf. ...

Adam en Eva mochten van elke boom in de tuin eten, op één na. Er was slechts één verbod. De verboden boom was even aantrekkelijk en lieflijk als alle andere bomen in de Hof. Het werd de boom der kennis genoemd, omdat zij door van die boom te eten, waarvan God had gezegd: "Gij zult daarvan niet eten" (Genesis 2:17), kennis van zonde kregen, een ervaring in ongehoorzaamheid. --*That I May Know Him*, p. 14.

Het is onmogelijk om de oorsprong van de zonde zo te verklaren dat er een reden voor haar bestaan is. Toch kan er genoeg begrepen worden over zowel de oorsprong als de uiteindelijke beschikking van de zonde, om de rechtvaardigheid en welwillendheid van God in al Zijn handelingen met het kwaad volledig duidelijk te maken. Niets wordt in de Schrift duidelijker geleerd dan dat God op geen enkele wijze verantwoordelijk was voor de intrede van de zonde. De zonde is een indringer, voor wiens aanwezigheid geen reden kan worden gegeven. Zij is mysterieus, onverklaarbaar; haar te verontschuldigen, is haar te verdedigen. Zou er een verontschuldiging voor gevonden kunnen worden, of een oorzaak voor haar bestaan, dan zou zij ophouden zonde te zijn. Onze enige definitie van zonde is die welke in het woord van God gegeven wordt; het is "de overtreding van de wet" (1 Johannes 3:4); het is de uitwerking van een principe dat in strijd is met de grote wet van liefde, die het fundament is van de goddelijke regering. --*The Great Controversy*, pp. 492, 493.

Alleen door liefde wordt liefde gewekt. God kennen is Hem liefhebben; Zijn karakter moet geopenbaard worden in tegenstelling tot het karakter van Satan. Dit werk kon slechts één Wezen in het gehele heelal doen. Alleen Hij die de hoogte en diepte van de liefde van God kende, kon deze bekendmaken. In de donkere nacht van de wereld moet de Zon der gerechtigheid opgaan, "met genezing in Zijn vleugelen." Maleachi 4:2.

Het plan voor onze verlossing was geen bijzaak, geen plan dat na de val van Adam werd opgesteld. Het was een openbaring van "het geheimenis, dat van eeuwigheid af in stilte bewaard is" Romeinen 16:25. Het was een openbaring van de beginselen die van eeuwigheid af de grondslag van Gods troon zijn geweest. Vanaf het begin wisten God en Christus van de afvalligheid van Satan en van de val van de mens door de bedrieglijke macht van de afvallige. God verordeneerde niet dat de zonde zou bestaan, maar Hij voorzag het bestaan ervan, en trof voorzieningen om aan de verschrikkelijke noodsituatie het hoofd te bieden. Zo groot was Zijn liefde voor de wereld, dat Hij een verbond sloot om Zijn eniggeboren Zoon te geven, "opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." Johannes 3:16. --*The Desire of Ages*, p. 22.

Zondag 3 april: De slang

De zonde is ontstaan uit zelfzucht. Lucifer, de overdekkende cherub, verlangde de eerste te zijn in de hemel. Hij trachtte de hemelse wezens in zijn macht te krijgen, hen weg te trekken van hun Schepper en hun eer te verwerven voor zichzelf. Daarom gaf hij een verkeerd beeld van God, door Hem het verlangen naar zelfverheffing toe te schrijven. Met zijn eigen slechte eigenschappen trachtte hij de liefhebbende Schepper te beladen. Zo misleidde hij engelen. En zo misleidde hij de mensen. Hij bracht hen ertoe te twijfelen aan het woord van God, en Zijn goedheid te wantrouwen. Omdat God een God van rechtvaardigheid en verschrikkelijke majesteit is, deed Satan hen naar Hem kijken als streng en onvergeeflijk. Zo trok hij de mensen aan om zich bij hem aan te sluiten in de rebellie tegen God, en de nacht van wee vestigde zich over de wereld.

De verleider liet aan Eva doorschemeren dat aan de goddelijke waarschuwing niet werkelijk gehoor hoefde te worden gegeven; zij was slechts bedoeld om hen te intimideren.

Dat is het werk van Satan geweest vanaf de dagen van Adam tot heden, en hij heeft het met groot succes voortgezet. Hij verleidt de mensen om Gods liefde te wantrouwen en aan Zijn wijsheid te twijfelen. Hij tracht voortdurend een geest van oneerbiedige nieuwsgierigheid op te wekken, een rusteloos, onderzoekend verlangen om door te dringen tot de geheimen van de goddelijke wijsheid en macht. In hun pogingen om uit te zoeken wat God heeft behaagd achter te houden, zien velen de waarheden over het hoofd die Hij heeft geopenbaard en die van wezenlijk belang zijn voor hun heil.

God heeft verklaard dat het enige middel tot veiligheid van de mens volledige gehoorzaamheid is aan al Zijn woorden. Wij moeten niet het experiment aangaan om de kwade weg te beproeven, met alle gevolgen van dien. Dit zal zwakheid brengen door ongehoorzaamheid. Het plan van God was om de mens helderziendheid te geven in al zijn werk. ...Na de val werd Christus de leermeester van Adam. Hij handelde in Gods plaats ten aanzien van de mensheid en redde het ras van de onmiddellijke dood. Hij nam het ambt van bemiddelaar op zich. Adam en Eva kregen een proeftijd om terug te keren tot hun trouw, en in dit plan werden al hun nakomelingen opgenomen.

Zonder de verzoening van de Zoon van God zou er geen mededeling van zegen of verlossing van God aan de mens zijn geweest. God was jaloers op de eer van Zijn wet. De overtreding van die wet had een angstige scheiding veroorzaakt tussen God en de mens. Aan Adam in zijn onschuld was gemeenschap verleend, rechtstreeks, vrij en gelukkig, met zijn Maker. Na zijn overtreding zou God alleen nog met de mens communiceren door Christus en de engelen. --*Conflict and Courage*, p. 20.

Maandag 4 april: De verboden vrucht

Met wat een intense belangstelling keek het hele universum naar het conflict dat over de positie van Adam en Eva zou beslissen. Hoe aandachtig luisterden de engelen naar de woorden van Satan, de aanstichter van de zonde, toen hij trachtte de wet van God door zijn bedrieglijke redeneringen van geen kracht te laten worden! Hoe angstig wachtten zij af, of het heilige paar zich door de verleider zou laten misleiden, en aan zijn kunsten zou toegeven! Zij vroegen zich af: Zal het heilige paar hun geloof en liefde van de Vader en de Zoon op Satan overdragen? Zullen zij zijn leugens als waarheid aanvaarden?

Adam en Eva overtuigden zichzelf ervan dat zo'n kleine zaak als het eten van de verboden vrucht niet zulke vreselijke gevolgen kon hebben als God had verklaard. Maar deze kleine zaak was zonde, de overtreding van Gods onveranderlijke en heilige wet, en het opende de sluisen van dood en onnoemelijk leed over onze wereld. Laat ons de zonde niet als een onbeduidende zaak *beschouwen*.

De engelen hadden Eva vermaand zich niet van haar man af te zonderen, terwijl zij bezig was met hun dagelijkse arbeid in de tuin; met hem zou zij minder gevaar lopen voor verleiding dan wanneer zij alleen was. Maar verzonken in haar aangename taak, dwaalde zij onbewust van zijn zijde. Weldra staarde zij met een mengeling van nieuwsgierigheid en bewondering naar de verboden boom. De vrucht was zeer mooi, en zij vroeg zich af, waarom God die voor hen had achtergehouden. Nu was de gelegenheid voor de verleider. Alsof hij de werking van haar geest kon doorgronden, richtte hij zich tot haar: "Ja, heeft God gezegd: Gij zult niet eten van elke boom in de tuin?" ...

Eva geloofde werkelijk de woorden van Satan, maar haar geloof redde haar niet van de straf van de zonde. Zij geloofde de woorden van God niet, en dit was het wat tot haar val leidde. In het oordeel zullen de mensen niet veroordeeld worden omdat zij gewetensvol een leugen geloofden, maar omdat zij de waarheid niet geloofden, omdat zij de gelegenheid om te leren wat de waarheid is, verwaarloosden. --*Conflict and Courage, p. 15.*

Het volk van God moet in staat zijn Satan, net als onze Verlosser, tegemoet te treden met de woorden: "Er staat geschreven." Satan kan nu de Schrift aanhalen zoals in de dagen van Christus, en hij zal haar leringen verdraaien om zijn waanideeën te ondersteunen. Maar de duidelijke uitspraken van de Bijbel zullen wapens leveren die krachtig zijn in elk conflict.

Zij, die stand willen houden in de tijd van gevaar, moeten het getuigenis van de Schrift begrijpen aangaande de natuur van de mens en de toestand van de doden, want in de nabije toekomst zullen velen worden geconfronteerd met geesten van duivels, die geliefde familieleden of vrienden uitbeelden en de meest gevaarlijke ketterijen verkondigen. Deze bezoekers zullen een beroep doen op onze tederste sympathieën en wonderen verrichten om hun pretenties te ondersteunen. Wij moeten bereid zijn hen te weerstaan met de Bijbelse waarheid, dat de doden niets weten en dat zij, die zo verschijnen, duivelsgeesten zijn.

Satan is al lang bezig met de voorbereiding van zijn laatste poging om de wereld te misleiden. De basis van zijn werk werd gelegd door de verzekering die Eva in Eden kreeg: "Gij zult niet zeker sterven: Genesis 3:4. Beetje bij beetje heeft hij de weg bereid voor zijn meesterwerk van misleiding in de ontwikkeling van het Spiritisme. --*The Story of Redemption, pp. 397, 398.*

Dinsdag 5 april: Schuilen voor God

Het witte gewaad van onschuld werd gedragen door onze eerste ouders toen zij door God in het heilige Eden werden geplaatst. Zij leefden in volmaakte overeenstemming met de wil van God. Al de kracht van hun genegenheid was gegeven aan hun hemelse Vader. Een prachtig zacht licht, het licht van God, omhulde het heilige paar. Dit gewaad van licht was een symbool van hun geestelijke gewaden van hemelse onschuld. Als zij trouw waren gebleven aan God zou het hen altijd zijn blijven omhullen. Maar toen de zonde zijn intrede deed, verbraken zij hun verbinding met God, en het licht dat hen had omringd verdween. Naakt en beschaamd trachtten zij de plaats van de hemelse klederen te vervangen door vijgenbladeren tot een bedekking samen te naaien.

Dit is wat de overtreders van de wet van God hebben gedaan sinds de dag van de ongehoorzaamheid van Adam en Eva. Zij hebben vijgenbladeren aan elkaar genaaid om de naaktheid te bedekken die door de overtreding was veroorzaakt. Zij hebben klederen gedragen die zij zelf hadden uitgedacht, door eigen werken hebben zij getracht hun zonden te bedekken, en zichzelf aanvaardbaar te maken voor God.

Maar dit kunnen ze nooit doen. Niets kan de mens verzinnen om de plaats in te nemen van zijn verloren kleed van onschuld. Geen vijgenbladkleed, geen wereldburgerkleed kan gedragen worden door hen die met Christus en de engelen aanzitten aan het bruiloftsmaal van het Lam.

Alleen de bedekking die Christus Zelf ons heeft gegeven, kan ons geschikt maken om in Gods tegenwoordigheid te verschijnen. Deze bedekking, het kleed van Zijn eigen gerechtigheid, zal Christus op iedere berouwvolle, gelovige ziel leggen. --*Christ's Object Lessons*, pp. 310, 311.

De beste inspanningen die de mens in eigen kracht kan doen, zijn waardeloos om te voldoen aan de heilige en rechtvaardige wet die hij heeft overtreden; maar door geloof in Christus kan hij aanspraak maken op de gerechtigheid van de Zoon van God als volkomen toereikend. Christus voldeed aan de eisen van de wet in Zijn menselijke natuur. Hij droeg de vloek van de wet voor de zondaar, deed een verzoening voor hem, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Waarachtig geloof eigent zich de gerechtigheid van Christus toe, en de zondaar wordt een overwinnaar met Christus; want hij wordt deelgenoot gemaakt van de goddelijke natuur, en zo worden goddelijkheid en menselijkheid verenigd. --*Selected Messages, book 1, blz. 363.*

Meteen nadat het eerste paar had gezondigd, begonnen zij elkaar te beschuldigen; en dit is wat de menselijke natuur onvermijdelijk zal doen, wanneer zij niet beheerst wordt door de genade van Christus.

Wanneer mensen deze beschuldigende geest uitleven, zijn zij niet tevreden met het aanwijzen van wat zij beschouwen als een gebrek in hun broeder. Als mildere middelen falen om hem te laten doen wat zij denken dat gedaan moet worden, zullen zij hun toevlucht nemen tot dwang. Voor zover dat in hun macht ligt, zullen zij de mensen dwingen te voldoen aan hun ideeën van wat juist is. Dit is wat de Joden deden in de dagen van Christus en wat de kerk sindsdien heeft gedaan telkens wanneer zij de genade van Christus had verloren. Omdat zij verstoken is van de kracht van de liefde, grijpt zij naar de sterke arm van de staat om haar dogma's op te leggen en haar decreten uit te voeren. Dit is het geheim van alle godsdienstige wetten die ooit zijn uitgevaardigd, en het geheim van alle vervolging vanaf de dagen van Abel tot in onze tijd. --*Mount of Blessing*, p. 126.

Woensdag 6 april: Het lot van de slang

Omdat hij als medium van Satan was gebruikt, moest de slang delen in de bezoeking van het goddelijk oordeel. Van de mooiste en meest bewonderde van de schepselen des velds, moest hij de meest kruiperige en verafschuwde van allen worden, gevreesd en gehaat door zowel mens als dier. De woorden die vervolgens tot de slang werden gericht, waren rechtstreeks van toepassing op Satan zelf, en wezen vooruit naar zijn uiteindelijke nederlaag en vernietiging: "Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; het zal uw kop vermorzelen, en gij zult zijn hiel vermorzelen." ...

Dit vonnis, uitgesproken in het gehoor van onze eerste ouders, was voor hen een belofte. Hoewel het een oorlog voorspelde tussen de mens en Satan, verklaarde het dat de macht van de grote tegenstander uiteindelijk zou worden gebroken. –*Patriarchs and Prophets*, p. 58, 65.

Er is geen ziel gewonnen voor Christus zonder nederlaag voor de verleider, en kneuzing van de kop van de slang. Dit zal de boosaardigheid van de tegenstander tot grotere activiteit opwekken. Gealarmeerd omdat hij zijn prooi verliest, zal Satan eerst trachten te misleiden, daarna te onderdrukken en te vervolgen. Boze mensen, berispt door het voorschrift en het voorbeeld van hen die tot het licht van de Bijbelse waarheid komen, zullen agenten worden van de grote tegenstander van de zielen en zullen geen middel onbeproefd laten om hen af te brengen van hun trouw aan God en hen ertoe te brengen het smalle pad van heiligheid te verlaten.

Maar niemand hoeft verontrust en bevreesd te zijn. Gods woord belooft dat als zij trouw zijn aan hun principe, als zij geloven en gehoorzaam zijn aan al Gods eisen, zij leden zijn van de koninklijke familie, kinderen van de hemelse Koning. Zij zijn er zeker van dat de hemelse instanties voor hen zullen worden ingeschakeld en dat zij als overwinnaars uit de strijd zullen komen door de verdiensten van Christus, zelfs meer dan overwinnaars door Hem die hen liefhad.

Ten tijde van de tweede dood zullen Satan en zijn engelen lang lijden. Satan draagt niet alleen de last en de straf van zijn eigen zonden, maar ook van de zonden van de verlore schare, die op hem worden geplaatst; en hij moet ook lijden voor het verderf van de zielen die hij heeft veroorzaakt. Toen zag ik dat Satan en de gehele boze schare zullen worden verteerd, en de gerechtigheid Gods werd bevredigd; en de gehele schare der engelen en alle verlore heiligen zeiden met luide stem: "Amen!"

Zeide de engel, "Satan is de wortel, zijn kinderen zijn de takken. Zij zijn nu verteerd, wortel en tak. Zij zijn een eeuwigdurende dood gestorven. Zij zullen nooit meer herrijzen, en God zal een schoon heelal hebben." Toen keek ik en zag het vuur dat de goddelozen had verteerd, het afval opbrandde en de aarde reinigde. Weer keek ik en zag de aarde gezuiverd. Er was geen enkel teken meer van de vloek. De gebroken, ongelijke oppervlakte van de aarde zag er nu uit als een vlakke, uitgestrekte vlakte. Gods hele universum was rein, en de grote strijd was voorgoed beëindigd. --*Early Writings*, p. 294, 295.

Donderdag 7 april: Het lot van de mens

Adam begreep dat zijn metgezel het gebod van God had overtreden, het enige verbod had overtreden dat aan hen was opgelegd als een test voor hun trouw en liefde. Er was een verschrikkelijke strijd in zijn gedachten. Hij treurde dat hij Eva had toegestaan van zijn zijde af te dwalen. Maar nu was de daad gedaan; hij moest gescheiden worden van haar, wier gezelschap zijn vreugde was. Hoe kon hij het zo hebben? Adam had het gezelschap genoten van God en van heilige engelen. Hij had de heerlijkheid van de Schepper aanschouwd. Hij begreep het hoge lot dat voor het menselijk ras was weggelegd als zij God trouw zouden blijven. Toch verloor hij al deze zegeningen uit het oog door de angst om dat ene geschenk te verliezen dat in zijn ogen meer

waard was dan elk ander geschenk ... Hij was vastbesloten haar lot te delen; als zij moest sterven, zou hij met haar sterven. –*Patriarchs Prophecy*, p. 56, 57.

Toen God de mens schiep, maakte Hij hem heerser over de aarde en alle levende wezens. Zolang Adam trouw bleef aan de hemel, was de hele natuur aan hem onderworpen. Maar toen hij in opstand kwam tegen de goddelijke wet, kwamen de inferieure schepselen in opstand tegen zijn heerschappij. Zo toonde de Heer in Zijn grote barmhartigheid de mensen de heiligheid van Zijn wet, en deed hen door eigen ervaring inzien hoe gevaarlijk het is die wet terzijde te stellen, zelfs in de geringste mate.

En het leven van zwoegen en zorgen, dat voortaan het lot van de mens zou zijn, was in liefde opgelegd. Het was een discipline die noodzakelijk was geworden door zijn zonde, om een paal en perk te stellen aan het zich overgeven van eetlust en hartstocht, om gewoonten van zelfbeheersing te ontwikkelen. Het was een deel van Gods grote plan voor het herstel van de mens van de ondergang en degradatie van de zonde. --*Conflict and Courage*, p. 18.

Toen Adam en Eva beseften hoe verheven en heilig de wet van God was, waarvan de overtreding zo'n kostbaar offer noodzakelijk maakte om hen en hun nageslacht van de ondergang te redden, smeekten zij liever zelf te sterven, of hen en hun nageslacht de straf van hun overtreding te laten ondergaan, dan dat de geliefde Zoon van God dit grote offer zou brengen. De smart van Adam werd vergroot. Hij zag dat zijn zonden van zo'n grote omvang waren, dat zij vreeswekkende gevolgen hadden. En moest het zo zijn dat de geëerde Bevelhebber van de hemel, die met hem had gewandeld en met hem had gesproken toen hij nog in zijn heilige onschuld was, die door engelen werd geëerd en aanbeden, van zijn verheven positie moest worden neergehaald om te sterven vanwege zijn overtreding?

De Vader kon niet één voorschrift van Zijn wet afschaffen of veranderen om de mens in zijn gevallen toestand tegemoet te komen. Maar de Zoon van God, die in vereniging met de Vader de mens geschapen had, kon voor de mens een verzoening doen die voor God aanvaardbaar was, door Zijn leven als offer te brengen en de toorn van Zijn Vader te dragen. Engelen deelden Adam mee dat, zoals zijn overtreding dood en ellende had gebracht, leven en onsterfelijkheid aan het licht zouden worden gebracht door het offer van Jezus Christus. --*The Story of Redemption*, pp. 47, 48.

Vrijdag 8 april: Voor verder lezen

Our High Calling, “How to Maintain Your Integrity,” p. 94;

Prophets and Kings, “In the Spirit and Power of Elias,” pp. 177–179.

Les 3 - Kaïn en zijn nalatenschap

Sabbatmiddag 9 april

Christus was het fundament van de gehele Joodse stelsel. De dood van Abel was het gevolg van Kaïns weigering om Gods plan te aanvaarden in de school van gehoorzaamheid, om gered te worden door het bloed van Jezus Christus, getypeerd door de offeranden die naar Christus wezen. Kaïn weigerde het vergieten van bloed, dat symbool stond voor het bloed van Christus dat voor de wereld vergoten zou worden. Deze hele ceremonie was door God voorbereid, en Christus werd het fundament van het hele systeem. Dit is het begin van zijn werk als schoolmeester om zondige menselijke agenten tot een overweging van Christus te brengen.

Allen die dienst deden in verband met het heiligdom werden voortdurend onderwezen met betrekking tot de tussenkomst van Christus ten behoeve van het menselijk geslacht. Deze dienst was bedoeld om in ieder hart een liefde te scheppen voor de wet van God, die de wet van Zijn koninkrijk is. Het offer moest een aanschouwelijke les zijn van de liefde van God, geopenbaard in Christus -- in het lijdende, stervende slachtoffer, die de zonde op Zich nam waaraan de mens schuldig was, de onschuldige die voor ons tot zonde gemaakt werd. --*Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1109.*

Sinds de aankondiging aan de slang in Eden: "Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad" (Genesis 3:15), wist Satan dat hij niet de absolute heerschappij over de wereld zou krijgen. Men zag in de mensen de werking van een macht die zijn heerschappij weerstond. Met intense belangstelling keek hij naar de offers die Adam en zijn zonen brachten. In deze ceremonies ontwaarde hij een symbool van gemeenschap tussen aarde en hemel. Hij zette zich in om deze gemeenschap te onderscheppen. Hij stelde God verkeerd voor, en interpreteerde de rituelen die naar de Verlosser wezen verkeerd. De mensen werden ertoe gebracht God te vrezen als iemand die zich verlustigde in hun vernietiging. De offers die Zijn liefde hadden moeten openbaren, werden slechts gebracht om Zijn toorn te bedaren. Satan wekte de boze hartstochten van de mensen op, om zijn heerschappij over hen te vestigen. Toen Gods geschreven woord was gegeven, bestudeerde Satan de profetieën van de komst van de Verlosser. Van generatie op generatie werkte hij om de mensen te verblinden voor deze profetieën, opdat zij Christus zouden verwerpen bij Zijn komst. --*The Desire of Ages, p. 115.*

De (gelijkenis van de) Farizeeër en de tollenaar stellen twee grote klassen voor waarin zij die komen om God te aanbidden, worden verdeeld. Hun eerste twee vertegenwoordigers zijn te vinden in de eerste twee kinderen die in de wereld werden geboren. Kaïn dacht dat hij rechtvaardig was, en hij kwam alleen tot God met een dankoffer. Hij deed geen belijdenis van zonde, en erkende geen behoefte aan barmhartigheid. Maar Abel kwam met het bloed dat wees naar het Lam van God. Hij kwam als een zondaar, belijdend dat hij verloren was; zijn enige hoop was de onverdiende liefde van God. De Heer sloeg acht op zijn offer, maar voor Kaïn en zijn offer had Hij geen aandacht. Het besef van nood, de erkenning van onze armoede en zonde, is de allereerste voorwaarde voor aanvaarding bij God. "Zalig zijn de armen van geest, want hunner is het Koninkrijk der hemelen. Mattheüs 5:3. --*Christ's Object Lessons, p. 152.*

Zondag 10 april: Kaïn en Abel

De komst van de Verlosser was voorspeld in Eden. Toen Adam en Eva voor het eerst de belofte hoorden, hoopten zij op een spoedige vervulling ervan. Zij verwelkomden met vreugde hun eerstgeboren zoon, hopen dat hij de Verlosser zou zijn. Maar de vervulling van de belofte liet op zich wachten. Zij die hem het eerst ontvingen stierven zonder het mee te maken. ...

Maar zoals de sterren in het uitgestrekte circuit van hun aangewezen pad, kennen Gods doelen geen haast en geen vertraging. ... Dus in de hemelse raad was het uur voor de komst van Christus bepaald. Toen de grote klok van de tijd dat uur aanwees, werd Jezus geboren in Bethlehem. --*The Desire of Ages, p. 31, 32.*

Kaïn en Abel, de zonen van Adam, verschilden sterk in karakter. Abel had een geest van trouw aan God; hij zag rechtvaardigheid en barmhartigheid in de handelwijze van de Schepper met het gevallen ras, en aanvaardde dankbaar de hoop op verlossing. Maar Kaïn koesterde

gevoelens van rebellie, en murmureerde tegen God vanwege de vloek die over de aarde en het menselijke ras was uitgesproken vanwege Adams zonde. Hij liet zijn geest in hetzelfde kanaal gaan dat leidde tot Satans val -- het verlangen naar zelfverheffing en het in twijfel trekken van de goddelijke rechtvaardigheid en autoriteit. --*Patriarchs and Prophets, p. 71.*

Het aanmoedigen van de liefde tot vermaak is het ontmoedigen van de liefde tot godsdienstige oefeningen, want het hart wordt zo overladen met kleinigheden, met wat het natuurlijke hart behaagt, dat er geen plaats meer is voor Jezus.

Het vereist het geloof dat door liefde werkt en de ziel zuivert om aan de gezindheid van God te beantwoorden. Er zijn mensen die in Christus geloven; zij denken niet dat Hij een bedrieger is; zij geloven dat de Bijbel een openbaring is van Zijn goddelijk karakter. Zij bewonderen de heilige leerstellingen ervan, en vereren de naam, de enige naam die onder de hemel gegeven is waardoor mensen gered kunnen worden, en toch, met al deze kennis, kunnen zij net zo oprecht onwetend zijn over de genade van God als de ergste zondaar. Zij hebben hun hart niet geopend om Jezus binnen te laten. --*That I May Know Him, p. 307.*

De tijd is niet ver meer dat het volk van God opgeroepen zal worden om zijn getuigenis te geven voor de heersers van de aarde. Niet één op de twintig beseft met welke snelle schreden wij op weg zijn naar de grote crisis in onze geschiedenis. Er is geen tijd voor ijdelheid, voor kleinzieligheid, voor het bezig houden van de gedachten met onbelangrijke zaken. ...

U hebt nu de gelegenheid om tot de grootste intellectuele kracht te komen door de studie van het Woord van God. Maar als u nalatig bent, en niet diep graaft in de mijnen der waarheid, zult u niet klaar zijn voor de crisis die spoedig over ons komt. O, dat u zou beseffen dat elk moment goud waard is. Als u leeft bij elk woord dat uit de mond van God uitgaat, zult u niet onvoorbereid worden aangetroffen. --*Our High Calling, p. 355.*

Maandag 11 april: De twee offers

Deze broeders werden beproefd, zoals Adam voor hen was beproefd, om te bewijzen of zij het woord van God zouden geloven en gehoorzamen. Zij waren bekend met de voorzieningen die voor de redding van de mens waren getroffen, en begrepen het systeem van offers dat God had verordend. Zij wisten dat zij door deze offers geloof moesten betuigen in de Zaligmaker die de offers typeerden, en tegelijkertijd hun totale afhankelijkheid van Hem voor vergiffenis moesten erkennen; en zij wisten dat zij door aldus te voldoen aan het goddelijke plan voor hun verlossing, een bewijs gaven van hun gehoorzaamheid aan de wil van God. Zonder het vergieten van bloed kon er geen vergeving van zonde zijn; en zij moesten hun geloof in het bloed van Christus als de beloofde verzoening tonen door de eerstelingen van de kudde als offer aan te bieden. Daarnaast moesten de eerstelingen van de aarde als dankoffer aan de Here worden aangeboden. --*Patriarchs and Prophets, p. 71.*

Kaïn bracht zijn offer aan de Here met gemopper en ontrouw in zijn hart over het beloofde Offer. Hij was niet bereid om strikt het plan van gehoorzaamheid te volgen en een lam te verkrijgen en het te offeren met de vrucht van de grond. Hij nam slechts van de grond en negeerde de eis van God. God had Adam bekend gemaakt dat zonder het vergieten van bloed er geen vergeving van zonde kon zijn. Kaïn was niet eens zo secuur om het beste van de vruchten te brengen. Abel raadde zijn broer aan niet voor de Here te komen zonder het bloed van het offer. Kaïn, die de oudste was, wilde niet naar zijn broer luisteren. Hij verachtte diens raad, en met

twijfel en mopperen over de noodzaak van de ceremoniële offers, bracht hij zijn offer. Maar God nam het niet aan.

Abel bracht van de eerstelingen van zijn kudde en van het vet, zoals God had bevolen; en in het volle geloof in de Messias die komen zou, en met nederige eerbied, bracht hij het offer. God sloeg acht op zijn offer. Een bliksem flitst uit de hemel en verteert het offer van Abel. Kaïn ziet geen teken dat het zijne wordt aanvaard. Hij is boos op de Heer en op zijn broer. –*The Story of Redemption*, p. 53.

Wie probeert de hemel te bereiken door zijn eigen werken in het houden van de wet, onderneemt een onmogelijke poging. De mens kan niet gered worden zonder gehoorzaamheid, maar zijn werken moeten niet uit hemzelf zijn; Christus moet in hem werken om te willen en te doen naar Zijn welbehagen. Indien een mens zichzelf zou kunnen redden door zijn eigen werken, zou hij iets in zichzelf hebben waarin hij zich zou kunnen verheugen. De inspanning die de mens zich in eigen kracht getroost om verlossing te verkrijgen, wordt uitgebeeld door het offer van Kaïn. Alles wat de mens zonder Christus kan doen is verontreinigd met zelfzucht en zonde; maar dat wat door geloof wordt gewrocht is voor God aanvaardbaar. Wanneer wij trachten de hemel te verkrijgen door de verdiensten van Christus, boekt de ziel vooruitgang. Kijkend naar Jezus, de auteur en voltooiër van ons geloof, mogen wij voortgaan van kracht tot kracht, van overwinning tot overwinning; want door Christus heeft de genade van God onze volkomen verlossing bewerkt. –*Selected Messages, book 1*, p. 364.

Dinsdag 12 april: De misdaad

Sommigen beweren dat het menselijk ras geen behoefte heeft aan verlossing, maar aan ontwikkeling -- dat het zichzelf kan verfijnen, verheffen en regenereren. Zoals Kaïn dacht de goddelijke gunst te verkrijgen door een offer dat het bloed van een offer miste, zo verwachten deze mensen de mensheid te verheffen tot de goddelijke standaard, onafhankelijk van de verzoening. Deze geschiedenis van Kaïn laat zien wat het resultaat moet zijn. Het laat zien wat de mens zal worden zonder Christus. De mensheid heeft geen kracht om zichzelf te herstellen. Zij neigt niet naar boven, naar het goddelijke, maar naar beneden, naar het satanische. Christus is onze enige hoop. – *Conflict and Courage*, p. 25.

Kaïn heeft zich niet bekeerd. In plaats van zichzelf te berispen en te verafschuwen om zijn ongelooft, klaagt hij nog steeds over de onrechtvaardigheid en partijdigheid van God. En in zijn jaloezie en haat strijdt hij met Abel en verwijt hem. Abel wijst zachtmoedig op de dwaling van zijn broer en toont hem dat de fout in hemzelf ligt. Maar Kaïn haat zijn broer vanaf het moment dat God hem de tekenen van zijn aanvaarding openbaarde. Zijn broer Abel tracht zijn toorn te bedaren door te beweren dat God medelijden had door het leven van hun ouders te redden, terwijl hij hun onmiddellijk de dood had kunnen toebrengen. Hij vertelt Kaïn dat God hen liefhad, anders zou Hij Zijn onschuldige en heilige Zoon niet hebben gegeven om de toorn te ondergaan die de mens door zijn ongehoorzaamheid verdiende te ondergaan. Terwijl Abel het plan van God rechtvaardigt, wordt Kaïn woedend en zijn woede neemt toe en brandt tegen Abel, totdat hij hem in zijn woede doodt.

God vraagt Kaïn naar zijn broer, en Kaïn spreekt een schuldige leugen uit: "Ik weet het niet, ben ik mijn broeders hoeder?" God ... zegt tot hem: "Het bloed van uw broeder roept Mij van de aardbodem. En nu zijt gij vervloekt door de aarde, die haar mond heeft geopend om het bloed uws broeders uit uw hand te ontvangen. Wanneer gij de aarde bewerkt, zal zij u voortaan

haar kracht niet meer geven. Een vluchteling en een zwerver zult gij zijn op aarde." –*Spiritual Gifts, vol 3, p. 48.*

Het is niet veilig voor ons om te blijven stilstaan bij de voordelen die we kunnen oogsten door toe te geven aan Satans suggesties. Zonde betekent oneer en rampspoed voor iedere ziel die zich eraan overgeeft; maar het is verblindend en misleidend van aard, en het zal ons verleiden met vleierende voorstellingen. Als wij ons op Satans terrein wagen, hebben wij geen verzekering van bescherming tegen zijn macht. Voor zover het in ons ligt, moeten wij elke weg afsluiten waarlangs de verleider toegang tot ons kan vinden. ...

De enige bescherming tegen het kwaad is de inwoning van Christus in het hart door geloof in Zijn gerechtigheid. Het is omdat egoïsme in onze harten bestaat, dat de verzoeking macht over ons heeft. Maar wanneer wij de grote liefde van God aanschouwen, verschijnt egoïsme ons in zijn afschuwelijke en weerzinwekkende karakter, en wij verlangen dat het uit de ziel wordt verdreven. Als de Heilige Geest Christus verheerlijkt, worden onze harten zachter en ingetogen, verliest de verzoeking haar macht, en verandert de genade van Christus het karakter. --*Thoughts From the Mount of Blessing, p. 118.*

Woensdag 13 april: De straf van Kaïn

God had Kaïn de gelegenheid gegeven zijn zonde te belijden. Hij wist hoe groot de misdaad was die hij had begaan en welke leugen hij had uitgesproken om die te verbergen, maar hij was nog steeds opstandig en het vonnis werd niet langer uitgesteld.

Hoewel Kaïn door zijn misdaden het vonnis van de dood had verdiend, spaarde een barmhartige Schepper toch zijn leven, en gaf hem de gelegenheid tot berouw. Maar Kaïn leefde slechts om zijn hart te verharderen, om opstand tegen het goddelijk gezag aan te moedigen, en om het hoofd te worden van een geslacht van stoutmoedige, verlaten zondaars. Deze ene afvallige, geleid door Satan, werd een verleider voor anderen; en zijn voorbeeld en invloed oefenden hun demoraliserende kracht uit, totdat de aarde zo verdorven en vervuld van geweld werd, dat zij om haar vernietiging vroeg.

Toen Kaïn de vloek van God had ontvangen, had hij zich teruggetrokken uit het huisgezin van zijn vader. Hij was weggegaan van de tegenwoordigheid des Heren, had de belofte van het herstelde Eden van zich afgeworpen, om zijn bezit en genot te zoeken op de aarde onder de vloek van de zonde, en stond daarmee aan het hoofd van die grote klasse van mensen die de God van deze wereld aanbidden. In datgene wat louter aardse en materiële vooruitgang betreft, werden zijn nakomelingen onderscheiden. Maar zij stonden los van God, en in tegenstelling tot Zijn doeleinden voor de mens. –*Conflict and Courage, p. 27.*

Door het leven van Kaïn, de moordenaar, te sparen, gaf God de wereld een voorbeeld van wat het gevolg zou zijn als hij de zondaar zou laten leven om zijn ongebreidelde wandel van ongerechtigheid voort te zetten. Door de invloed van Kaïns leer en voorbeeld werden velen van zijn nakomelingen tot zonde gebracht, totdat "de slechtheid van de mens groot was op de aarde" en "elke verbeelding van de gedachten van zijn hart was alleen maar voortdurend kwaad." "Ook de aarde was verdorven voor God, en de aarde was vervuld van geweld." Genesis 6:5, 11. --*The Great Controversy, p. 543.*

God heeft aan ieder mens zijn werk gegeven; en als iemand zich afwendt van het werk dat God hem gegeven heeft, om het werk van Satan te doen, om zijn eigen lichaam te verontreinigen

of een ander tot zonde te brengen, dan is het werk van die man vervloekt, en het brandmerk van Kaïn is op hem geplaatst. Het verderf van zijn slachtoffer zal tot God roepen, zoals het bloed van Abel.

Ieder mens ... die probeert het verstand van een ander mens te dwingen of te beheersen, wordt een agent van Satan, om zijn werk te doen, en in de ogen van het hemelse universum draagt hij het merkteken van Kaïn. --*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 1087.*

Donderdag 14 april: De boosaardigheid van de mens

Aan Adam werd een andere zoon gegeven, als erfgenaam van de goddelijke belofte, als erfgenaam van het geestelijk geboorterecht. De naam Seth, aan deze zoon gegeven, betekende "aangesteld", of "vergoeding"; "want," zei de moeder, "God heeft mij een ander zaad aangewezen in plaats van Abel, die Kaïn gedood heeft." Seth had een edeler gestalte dan Kaïn of Abel, en leek meer op Adam dan op zijn andere zonen. Hij was een waardig man, die in de voetstappen van Abel trad. Toch erfde hij niet meer natuurlijke goedheid dan Kaïn.

Over de schepping van Adam wordt gezegd: "Naar de gelijkenis Gods schiep Hij hem;" maar de mens, na de zondeval, "verwekte een zoon naar zijn gelijkenis, naar zijn beeld." Terwijl Adam zonder zonde was geschapen, naar de gelijkenis van God, erfde Seth, evenals Kaïn, de gevallen natuur van zijn ouders. Maar hij ontving ook de kennis van de Verlosser en onderricht in de gerechtigheid. Door goddelijke genade diende en eerde hij God; en hij werkte, zoals Abel zou hebben gedaan, als hij nog had geleefd, om de gedachten van zondige mensen te veranderen in eerbied en gehoorzaamheid aan hun Schepper. --*Patriarchs and Prophets, p. 80.*

Aan de misdaad van moord, waarin Kaïn de weg had gewezen, voegde Lamech, de vijfde in afstamming, polygamie toe, en, opschepperig erkende hij God, alleen om uit de wraak van Kaïn een verzekering van zijn eigen veiligheid te trekken. Abel had een herdersleven geleid en in tenten of hutten gewoond, en de nakomelingen van Seth volgden dezelfde weg en beschouwden zichzelf als "vreemdelingen en pelgrims op aarde", op zoek naar "een beter land, dat wil zeggen een hemels land". Hebreëen 11:13, 16.

Enige tijd bleven de twee klassen gescheiden. Het ras van Kaïn, dat zich verspreidde van de plaats waar zij zich voor het eerst vestigden, verspreidde zich over de vlakten en valleien waar de kinderen van Seth hadden gewoond; en de laatsten, om aan hun besmettende invloed te ontkomen, trokken zich terug in de bergen, en maakten daar hun woonplaats. Zolang deze scheiding voortduurde, onderhielden zij de eredienst van God in zijn zuiverheid. Maar na verloop van tijd waagden zij het zich beetje bij beetje te vermengen met de bewoners van de valleien. Deze omgang leidde tot de slechtste resultaten. "De zonen Gods zagen de dochters der mensen, dat zij schoon waren." De kinderen van Seth, aangetrokken door de schoonheid van de dochters van Kaïns nakomelingen, misnoegden de Heer door met hen te huwen.

Velen van de aanbidders van God werden tot zonde verleid door de verlokkingen die nu voortdurend voor hen waren, en zij verloren hun eigenaardige, heilige karakter. Zij vermengden zich met de verdorvenen en werden hen gelijk in gedachten en daden; de beperkingen van het zevende gebod werden veronachtzaamd, "en zij namen vrouwen van wie zij maar verkozen." De kinderen van Seth gingen "op de weg van Kaïn" (Judas 11); zij richtten hun gedachten op wereldse voorspoed en genot en verwaarloosden de geboden van de Here. De mensen "hielden er niet van God in hun kennis te behouden"; zij "werden ijdel in hun verbeelding, en hun dwaze hart werd verduisterd" Romeinen 1:21. Daarom "gaf God hen over aan een verstand dat niet kon

oordelen" vers 28. De zonde verspreidde zich over de aarde als een dodelijke melaatsheid. — *Patriarchs and Prophets, p. 81.*

Vrijdag 15 april: Voor verder lezen

That I May Know Him, "The Day of Final Settlement," p. 359;

In Heavenly Places, "The Church and the World," p. 309.

Les 4 - De zondvloed

Sabbatmiddag 16 april

In de dagen van Noach waren er slechts enkele geslachten verlopen sinds Adam toegang had gehad tot de boom des levens, die het leven verlengde; en de leeftijd van de mens werd nog met eeuwen gemeten. Als deze mensen met hun bijzondere krachten en gaven zich aan de dienst van God hadden gewijd, zouden ze de naam van hun Schepper roemrijk hebben verbreid over de aarde, en hadden ze beantwoord aan het doel waarvoor Hij hun het leven had geschonken. Maar hierin schoten ze tekort. Er waren vele reuzen, krachtige, grote mannen, befaamd om hun wijsheid en verstand in het uitdenken van de mooiste kunstwerken; maar hun schuld en ongerechtigheid waren evenredig met hun vaardigheid en verstandelijke bekwaamheid.

God schonk deze mensen vele en rijke gaven; maar ze gebruikten Zijn gaven tot verheerlijking van zichzelf, en veranderden deze in een vloek door hun aandacht te bepalen bij de gaven in plaats van bij de Gever. Ze gebruikten het goud en het zilver, de edelgesteenten en het kostbare hout voor de vervaardiging van kostbare paleizen voor zichzelf, en trachtten elkaar te overtreffen in de verfraaiing van hun bouwwerken. Ze leefden om hun eigen lusten na te jagen, en gingen volkomen op in het uitvoeren van goddeloosheid. Daar ze geen verlangen koesterden God te kennen, kwamen ze ten slotte ertoe Zijn bestaan te loochenen, en in plaats van God de natuur te vereren. Ze verheerlijkten het menselijk vernuft, aanbaden de werken hunner handen, en leerden hun kinderen zich neer te buigen voor gesneden beelden. —*Patriarchs and Prophets, p. 90; NL: Patriarchen en Profeten, Hfst 7.*

Van de mensheid vóór de zondvloed lezen wij: "God zag, dat de boosheid des mensen groot was op de aarde, en dat elke inbeelding der gedachten zijns harten geduriglijk slechts kwaad was. En God zeide tot Noach: Het einde van alle vlees is voor Mijn aangezicht gekomen; want de aarde is door hen vervuld van geweld; en zie, Ik zal hen met de aarde verdelgen" (Genesis 6:5, 13 SV)

God waarschuwde de bewoners van de oude wereld voor wat Hij van plan was te doen om de aarde te reinigen van haar onreinheid. Maar zij lachten om wat zij beschouwden als een bijgelovige voorspelling. Zij dreven de spot met Noachs waarschuwing voor een komende zondvloed. Toen Christus op aarde was, waarschuwde Hij voor wat over Jeruzalem zou komen, omdat het volk de waarheid had verworpen en de boodschappen die God had gezonden had veracht. Maar Zijn waarschuwing werd niet opgevolgd.

De Heer heeft ons, door Zijn gezanten, waarschuwende boodschappen gezonden, verkondigend dat het einde van alle dingen nabij is. Sommigen zullen naar deze waarschuwingen luisteren, maar de overgrote meerderheid zal ze in de wind slaan.

Zo zal het zijn wanneer Christus komt. Boeren, kooplieden, advocaten, handelaren, zullen geheel in beslag genomen worden door zaken, en over hen zal de dag des Heren komen als een valstrik. --*In Heavenly Places, p. 343.*

Zondag 17 april: Voorbereiden op de Zondvloed

Meer dan honderd jaar vóór de zondvloed zond de Heer een engel tot de gelovige Noach om hem bekend te maken dat Hij niet langer genade zou hebben voor het verdorven ras. Maar Hij wilde hen niet onwetend laten over Zijn plan. Hij zou Noach onderrichten en hem tot een getrouw prediker maken om de wereld te waarschuwen voor haar komende ondergang, opdat de bewoners van de aarde zonder verontschuldiging zouden achterblijven. Noach moest tot de mensen prediken, en ook een ark bereiden zoals God hem zou leiden voor de redding van zichzelf en zijn gezin. Hij moest niet alleen prediken, maar zijn voorbeeld in het bouwen van de ark moest allen overtuigen dat hij geloofde wat hij predikte.

Noach en zijn gezin waren niet de enigen die God vreesden en gehoorzaamden. Maar Noach was de vroomste en heiligste van allen op aarde, en was degene wiens leven God bewaarde om Zijn wil uit te voeren door de ark te bouwen en de wereld te waarschuwen voor haar komende ondergang. —*The Story of Redemption*, pp. 62, 63.

Noach stond pal als een rots te midden van de storm. Hij werd omringd door allerlei goddeloosheid en zedelijke verdorvenheid; maar te midden van de verachting en belachelijk gemaakt worden door de bevolking, te midden van de wereldwijde goddeloosheid en ongehoorzaamheid, onderscheidde hij zich door zijn heilige oprechtheid en onwankelbare trouw. De wereld rondom hem negeerde God en gaf toe aan allerlei buitensporige losbandigheid, die tot geweld en allerlei misdaad leidde. De trouwe prediker van gerechtigheid legde aan zijn tijdsgenoten uit dat een watervloed de aarde zou overspoelen vanwege de onovertroffen goddeloosheid van haar bewoners. Hij waarschuwde hen om berouw te hebben en te geloven, en hun toevlucht te zoeken in de ark. ...

Een macht gaf zijn woorden kracht; want het was de stem van God tot de mens via Zijn dienstknecht. De band met God maakte hem sterk, met oneindige macht. Honderdtwintig jaar lang klonk zijn plechtige waarschuwende stem de mensen van die generatie in de oren. Zijn woorden gingen over gebeurtenissen, die, voor zover wijsheid van mensen dat kon beoordelen, onmogelijk scheen. ... Hoe eenvoudig en kinderlijk was het geloof van Noach te midden van het ongeloof van een wereld die spotte. Hij gaf de wereld een voorbeeld, hoe je God op Zijn woord moet geloven. —*Reflecting Christ*, p. 322; *NL: Christus Weerspiegelen*, p. 321.

Het is een vreselijk ding om de waarheid, die ons verstand overtuigt en onze harten geraakt heeft, licht te behandelen. Wij kunnen niet ongestraft de waarschuwingen, welke God ons in genade zendt, verwerpen. In Noachs tijd werd er een boodschap uit de hemel gezonden aan de wereld en de zaligheid der mensen hing van de wijze af waar op zij met die boodschap omgingen. Omdat zij de boodschap verwierpen, werd de Geest van God weggenomen van het zondige geslacht der mensen en zij kwamen om in de wateren van de zondvloed. ... Ziende op de laatste dagen, verklaart dezelfde oneindige macht aangaande degenen die ‘de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden’: “Daarom zal God hen een kracht der dwaling zenden, dat zij de leugen zouden geloven: opdat zij allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid.” Wanneer zij de leer van Zijn woord verwerpen, neemt God Zijn Geest weg en geeft hen over aan de dwaling, die zij liefhebben.”—*Early Writings*, p. 45; *NL: Eerste Geschriften*, p. 42.

Maandag 18 april: De gebeurtenis van de Zondvloed

Het Bijbelverhaal is in harmonie met zichzelf en met de leer der natuur. Van de eerste dag in het scheppingswerk staat geschreven: “En God noemde het licht dag, en de duisternis noemde

Hij nacht. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de eerste dag” (Gen. 1:5, SV). En datzelfde wordt gezegd van elk der eerste zes dagen van de scheppingsweek.

De Schrift zegt, dat elk van deze perioden een dag is, bestaande uit avond en morgen, evenals elke andere dag sinds die tijd. Wat het scheppingswerk zelf betreft, luidt het Goddelijke getuigenis: “Want Hij spreekt, en het is er; Hij gebiedt, en het staat er”. (Ps. 33:9, SV) ...

Vóór de Zondvloed stond de ontwikkeling van het planten- en dierenleven ver boven die welke sindsdien gekend is. Bij de Zondvloed werd de aardkorst opengereten, geweldige veranderingen vonden plaats en in de her-formatie van de aardkorst werden vele bewijzen van het leven dat voordien bestond, bewaard. De uitgestrekte bossen die ten tijde van de Zondvloed in de aarde werden begraven en in steenkool veranderden, vormen nu de uitgebreide kolenvelden, en verschaffen ons de olie, waarvan we heden ten dage het profijt hebben. Toen deze dingen aan het licht werden gebracht, waren ze even zovele stomme getuigen van de waarheid van Gods Woord.—*Education*, p. 129; *NL – Karaktervorming*, p. 115, 116.

Gods liefde voor de wereld kwam niet tot uiting omdat Hij Zijn Zoon zond, maar omdat Hij de wereld liefhad zond Hij Zijn Zoon naar de wereld opdat de goddelijkheid bekleed met menselijkheid de mensheid zou aanraken, terwijl de goddelijkheid de goddelijkheid vasthoudt. Hoewel de zonde een kloof had veroorzaakt tussen de mens en zijn God, voorzag een goddelijke welwillendheid in een plan om die kloof te overbruggen. En welk materiaal gebruikte Hij? Een deel van Zichzelf. De helderheid van de heerlijkheid van de Vader kwam naar een wereld die was geschroeid en ontsierd door de vloek, en in Zijn eigen goddelijk karakter, in Zijn eigen goddelijk lichaam, overbrugde Hij de kloof. De vensters van de hemel werden geopend en de wateren van hemelse genade kwamen in genezende stromen naar onze verdoemde wereld. —*Our High Calling*, p. 12.

Het is nodig dat veel tijd wordt doorgebracht in geheim gebed, in innige gemeenschap met God. Alleen zo kunnen overwinningen worden behaald. Eeuwige waakzaamheid is de prijs van veiligheid.

Het verbond van de Heer is met Zijn heiligen. Iedereen moet zijn zwakke punten in karakter onderscheiden en er met kracht tegen waken. Zij die met Christus begraven zijn in de doop, en opgewekt zijn naar de gelijkenis van Zijn opstanding, hebben zichzelf beloofd te leven in nieuwheid van leven. "Indien gij dan met Christus zijt opgewekt, zoekt dan de dingen die boven zijn, waar Christus zit aan de rechterhand van God. Stel uw genegenheid op de dingen boven, niet op de dingen op aarde. Want gij zijt dood, en uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer Christus, die ons leven is, zal verschijnen, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid." Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods. Bedenk de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid” (Kolossenzen 3:1-4, SV). —*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 258.

Dinsdag 19 april: Het einde van de zondvloed

Met het toenemen van de storm werden gebouwen, bomen, rotsen en grond in het rond geslingerd. De vrees van mens en dier was onbeschrijfelijk. Boven het geweld van de storm hoorde men het gejammer van mensen die gespot hadden met Gods gezag.

Satan zelf, die te midden van de woedende elementen was, vreesde voor zijn bestaan. ... In dat verschrikkelijke uur zagen ze in, dat de overtreding van Gods wet oorzaak was van hun ondergang. Toch, hoewel ze uit vrees voor straf hun zonden beleden, kenden ze geen oprecht berouw, of afschuw van het kwaad. Ze zouden zich weer tegen de hemel hebben verzet wanneer het oordeel was afgewend.

Wanneer Gods oordelen deze wereld zullen treffen, zullen de onrechtvaardigen beseffen wat hun zonde is - het verachten van Gods heilige wet. Toch zullen ze evenmin oprecht berouw hebben als het geval was met de zondaars uit de dagen van de zondvloed. ...

Liefde zowel als gerechtigheid eisten dat God aan de zonde een halt zou toeroepen. Het water bedekte tenslotte het laatste toevluchtsoord, en de verachters van God verdwenen in de diepte. —*Patriarchs and Prophets*, p. 99, 100; *NL: Patriarchen en Profeten*, p. 69, 70.

Het water stond vijftien el boven de hoogste bergen. De Heer herinnerde zich Noach, en toen de wateren afnamen, liet Hij de ark rusten op de top van een groep bergen, die God in zijn macht had bewaard en ze gedurende die hele hevige storm had doen standhouden. Deze bergen lagen slechts op een geringe afstand van elkaar, en de ark bewoog zich en rustte op de ene, dan op de andere van deze bergen, en werd niet meer op de grenzeloze oceaan gedreven. Dit gaf grote opluchting aan Noach en allen in de ark. Toen de bergen en heuvels verschenen, waren zij in een gebroken, ruwe toestand, en alles rondom hen leek op een zee van gebold water of zachte modder. —*Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 77.

"Door het geloof heeft Noach, door Goddelijke aanspraak vermaand zijnde van de dingen, die nog niet gezien werden, en bevreesd geworden zijnde, de ark toebereid tot behoudenis van zijn huisgezin; door welke ark hij de wereld heeft veroordeeld, en is geworden een erfgenaam der rechtvaardigheid, die naar het geloof is." (Hebreeën 11:7, SV)

Terwijl Noach zijn waarschuwende boodschap aan de wereld bracht, getuigden zijn daden van zijn oprechtheid. Op deze wijze werd zijn geloof volmaakt en was het zichtbaar. Hij gaf aan de wereld een voorbeeld van het feit, dat hij God geloofde. Alles wat hij bezat, besteedde hij voor de ark. Toen hij begon met de bouw van deze enorme boot op het land, kwamen van her en der grote menigten om dat vreemde schouwspel te zien en te luisteren naar de ernstige, dringende woorden van de eigenaardige prediker. Elke hamerslag was een prediking tot het volk. — *Patriarchs and Prophets*, p. 95; *NL: Patriarchen en Profeten*, p. 65.

O, hoe gemakkelijk vergeten wij God, terwijl Hij ons nooit vergeet; Hij bezoekt ons elk uur met Zijn barmhartigheden.—*Our High Calling*, p. 314.

Woensdag 20 april: Het Verbond, deel 1

Bij al zijn blijdschap vergat Noach niet Hem te danken, die hen genadig gespaard had. Zijn eerste daad na het verlaten van de ark was het bouwen van een altaar, waarop hij van alle reine dieren en gevogelte een brandoffer bracht, en op deze wijze uitte hij zijn dankbaarheid voor Gods bescherming, alsmede zijn geloof in Christus als het grote Offer.

Dit offer behaagde de Here; en Hij zegende niet alleen de patriarch en zijn gezin, maar allen die op aarde zouden leven. "Toen de Here de lieflijke reuk rook, zeide de Here bij Zichzelf: Ik zal de aardbodem niet weer vervloeken om de mens. ...

Hier was een les voor alle latere geslachten. Noach kwam terug op een verwoeste aarde, maar aler hij voor zichzelf een huis bouwde, richtte hij een altaar op voor God. Zijn kudde was klein,

en het had hem veel moeite gekost deze in het leven te houden; toch bracht hij blijmoedig een gedeelte aan God als blijk van zijn erkenning dat alles Hem toebehoorde. —*Patriarchs and Prophets*, p. 105; *NL: Patriarchen en Profeten*, p. 74, 75.

Toen Adam en Eva geschapen waren, kenden ze Gods wet; ze waren bekend met de eisen van deze wet, en de beginselen ervan stonden in hun hart geschreven. Toen de mens viel door te zondigen, werd de wet niet veranderd, maar een stelsel van hulpmiddelen werd gegeven om hem terug te voeren naar gehoorzaamheid. Hij kreeg de belofte van een Verlosser en offeranden die heen wezen op de dood van Christus als het grote zondoffer, werden ingesteld. ...

Adam onderwees zijn nakomelingen in de wet van God, en deze werd in de latere geslachten van vader op zoon doorgegeven. Maar niettegenstaande de genadige voorzieningen voor de verlossing van de mens waren er maar weinigen die deze wet aannamen en eraan gehoorzaamden. Door overtreding werd de wereld zó verdorven, dat het noodzakelijk was deze door een zondvloed te reinigen van haar verderf. Door Noach en zijn gezin werd de wet geëerbiedigd en Noach onderwees zijn nageslacht in de tien geboden. —*Patriarchs and Prophets*, p. 363; *NL: Patriarchen en Profeten*, p. 308.

Toen Noach keek naar de machtige roofdieren die samen met zijn gezin de ark verlieten, vreesde hij dat zijn gezin, dat uit slechts acht personen bestond, door hen aangevallen zou worden. Maar de Here zond Zijn dienstknecht een engel met de bemoedigende boodschap: "En uw vrees, en uw verschrikking zij over al het gedierte der aarde, en over al het gevogelte des hemels; in al wat zich op den aardbodem roert, en in alle vissen der zee; zij zijn in uw hand overgegeven.

Al wat zich roert, dat levend is, zij u tot spijs; Ik heb het u al gegeven, gelijk het groene kruid." (Genesis 9:2,3, SV)

Voorheen had God de mens niet toegestaan dierlijk voedsel te gebruiken; het was Zijn bedoeling dat het mensdom zou bestaan van wat de aarde voortbracht; maar nu alle groene kruid op aarde vernietigd was, stond Hij hen toe het vlees van reine dieren, die in de ark gespaard waren, te nuttigen. --*Patriarchs and Prophets*, p. 107; *NL: Patriarchen en Profeten*, p. 76.

Donderdag 21 april: Het Verbond, deel 2

Het komt niet door haar eigen kracht, dat de aarde jaar in jaar uit haar schatten produceert en haar beweging rond de zon voortzet. De hand van God leidt de planeten en houdt hen in positie op hun ordelijke reis door de hemelen. Door Zijn kracht volgen zomer en winter, zaaitijd en oogst, dag en nacht elkaar in regelmatige afwisseling op. Door Zijn woord bloeit de plantenwereld, verschijnen de bladeren en ontluiken de bloemen. Elk goed ding dat wij hebben, elke zonnestraal en regenbui, elk klein stukje voedsel, elk moment van het leven, is een liefdesgeschenk.

Toen wij nog liefdeloos en lelijk van karakter waren, "hatelijk en elkaar hatend," had onze hemelse Vader medelijden met ons. "Maar wanneer de goedertierenheid van God, onzen Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen verschenen is, heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes" (Titus 3: 3-5, SV). Wanneer wij Zijn liefde ontvangen hebben, maakt dit ons op dezelfde manier vriendelijk en teder, niet alleen tegenover de mensen die ons liggen, maar juist tegenover de meest verkeerde, dwalende en

zondige mensen. —*Thoughts From the Mount of Blessing*, pp. 74, 75; NL: - *Gedachten van de Berg van Zaligsprekingen*, p. 68.

Als wij kijken naar deze regenboog, het zegel en teken van Gods belofte aan de mens, dat de storm van Zijn toorn onze wereld niet meer zal verwoesten door het water van een vloed, overpeinen wij dat andere dan eindige ogen naar dit glorieuze schouwspel kijken. Engelen verheugen zich als zij kijken naar dit kostbare teken van Gods liefde voor de mens. De Verlosser van de wereld kijkt ernaar, want het was door Zijn toedoen dat deze regenboog in de hemelen verscheen, als een teken of verbond van belofte aan de mens. God Zelf kijkt naar de regenboog in de wolken, en gedenkt Zijn eeuwigdurend verbond tussen Hemzelf en de mens. De regenboog stelt de liefde van Christus voor, die de aarde omgeeft en tot in de hoogste hemelen reikt, en de mensen met God verbindt, en de aarde met de hemel.

Terwijl wij naar dit prachtige gezicht staren, mogen wij blij zijn in God, verzekerd van het feit dat Hijzelf naar dit teken van Zijn verbond kijkt, en dat Hij, terwijl Hij ernaar kijkt, de kinderen van de aarde gedenkt, aan wie het gegeven was. Hun verdrukkingen, gevaren en beproevingen zijn niet verborgen voor Hem. Wij mogen ons hoopvol verheugen, want de regenboog van Gods verbond is over ons. Hij zal de kinderen van Zijn zorg nooit vergeten. Hoe moeilijk is het voor het verstand van de eindige mens om de bijzondere liefde en tederheid van God te bevatten, en Zijn weergalozige neerbuigendheid toen Hij zei: "Ik zal kijken naar de regenboog in de wolk, en u gedenken." —*Our High Calling*, p. 314.

Wij moeten onze smeekbeden door de donkerste wolken heen sturen die Satan over ons kan werpen, en ons geloof laten doordringen tot de troon van God, omgeven door de regenboog van de belofte, de verzekering dat God waarachtig is, dat er in Hem geen veranderlijkheid is noch schaduw van ommekeer. . . .

Wij moeten met eerbied voor het verzoendeksel komen, de beloften die God heeft gegeven in onze gedachten oproepen, de goedheid van God overdenken en dankbare lofprijzingen brengen voor zijn onveranderlijke liefde. Wij moeten niet vertrouwen op onze eindige gebeden, maar op het woord van onze hemelse Vader, op Zijn verzekering van Zijn liefde voor ons. —*In Heavenly Places*, p. 125.

Vrijdag, 22 april: voor verdere studie

Spiritual Gifts, "Disguised Infidelity," vol. 3, pp. 94, 95;
The Upward Look, "Time for Action," p. 88.

Les 5 - Alle natiën en Babel

Sabbatmiddag 23 april

Een deel van de nakomelingen van Noach begon spoedig afvallig te worden. Een deel volgde het voorbeeld van Noach en gehoorzaamde Gods geboden; anderen waren ongelovig en opstandig, en zelfs deze geloofden niet gelijkelijk met betrekking tot de zondvloed. Sommigen geloofden niet in het bestaan van God en verklaarden de zondvloed uit natuurlijke oorzaken. Anderen geloofden dat God bestond en dat Hij het antediluviaanse ras door een zondvloed had vernietigd; en hun gevoelens rezen, evenals die van Kaïn, in opstand tegen God, omdat Hij de mensen van de aarde had vernietigd en de aarde voor de derde maal door een zondvloed had vervloekt.

Zij die vijanden van God waren, voelden zich dagelijks berispt door de rechtvaardige gesprekken en godvruchtige levens van hen die God liefhadden, gehoorzaamden en verheerlijkten. De ongelovigen overlegden onder elkaar en kwamen overeen zich af te scheiden van de gelovigen, wier rechtvaardige levens een voortdurende beteugeling vormden van hun boze handelwijze. Zij reisden een eind van hen vandaan en kozen een grote vlakte uit om zich te vestigen. Zij bouwden een stad voor hen en kwamen toen op het idee om een grote toren te bouwen die tot de wolken zou reiken, opdat zij tezamen in de stad en de toren zouden wonen en niet meer verstrooid zouden zijn. —*The Story of Redemption*, pp. 71, 72.

Alle menselijke ambitie, alle opschepperij, moet in het stof gelegd worden. Zelf, zondig zelf, moet worden vernederd, niet verheven. Door heiligheid in het dagelijks leven moeten wij Christus openbaren aan de mensen om ons heen. De corrupte menselijke natuur moet onderworpen worden, niet verheven. Alleen zo kunnen wij rein en onbesmet worden. Wij moeten nederige, trouwe mannen en vrouwen zijn... .

Een getrouw verslag wordt bijgehouden van alle daden van de mensenkinderen. Niets kan verborgen blijven voor het oog van de hoge en heilige, die de eeuwigheid bewoont. Sommigen maken Christus beschaamd door hun beramingen, plannen en gekonkel. God keurt hun gedrag niet goed, want de Here Jezus wordt onteerd door hun geest en hun werken. . . .

Het onderwijs dat de Heer heeft gegeven aangaande Zijn werk wijst de juiste weg. Gods plannen en gedachten zijn evenveel hoger dan de plannen en gedachten van de mens, als de hemelen hoger zijn dan de aarde. Gods stem moet gehoord worden, Zijn wijsheid moet leiden. Hij heeft Zijn plan geschetst in Zijn woord en in de getuigenissen die Hij tot Zijn volk heeft gezonden. Alleen dat werk dat wordt uitgevoerd in overeenstemming met de beginselen van Zijn woord zal voor altijd standhouden. —*Testimonies for the Church*, vol. 8, pp. 234, 235.

God heeft ons lief met een onuitsprekelijke liefde. En onze liefde voor Hem ontwaakt, wanneer wij iets begrijpen van de lengte, breedte, diepte en hoogte van deze liefde, die de kennis te boven gaat (Efeze 3:18–19, HSV). Door de openbaring van de aantrekkelijke liefelijkheid van Christus – door de kennis van Zijn liefde, die tegenover ons tot uitdrukking kwam toen wij nog zondaren waren – wordt het koppige hart gesmolten en onderworpen. En de zondaar wordt omgevormd en wordt tot kind van de hemel. God gebruikt geen dwangmaatregelen. Liefde is het middel wat Hij gebruikt om de zonde uit het hart te verdrijven. Daarmee verandert Hij trots in nederigheid en vijandschap en ongelof in liefde en geloof. —*Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 76; *NL*: – *Gedachten van de Berg van Zaligsprekingen*, p. 70.

Zondag 24 april: De vloek van Cham

Om de aarde, die door de zondvloed was gereinigd van haar zedelijk verderf, weer te bevolken, had God slechts een enkel gezin gespaard, en wel het gezin van Noach, tot wie Hij had gezegd: "u heb Ik gezien rechtvaardig voor Mijn aangezicht in dit geslacht." (Genesis 7: 1, SV) Toch openbaarden de drie zonen van Noach al spoedig hetzelfde grote onderscheid dat zichtbaar was geweest in de wereld vóór de vloed. In Sem, Cham en Jafet, die de grondleggers waren van het menselijk geslacht, zag men reeds het karakter van hun nageslacht.

Door God geïnspireerd, voorzegde Noach de geschiedenis van de drie grote rassen die zouden voortkomen uit deze voorvaders van de mensheid. Terwijl Hij de nakomelingen van Cham aansprak in de zoon, in plaats van in de vader, verklaarde Hij: "Vervloekt zij Kanaän, een knecht der knechten zij hij voor zijn broeders." De onnatuurlijke misdaad van Cham liet zien dat

kinderlijke eerbied al lang niet meer bij hem aanwezig was, en het openbaarde de goddeloosheid en laagheid van zijn karakter. Deze slechte eigenschappen waren eveneens zichtbaar in Kanaän en diens nageslacht, waardoor Gods oordelen hen tenslotte troffen. —*Patriarchs and Prophets*, p. 117; *NL: Patriarchen en Profeten*, p. 87.

De profetie van Noach was geen willekeurige uiting van toorn of van voorkeur. Het karakter en de bestemming van zijn zonen werd hier niet vastgelegd. Maar hier werd getoond wat de gevolgen zouden zijn van de levenshouding die ze hadden gekozen en van het karakter dat ze aldus hadden gevormd. God openbaarde hier Zijn doel jegens hen en hun nageslacht ten opzichte van hun eigen karakter en gedrag. Gewoonlijk erven kinderen de gesteldheid en de neigingen van de ouders, en volgen hun voorbeeld; zozeer dat de zonden van de ouders worden nagevolgd door de kinderen, van generatie tot generatie. Op soortgelijke wijze waren de laagheid en oneerbiedigheid van Cham zichtbaar in zijn nageslacht, waardoor gedurende vele geslachten een vloek op hen zou rusten. "... Een enig zondaar verderft veel goeds." (Prediker 9:18, SV)

Aan de andere kant werd de eerbied van Sem voor zijn vader rijk beloond; en welk een doorluchtige lijst van heilige mensen vinden we onder zijn nakomelingen! "De HEERE kent de dagen der oprechten", "en zijn zaad is tot zegening." "Gij zult dan weten, dat de HEERE, uw God, die God is, die getrouwe God, welke het verbond en de weldadigheid houdt dien, die Hem liefhebben, en Zijn geboden houden tot in duizend geslachten." (Psalm 37:18,26; Deuteronomium 7:9, SV) —*Patriarchs and Prophets*, p. 118; *NL: Patriarchen en Profeten*, p. 88.

Berouw, evenals vergeving, is de gave van God door Christus. Het is door de invloed van de Heilige Geest dat wij overtuigd worden van zonde, en voelen dat wij vergiffenis nodig hebben. Alleen de berouwvolle wordt vergeven; maar het is de genade van God die het hart berouwvol maakt. Hij kent al onze zwakheden en gebreken, en Hij zal ons helpen.

Sommigen die tot God komen door berouw en belijdenis, en zelfs geloven dat hun zonden vergeven zijn, slagen er toch niet in, zoals zij zouden moeten, aanspraak te maken op de beloften van God. Zij zien niet dat Jezus een altijd aanwezige Zaligmaker is; en zij zijn niet bereid om de bewaring van hun zielen aan Hem toe te vertrouwen, vertrouwend op Hem om het werk der genade, dat in hun harten begonnen is, te volmaken. ... Er zijn geen overwinningen in dit soort geloof. Zulke mensen zwoegen tevergeefs; hun zielen zijn in voortdurende slavernij, en zij vinden geen rust totdat hun lasten aan de voeten van Jezus zijn gelegd. —*Selected Messages, book 1*, p. 353.

Maandag 25 april: De Genesis geslachtsregister

Wanneer men de gelegenheden van de mensen voor een wetenschappelijk onderzoek eens nagaat, hoe kort is dan zijn leven, hoe begrensd zijn actiegebied, hoe beperkt zijn visie, hoe veelvuldig en groot de dwalingen in zijn conclusies, vooral wanneer het gebeurtenissen betreft waarvan men aanneemt dat ze voorafgaan aan de Bijbelse geschiedenis, hoe vaak worden de veronderstelde deducties (afleidingen) der wetenschap herzien of terzijde geschoven; hoe gemakkelijk worden de aangenomen perioden van de ontwikkeling der aarde van tijd tot tijd met miljoenen jaren vermeerderd of verminderd en hoe dikwijls komen de theorieën, verkondigd door verschillende mannen der wetenschap, niet met elkaar in botsing! Wanneer we dit alles nu nagaan, zullen we dan, ter wille van onze zogenaamde afstamming van kiemen, weekdieren en apen, de verklaring van de Heilige Schrift verwerpen, die zo verheven is in haar eenvoud: "En

God schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem”? (Gen. 1:27, SV). Zullen wij dat verslag van onze stamboom verwerpen - een stamboom veel verhevener dan welke ook die in de hoven der koningen wordt bewaard - “... de zoon van Adam, de zoon van God”? (Lucas 3:38, HSV).

Bij een juist begrip zijn zowel de openbaringen van de wetenschap als de ervaringen van het leven in harmonie met het getuigenis van de Schrift aangaande de voortdurende werking van God in de natuur. —*Education, p. 130; NL – Karaktervorming, p. 116, 117.*

In de verslagen van de menselijke geschiedenis lijkt het alsof de groei van de volken, de opkomst en ondergang van wereldrijken, afhankelijk is van de wil en macht van de mens; het vormen van de gebeurtenissen schijnt tot op zekere hoogte bepaald te worden door zijn macht, eerzucht of grillen. Maar in Gods Woord wordt het gordijn opzij geschoven en zien we boven, achter de door al het spel en tegenspel van menselijke belangen, macht en hartstochten de werktuigen van Hem, die vol barmhartigheid is, en die in stilte de raadsbesluiten van zijn wil volbrengt.

In woorden vol onvergelykelijke schoonheid en tederheid hield de apostel Paulus de geleerden van Athene Gods doel voor ogen bij de schepping en het aanwijzen van de woonplaatsen van rassen en volkeren. “De God die de wereld gemaakt heeft en al wat daarin is”, sprak de apostel, “heeft uit één enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen en Hij heeft de hun toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen bepaald; opdat zij God zouden zoeken, of zij Hem al tasten de vinden mochten.” (Hand. 17: 24-27, HSV) —*Prophets and Kings, pp. 499, 500; NL: Profeten en Koningen, p. 302.*

De Bijbel biedt een grenzeloos veld voor de verbeelding, evenveel hoger en edeler van karakter dan de oppervlakkige scheppingen van het ongeheiligde intellect als de hemelen hoger zijn dan de aarde. De geïnspireerde geschiedenis van ons ras is in de handen van ieder mens gelegd. Allen kunnen nu hun onderzoek beginnen. Zij kunnen kennis maken met onze eerste ouders zoals zij in Eden stonden, in heilige onschuld, gemeenschap genietend met God en zondeloze engelen. Zij kunnen de introductie van de zonde en de gevolgen daarvan voor het ras traceren, en stap voor stap het spoor van de heilige geschiedenis volgen, zoals die de ongehoorzaamheid en onboetvaardigheid van de mens en de rechtvaardige vergelding voor de zonde optekent. —*Messages to Young People, p. 255.*

Dinsdag 26 april: Een taal

Maar nauwelijks was de aarde weer met mensen bevolkt, of ze werden weer vijandig tegenover God en de hemel. Zij droegen hun vijandschap over op hun nageslacht, alsof de kunst en het doel van het misleiden van de mensen en het doen voortzetten van de onnatuurlijke strijd een heilige nalatenschap was.

Dit complot ontstond uit opstand tegen God. De inwoners van de vlakte van Sinear stichtten hun rijk tot zelfverheffing, niet tot eer van God. Als zij succes hadden gehad, zou een machtig rijk geheerst hebben, waar gerechtigheid zou zijn verdreven en een nieuwe godsdienst zou zijn ingesteld. De wereld zou ontaard zijn. Het mengsel van godsdienstige ideeën en misleidende theorieën zou tot gevolg hebben gehad, dat de deur naar vrede, geluk en veiligheid was gesloten. Deze veronderstellingen en dwaalleringen zouden, als ze werden uitgevoerd en vervolmaakt, de gedachten hebben afgeleid van trouw aan de Goddelijke geboden, en de wet van Jahwe zou verloochend en vergeten worden. Vastbesloten mensen, die door de eerste grote rebel

zouden zijn beziel en aangespoord, zouden aan elke inmenging in hun boze plannen weerstand hebben geboden. In de plaats van Gods geboden zouden zij wetten hebben uitgevaardigd in harmonie met de wensen van hun eigen zelfzuchtige hart, om zo hun plannen ten uitvoer te brengen. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, pp. 1091, 1092; NL: Ellen G. White Commentaren, in de Zevende Dags Adventisten Bijbel Commentaren, p. 19.*

De vijanden van God redeneerden dat zij zich zouden beveiligen in geval van een nieuwe zondvloed, want zij zouden hun toren bouwen tot een veel grotere hoogte dan het water in de tijd van de zondvloed, en de hele wereld zou hen eren, en zij zouden als goden zijn en heersen over de mensen. Deze toren was berekend om zijn bouwers te verheffen, en was ontworpen om de aandacht van anderen, die op de aarde moesten leven, van God af te wenden om zich met hen in hun afgoderij te voegen. Voordat het werk van de bouw was volbracht, woonden er mensen in de toren. De kamers waren prachtig gemeubileerd, versierd en gewijd aan hun afgoden. Zij die niet in God geloofden, dachten dat als hun toren tot de wolken kon reiken, zij in staat zouden zijn de oorzaken van de zondvloed te ontdekken. —*The Story of Redemption, p. 72.*

In Gods Woord worden twee strijdende partijen voorgesteld, die de mensen in onze wereld beïnvloeden en beheersen. Deze partijen werken voortdurend aan ieder mens. Zij die door God worden beheerst en beïnvloed door heilige engelen, zullen de sluwe werkingen van de onzichtbare machten der duisternis kunnen onderscheiden. Zij die in harmonie willen zijn met de hemelse helpers, moeten intens hun streven richten op het doen van Gods wil. Zij moeten satan en zijn engelen geen plaats geven.

Maar tenzij wij steeds op ons hoede zijn, zullen we door de vijand worden overwonnen. Hoewel een plechtige openbaring van Gods wil ten opzichte van ons aan een ieder bekend is gemaakt, maakt de kennis van Zijn wil de noodzaak van het opzenden van ernstige gebeden tot Hem om hulp, en een ijverig streven om met Hem samen te werken in de beantwoording van de opgezonden gebeden, niet overbodig. Hij bereikt Zijn doelstelling door menselijke werktuigen. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, pp. 1118 -1119; NL: Ellen G. White Commentaren, in de Zevende Dags Adventisten Bijbel Commentaren, p. 543.*

Woensdag 27 april: “Laat Ons naar beneden gaan”

Christus kwam naar deze wereld in menselijke gedaante, om als mens onder de mensen te leven. Hij nam de verplichtingen van de menselijke natuur op zich, om te worden bewezen en beproefd. In Zijn mens-zijn had Hij deel aan de goddelijke natuur. In Zijn menswording verkreeg Hij in een nieuwe betekenis de titel van Zoon van God. ... Terwijl Hij de Zoon van een mens was, werd Hij de Zoon van God in een nieuwe betekenis. Zo stond Hij in onze wereld - de Zoon van God, en toch door geboorte verbonden met het menselijk ras.

Christus kwam in menselijke gedaante om de bewoners van de niet-gevallen werelden en van de gevallen wereld te tonen dat er ruimschoots voorzieningen zijn getroffen om de mensen in staat te stellen in trouw aan hun Schepper te leven. Hij doorstond de verzoeken die Satan tegen Hem mocht inbrengen, en weerstond al zijn aanvallen. Hij werd zwaar beproefd, en zwaar belaagd, maar God liet Hem niet zonder erkenning. Toen Hij door Johannes in de Jordaan werd gedoopt, daalde, toen Hij uit het water kwam, de Geest van God, als een duif van gebrand goud, op Hem neer, en een stem uit de hemel zei: "Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb!" (Mattheüs 3:17, SV). —*Selected Messages, book 1, pp. 226, 227.*

God ziet de zondaar. ... David was een berouwvol man, en hoewel hij zijn zonde beleed en haatte, kon hij haar niet vergeten.

Hij riep uit: "Waar zou ik heengaan voor Uw Geest en waar zou ik heenvlieden voor Uw aangezicht? Zo ik opvoer ten hemel, Gij zijt daar; of bedde ik mij in de hel, zie, Gij zijt daar. Nam ik vleugelen des dageraads, woonde ik aan het uiterste der zee; Ook daar zou Uw hand mij geleiden.... Ook verduistert de duisternis voor U niet; maar de nacht licht als de dag; de duisternis is als het licht." (Psalm 139:7-12, SV).

God is overal. Hij ziet, Hij weet alle dingen, en begrijpt de bedoelingen en doeleinden van het hart. Het is tevergeefs dat men probeert de zonde voor Zijn aandacht te verbergen. Hij zag onze eerste ouders in Eden. Hij zag Kaïn toen hij zijn hand ophief om Abel te doden. Hij zag de zonden van de bewoners van de oude wereld, en telde hun dagen en strafte hen met een zondvloed. Hij zag de zonden van Zijn eigen verbondsvolk, de Joden, toen zij samenspannen tegen het leven van de Zoon van God. —*Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce*, p. 89.

Er zijn torenbouwers in onze tijd. Ongelovigen bouwen hun theorieën uit de veronderstelde deducties (afleidingen) van de wetenschap, en verwerpen het geopenbaarde woord van God. In de zogenaamd christelijke wereld keren velen zich af van de duidelijke leer van de Bijbel en bouwen een geloofsbelijdenis op uit menselijke speculaties en aangename fabels, en zij wijzen op hun toren als een manier om naar de hemel op te klimmen.

De tijd van Gods onderzoek is nabij. De Allerhoogste zal neerdalen om te zien wat de mensenkinderen hebben opgebouwd. Zijn soevereine macht zal worden geopenbaard; de werken van menselijke hoogmoed zullen worden neergehaald. —*Conflict and Courage*, p. 42.

Donderdag 28 april: De verlossing van de bannelingen

De vijanden van God verhieven zich tegen God. Maar Hij stond niet toe dat zij hun werk voltooiden. Zij hadden hun toren tot grote hoogte opgetrokken, toen de Here twee engelen zond om hen in hun werk te verwarren. Er waren mannen aangesteld om het woord te ontvangen van de werklieden boven in de toren, die om materiaal vroegen voor hun werk, wat de eerste aan de tweede zou doorgeven, en hij aan de derde, totdat het woord de mensen op de grond bereikte. Terwijl het woord van de een naar de ander ging in zijn afdaling, verwarden de engelen hun taal, en toen het woord de werklieden op de grond bereikte, werd er om materiaal gevraagd dat niet nodig was geweest. En na het moeizame proces om het materiaal bij de werklieden op de top van de toren te krijgen, was het niet datgene wat zij wensten. Teleurgesteld en woedend beschuldigden zij degenen van wie zij dachten dat zij de schuldigen waren.

Hierna was er geen harmonie meer in hun werk. Boos op elkander, en niet in staat om de misverstanden en de vreemde woorden onder elkander te verklaren, verlieten zij het werk en scheidten zich van elkander en verstrooiden zich over de aarde. Tot die tijd hadden de mensen slechts één taal gesproken. Als teken van Gods toorn brak de bliksem uit de hemel de top van hun toren af en wierp hem op de grond. Zo liet God de opstandige mens zien dat Hij oppermachtig is. —*The Story of Redemption*, p. 73.

In genade verwarde Hij hun spraak en verhinderde zodoende een verder verloop van hun opstand. God verdraagt lange tijd de verdorvenheid van de mens en schenkt hem ruimschoots de kans zich te bekeren; maar Hij let op al diens plannen om het gezag van Zijn heilige en rechtvaardige wet te weerstaan. Van tijd tot tijd wordt een onzichtbare hand uitgestrekt om

ongerechtigheid te weerhouden. Onmiskenbare bewijzen worden gegeven dat de Schepper van het heelal, Hij, die oneindig is in wijsheid en liefde en waarheid, de opperste Heerser is van hemel en aarde, en dat niemand Zijn macht ongestraft kan weerstaan.

De plannen van de torenbouwers van Babel eindigden in schande en nederlaag. Het monument van hun trots werd het gedenkteken van hun dwaasheid. Toch volgen mensen nog dezelfde koers - ze vertrouwen op zichzelf en verwerpen de wet van God. Dit was het beginsel dat satan in de hemel had getracht ten uitvoer te brengen; dit beginsel had Kaïn geleid bij het brengen van zijn offerande. —*Patriarchs and Prophets*, p. 123; *NL: Patriarchen en Profeten*, p. 91.

God is de Schepper van alle mensen. Allen zijn door deze schepping met elkaar verbonden, en allen zijn één door de verlossing. Christus is gekomen om elke scheidsmuur af te breken, om elke afdeling van de tempel-voorhof te openen, zodat iedere ziel vrije toegang kan hebben tot God. Zijn liefde is zo veelomvattend, zo diep, dat ze alles doordringt. Deze liefde heft mensen op uit satans invloed, die misleid zijn door zijn bedrog, en brengt hen binnen het bereik van Gods troon, de troon die omringd wordt door de boog der belofte. In Christus is geen Jood of Griek, slaaf of vrije. —*Prophets and Kings*, p. 369; *NL: Profeten en Koningen*, p. 227.

Vrijdag 29 april: Voor verdere lezing

The Ministry of Healing, "God's Plans the Best," pp. 473, 474; *NL- De Weg tot Gezondheid*, Hfst. 40, par. "Gods plannen zijn de Beste", p. 406.

Patriarchs and Prophets, "The Tower of Babel," pp. 117–124; *NL- Patriarchen en Profeten*, hfst. 10 "De toren van Babel", p.87-92.

Les 6 - De wortels van Abraham

Sabbatmiddag 30 april

God koos Abraham uit als Zijn boodschapper door wie Hij het licht aan de wereld zou mededelen. Het woord van God kwam tot hem, niet met de presentatie van vleiende vooruitzichten van een groot salaris, van grote waardering en wereldse eer in dit leven. "Trek weg uit uw land, uit uw bloedverwantschap en uit het huis van uw vader, naar een land dat Ik u wijzen zal" (Genesis 12:1), was de goddelijke boodschap aan Abraham. De aartsvader gehoorzaamde. Hij verliet zijn land, zijn huis, zijn verwanten en alle aangename associaties die met zijn vroege leven verbonden waren, om een pelgrim en een vreemdeling te worden.

Abraham had kunnen redeneren en twijfelen aan de bedoelingen van God in deze. Maar hij liet zien dat hij er het volste vertrouwen in had dat God hem leidde; hij vroeg zich niet af of het een vruchtbaar, aangenaam land was of dat hij al dan niet gemak zou hebben. Hij ging op Gods bevel. Dit is een les voor ieder van ons. --*In Heavenly Places*, p. 112.

Voordat God hem kan gebruiken, moet Abraham van zijn vroegere betrekkingen worden gescheiden, opdat hij niet door menselijke invloed wordt beheerst of op menselijke hulp kan rekenen. Nu hij met God verbonden is, moet deze man voortaan onder vreemdelingen wonen. Zijn karakter moet eigenaardig zijn, verschillend van de wereld om hen heen. Hij kon zelfs zijn handelwijze niet uitleggen om door zijn vrienden begrepen te worden, want zij waren afgodendienaars. Geestelijke dingen moeten geestelijk onderscheiden worden; daarom gingen zijn motieven en zijn daden het begrip van zijn verwanten en vrienden te boven.

Abrahams onvoorwaardelijke gehoorzaamheid was een van de treffendste voorbeelden van geloof en vertrouwen op God die in de Heilige Schrift kunnen worden gevonden. Met slechts de naakte belofte dat zijn nakomelingen Kanaän zouden bezitten, zonder het minste uiterlijke bewijs, volgde hij waarheen God hem zou leiden, volledig en oprecht de voorwaarden van zijn kant nalevend, en erop vertrouwend dat de Here getrouwelijk Zijn woord zou uitvoeren. De patriarch ging waar God hem zijn plicht wees; hij ging door de woestijn zonder angst; hij ging tussen afgodische volken, met de ene gedachte: "God heeft gesproken; ik gehoorzaam Zijn stem; Hij zal mij leiden, Hij zal mij beschermen."

Zulk een geloof en vertrouwen als Abraham had, hebben de boodschappers van God vandaag nodig. Maar velen die de Heer zou kunnen gebruiken, gaan niet verder, horende en gehoorzamende de ene Stem boven alle andere. De Heer zou veel meer voor Zijn dienaren doen als zij geheel aan Hem toegewijd waren, Zijn dienst boven de banden van verwantschap en alle andere aardse verenigingen stelden. --*Testimonies for the Church, vol. 4, pp. 523, 524.*

Toen Abraham geroepen werd om een zaaier van het zaad der waarheid te worden. . . "ging hij uit, niet wetende waarheen hij ging" Hebr. 11:8. Zo kwam tot de apostel Paulus, biddend in de tempel te Jeruzalem, de boodschap van God: "Vertrek, want Ik zal u ver weg zenden naar de heidenen" Handelingen 22:21. Zij die geroepen zijn om zich met Christus te verenigen moeten dus alles verlaten om Hem te volgen. Oude banden moeten worden verbroken, levensplannen moeten worden opgegeven, aardse hoop moet worden opgegeven. In zwoegen en tranen, in eenzaamheid en door opoffering, moet het zaad gezaaid worden. --*Christ's Object Lessons, p. 36.*

Zondag 1 mei: Abrahams vertrek

Na de verspreiding uit Babel werd de afgodendienst weer bijna universeel, en de Here liet ten slotte de verharde overtreders hun boze wegen volgen, terwijl Hij Abraham, van het geslacht van Sem, uitkoos en hem maakte tot de bewaarder van Zijn wet voor toekomstige geslachten. Abraham was opgegroeid te midden van bijgeloof en heidendom. Zelfs het huisgezin van zijn vader, door wie de kennis van God bewaard was gebleven, gaf toe aan de verleidelijke invloeden die hen omringden, en zij "dienden andere goden" dan Jehovah. Maar het ware geloof zou niet uitsterven.

God heeft altijd een overblijfsel bewaard om Hem te dienen. Adam, Seth, Henoch, Methusalem, Noach, Sem, in ononderbroken lijn, hadden door de tijd de kostbare openbaringen van Zijn wil bewaard. De zoon van Terah werd de erfgenaam van dit heilige vertrouwen. Afgoderij nodigde hem van alle kanten uit, maar tevergeefs. Trouw te midden van de ongelovigen, niet gecorrumpeerd door de heersende afvalligheid, hield hij standvastig vast aan de aanbedding van de enige ware God. "De Here is nabij allen die Hem aanroepen, allen die Hem in waarheid aanroepen" Psalm 145:18. Hij deelde Zijn wil mee aan Abraham en gaf hem een duidelijke kennis van de vereisten van Zijn wet en van de verlossing die door Christus zou worden volbracht. --*Patriarchs and Prophets, p. 125.*

Het was geen lichte beproeving die aldus op Abraham werd afgewenteld, geen klein offer dat van hem werd verlangd. Er waren sterke banden die hem bonden aan zijn land, zijn bloedverwantschap en zijn thuis. Maar hij aarzelde niet om aan de oproep te gehoorzamen. Hij hoefde geen vragen te stellen over het land van belofte -- of de grond vruchtbaar was en het klimaat gezond; of het land een aangename omgeving bood en mogelijkheden zou bieden om

rijkdom te vergaren. God heeft gesproken en Zijn dienaar moet gehoorzamen; de gelukkigste plaats op aarde voor hem was de plaats waar God wilde dat hij zou zijn.

Velen worden nog beproefd zoals Abraham. Zij horen niet de stem van God rechtstreeks uit de hemel spreken, maar Hij roept hen door de leringen van Zijn woord en de gebeurtenissen van Zijn voorzienigheid. Van hen kan worden verlangd, dat zij een loopbaan verlaten, die rijkdom en eer belooft, dat zij hartelijke en profijtelijke betrekkingen verlaten en zich van verwanten afscheiden, om in te gaan op wat slechts een weg van zelfverloochening, ontbering en opoffering schijnt te zijn. God heeft een werk voor hen te doen; maar een leven van gemak en de invloed van vrienden en verwanten zou de ontwikkeling belemmeren van de eigenschappen die juist essentieel zijn voor de voltooiing daarvan. Hij roept hen weg van menselijke invloeden en hulp, en brengt hen ertoe de behoefte aan Zijn hulp te voelen, en van Hem alleen afhankelijk te zijn, opdat Hij Zichzelf aan hen openbaart.

Wie is bereid om op de roep van de Voorzienigheid af te zien van gekoesterde plannen en vertrouwde associaties? Wie zal nieuwe taken aanvaarden en onbepaalde velden betreden, Gods werk doen met een vast en gewillig hart, en om Christus' wil zijn verliezen als winst beschouwen? Wie dit wil doen heeft het geloof van Abraham, en zal met hem delen in dat "veel groter en eeuwig gewicht der heerlijkheid." 2 Korintiërs 4:17. --*Patriarchs and Prophets*, p. 126.

Maandag 2 mei: De verleiding van Egypte

Abraham reisde verder naar het zuiden, en opnieuw werd zijn geloof op de proef gesteld. De hemel hield de regen tegen, de beken hielden op te stromen in de valleien, en het gras verdorde op de vlakten. De kudden vonden geen weide, en hongersnood dreigde voor het hele kamp. ... Allen keken gespannen toe, wat Abraham zou doen, toen de ene na de andere moeilijkheid hem overviel. Zolang zijn vertrouwen niet wankelde, voelden zij dat er hoop was; zij waren ervan verzekerd dat God zijn Vriend was, en dat Hij hem nog steeds leidde. ...

Met ernstig gebed dacht hij na hoe hij het leven van zijn volk en zijn kudden kon behouden, maar hij stond niet toe dat de omstandigheden zijn geloof in Gods woord aan het wankelen brachten. Om aan de hongersnood te ontkomen trok hij naar Egypte. Hij verliet Kanaän niet en keerde niet terug naar het Chaldeeuwse land waar hij vandaan kwam, waar geen gebrek aan brood was, maar hij zocht een tijdelijk toevluchtsoord zo dicht mogelijk bij het land der belofte, met de bedoeling spoedig terug te keren waar God hem had geplaatst.

De Heer had in Zijn voorzienigheid deze beproeving over Abraham gebracht om hem lessen te leren in onderwerping, geduld en geloof -- lessen die moesten worden opgetekend ten bate van allen die later geroepen zouden worden om beproevingen te doorstaan. God leidt Zijn kinderen langs een weg die zij niet kennen, maar Hij vergeet of verstoot hen niet die hun vertrouwen op Hem stellen. ... Juist de beproevingen die ons geloof het zwaarst op de proef stellen en het doen lijken alsof God ons heeft verlaten, leiden ons dichter tot Christus, opdat wij al onze lasten aan Zijn voeten kunnen leggen en de vrede ervaren die Hij ons in ruil daarvoor zal schenken. --*Patriarchs and Prophets*, p. 128, 129.

Tijdens zijn verblijf in Egypte gaf Abraham er blijk van dat hij niet vrij was van menselijke zwakheid en onvolmaaktheid. Door te verzwijgen dat Sara zijn vrouw was, gaf hij blijk van wantrouwen jegens de goddelijke zorg, van een gebrek aan dat verheven geloof en die moed, die zo vaak en edelmoedig in zijn leven werden belichaamd. Sara was mooi om te zien, en hij twijfelde er niet aan dat de schimmige Egyptenaren de mooie vreemdelinge zouden begeren, en dat zij, om haar te bemachtigen, er niet voor zouden terugdeinzen haar man te doden. Hij

redeneerde dat hij niet schuldig was aan leugen door Sara als zijn zuster voor te stellen, want zij was de dochter van zijn vader, maar niet van zijn moeder. Maar deze verhulling van de ware relatie tussen hen was bedrog. Geen enkele afwijking van strikte integriteit kan Gods goedkeuring wegdragen.

Door Abrahams gebrek aan geloof werd Sara in groot gevaar gebracht. De koning van Egypte, op de hoogte gebracht van haar schoonheid, liet haar naar zijn paleis brengen, met de bedoeling haar tot zijn vrouw te maken. Maar de Heer, in Zijn grote barmhartigheid, beschermde Sara door oordelen te zenden over het koninklijk huis. Hierdoor leerde de vorst de waarheid in deze zaak kennen, en verontwaardigd over het bedrog dat hem was aangedaan, berispte hij Abraham en gaf hem zijn vrouw terug. --*Patriarchs and Prophets*, p. 130.

Dinsdag 3 mei: Abram en Lot

Abram woonde in het land Kanaän, en Lot woonde in de steden der vlakte, en sloeg zijn tent op in de richting van Sodom. Maar de mensen van Sodom waren goddelozen en zondaars voor in de ogen des Heren. Genesis 12:12, 13.

De vruchtbaarste streek van heel Palestina was de Jordaanvallei. Daar waren ook steden, welvarend en mooi, uitnodigend voor winstgevend verkeer in hun overvolle markten. Verblind door visioenen van werelds gewin, zag Lot het morele en geestelijke kwaad over het hoofd dat men daar zou tegenkomen. Hij "verkoos de gehele vlakte van de Jordaan," en "sloeg zijn tent op in de richting van Sodom." Hoe weinig voorzag hij de verschrikkelijke gevolgen van die zelfzuchtige keuze!

Lot koos Sodom als zijn woonplaats omdat hij zag dat daar uit werelds oogpunt voordelen te behalen waren. Maar nadat hij zich had gevestigd en rijk was geworden aan aardse schatten, was hij ervan overtuigd dat hij een fout had gemaakt door geen rekening te houden met de morele status van de gemeenschap waarin hij zijn thuis zou maken. --*Conflict and Courage*, p. 48.

De Heilige Schrift geeft ons duidelijke voorbeelden van de uitoefening van ware hoffelijkheid. Abraham was een man van God. Toen hij zijn tent opzette, richtte hij meteen zijn offeraltaar op en nodigde God uit bij hem te blijven. Abraham was een hoffelijk man. Zijn leven is niet ontsierd door zelfzuchtigheid, zo hatelijk in elk karakter en zo aanstootgevend in de ogen van God. Getuige zijn gedrag toen hij op het punt stond van Lot te scheiden. Hoewel Lot zijn neef was, en veel jonger dan hijzelf, en de eerste keus van het land aan Abraham toebehoorde, bracht hoffelijkheid hem ertoe van zijn recht af te zien, en Lot toe te staan voor zichzelf dat deel van het land uit te kiezen dat hem het meest begeerlijk leek. ... Abraham wist wat echte beleefdheid was en wat de mens zijn medemensen verschuldigd was.

Wij moeten onszelf vergeten, altijd uitzien naar mogelijkheden om anderen op te beuren en hun zorgen en lasten te verlichten door daden van tedere vriendelijkheid en kleine daden van liefde. Deze attente beleefdheden, die beginnen in ons gezin en zich uitbreiden tot buiten de familiekring, dragen bij tot de som van het levensgeluk. --*My Life Today*, p. 192.

Indien Christus bij ons verblijft, zullen wij zowel thuis als buiten christenen zijn. Hij die een christen is, zal vriendelijke woorden hebben voor zijn verwanten en vrienden. Hij zal vriendelijk, hoffelijk, liefdevol en sympathiek zijn, en zal zichzelf opvoeden voor een verblijf bij de familie daarboven. Als hij een lid is van de koninklijke familie, zal hij het koninkrijk vertegenwoordigen waar hij naartoe gaat. Hij zal met zachtaardigheid tot zijn kinderen spreken,

want hij zal beseffen dat ook zij erfgenamen van God zijn, leden van de hemelse hofhouding. Onder de kinderen van God woont geen geest van hardheid. --*My Life Today*, p. 196.

Woensdag 4 mei: De Babel Coalitie

Abraham, die in vrede woonde in het eikenbos te Mamre, vernam van een der vluchtelingen het verhaal van de strijd en het onheil dat zijn neef was overkomen. Hij had geen onaardige herinnering gekoesterd aan de ondankbaarheid van Lot. Al zijn genegenheid voor hem werd gewekt, en hij besloot dat hij gered moest worden. Abraham zocht eerst goddelijke raad en bereidde zich voor op oorlog. ... Zijn aanval, zo krachtig en onverwacht, resulteerde in een snelle overwinning. De koning van Elam werd gedood en zijn paniekerige troepen werden volledig verpletterd. Lot en zijn familie, met alle gevangenen en hun goederen, werden teruggevonden, en een rijke buit viel in de handen van de overwinnaars. Aan Abraham was, onder God leiding, de triomf te danken. De aanbieder van Jehovah had niet alleen een grote dienst bewezen aan het land, maar had zich ook een man van dapperheid getoond. Men zag dat rechtschapenheid geen lafheid is, en dat Abrahams godsdienst hem moedig maakte in het handhaven van het recht en het verdedigen van de verdrukten. Zijn heldendaad gaf hem een wijdverbreide invloed onder de omringende stammen. --*Patriarchs and Prophets*, p. 135.

Toen Lot zich naar Sodom begaf, was de verdorvenheid nog niet algemeen geworden, en God liet in zijn barmhartigheid lichtstralen schijnen te midden van de zedelijke duisternis. Toen Abraham de gevangenen van de Elamieten redde, werd de aandacht van het volk op het ware geloof gevestigd. Abraham was geen vreemdeling voor het volk van Sodom, en zijn aanbedding van de onzichtbare God was onder hen een zaak van spot geweest; maar zijn overwinning op zeer superieure strijdkrachten, en zijn edelmoedige beschikking over de gevangenen en de buit, wekten verwondering en bewondering. Terwijl zijn vaardigheid en dapperheid werden geprezen, kon niemand zich aan de overtuiging onttrekken dat een goddelijke macht hem tot overwinnaar had gemaakt. En zijn edele en onbaatzuchtige geest, die zo vreemd was aan de zelfzuchtige inwoners van Sodom, was een ander bewijs van de superioriteit van de godsdienst die hij had geëerd door zijn moed en trouw. --*Patriarchs and Prophets*, p. 157.

God legt al Zijn volgelingen de positieve plicht op om anderen te zegenen met hun invloed en middelen, en om die wijsheid van Hem te zoeken die hen in staat zal stellen om alles te doen wat in hun macht ligt om de gedachten en genegenheden te verheffen van hen die binnen hun invloedssfeer komen. ...

Elke handeling van ons leven beïnvloedt anderen ten goede of ten kwade. Onze invloed is opwaarts of neerwaarts gericht; zij wordt gevoeld, er wordt naar gehandeld, en in meer of mindere mate door anderen gereproduceerd. Als wij door ons voorbeeld anderen helpen bij de ontwikkeling van goede principes, geven wij hun kracht om goed te doen. Op hun beurt oefenen zij dezelfde heilzame invloed uit op anderen, en zo worden honderden en duizenden beïnvloed door onze onbewuste invloed. Als wij door onze daden de kwade machten die de mensen om ons heen bezitten, versterken of tot activiteit dwingen, delen wij in hun zonde en zullen wij rekenschap moeten afleggen voor het goede dat wij hen hadden kunnen doen en niet hebben gedaan, omdat wij God niet tot onze kracht, onze gids, onze raadgever hebben gemaakt. --*Testimonia for the Church*, vol. 2, pp. 132, 133.

Donderdag 5 mei: De tiende van Melchizedek

God heeft Zichzelf nooit zonder getuige op aarde gelaten. Eens vertegenwoordigde Melchisedek de Heer Jezus Christus in eigen persoon, om de waarheid van de hemel te openbaren, en de wet van God te vereeuwigen.

Het was Christus die sprak door Melchisedek, de priester van de allerhoogste God. Melchisedek was niet Christus, maar hij was de stem van God in de wereld, de vertegenwoordiger van de Vader. En door alle generaties van het verleden heen heeft Christus gesproken; Christus heeft Zijn volk geleid, en is het licht van de wereld geweest. Toen God Abraham koos als vertegenwoordiger van Zijn waarheid, nam Hij hem mee uit zijn land en weg van zijn verwanten, en zette hem apart. Hij wilde hem vormen naar Zijn eigen model. Hij wilde hem onderwijzen volgens Zijn eigen plan. --*Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, pp. 1092, 1093.*

In de Hebreeuwse stelsel werd een tiende van het inkomen van het volk apart gezet om de openbare eredienst van God te ondersteunen. ...

Maar het tiende-systeem is niet ontstaan bij de Hebreeën. Vanaf de vroegste tijden eiste de Heer een tiende op als de Zijne, en deze aanspraak werd erkend en gehonoreerd. Abraham betaalde tienden aan Melchizedek, de priester van de allerhoogste God. Genesis 14:20. Jakob, toen hij in Bethel was, een balling en een zwerver, beloofde de Here: "Van alles wat Gij mij zult geven, zal ik U zeker het tiende geven" Genesis 28:22. Toen de Israëlieten op het punt stonden zich als natie te vestigen, werd de wet van tiende opnieuw bevestigd als één van de Goddelijk verordende inzettingen waarvan hun welvaart afhing.

Het systeem van tienden *en* offers was bedoeld om de geest van de mensen te doordringen van een grote waarheid, namelijk dat God de bron is van elke zegening voor zijn schepselen, en dat de mens Hem dank verschuldigd is voor de goede gaven van zijn voorzienigheid.

Geld is een zegen als degenen die het gebruiken bedenken dat zij de rentmeesters van de Heer zijn, dat zij omgaan met het kapitaal van de Heer en op een dag rekenschap moeten afleggen van hun rentmeesterschap.

Blijkt uit uw rekeningenboek dat u trouw bent geweest aan uw Heer? Bent u arm? Geef dan van uw weinige. Bent u gezegend met overvloed? Wees er dan zeker van dat u van wat de Heer als het Zijne beschouwt, afstand neemt. Het nalaten Christus te belijden in uw boekhouding snijdt u af van het grote voorrecht uw naam te laten inschrijven in het boek des levens van het Lam.

Onze hemelse Vader onderwijst door zijn eigen voorbeeld van weldadigheid. God geeft aan ons regelmatig, vrij en overvloedig. Elke aardse zegen komt van Zijn hand. Wat als de Heer zou ophouden Zijn gaven aan ons te geven? Wat een schreeuw van ellende, lijden en gebrek zou er dan van de aarde uitgaan! Wij hebben dagelijks de niet aflatende stroom van Jehovah's liefde en goedheid nodig. --*Our High Calling, p. 192.*

Vrijdag 6 mei: Voor verder lezen

My Life Today, "Hospitality," p. 194;

Counsels on Stewardship, "A Test of Loyalty," pp. 65, 66.

Les 7 - Het verbond met Abraham

Sabbatmiddag 7 mei

In een visioen van de nacht werd de goddelijke Stem opnieuw gehoord. "Vrees niet, Abram," waren de woorden van de Vorst der vorsten; "Ik ben uw schild en uw zeer grote

beloning." Maar zijn gemoed was zo bedrukt door voorgevoelens, dat hij de belofte nu niet met onvoorwaardelijk vertrouwen kon aannemen als voorheen. Hij bad om enig tastbaar bewijs dat de belofte vervuld zou worden. En hoe kon de verbondsbelofte worden vervuld, terwijl de gave van een zoon hem werd onthouden? "Wat zult Gij mij geven," zei hij, "nu ik kinderloos ben?" "En zie, een in mijn huis geborene is mijn erfgenaam." Hij stelde voor om zijn trouwe dienaar Eliezer tot adoptiezoon te maken en erfgenaam van zijn bezittingen. Maar men verzekerde hem dat een kind van hemzelf zijn erfgenaam zou zijn. Toen werd hij buiten zijn tent geleid en werd hem gezegd op te zien naar de oneindig vele sterren die aan de hemel schitterden; en toen hij dat deed, werden de woorden gesproken: "Zo zal uw nageslacht zijn." "Abraham geloofde God, en het werd hem tot gerechtigheid gerekend." Romeinen 4:3. --*Patriarchs and Prophets*, p. 136.

Toen Abraham bijna honderd jaar oud was, werd de belofte van een zoon aan hem herhaald, met de verzekering dat de toekomstige erfgenaam het kind van Sara zou zijn. Maar Abraham begreep de belofte nog niet. Hij dacht onmiddellijk aan Ismaël en hield vast aan het geloof dat door hem Gods genadige bedoelingen zouden worden verwezenlijkt. In zijn genegenheid voor zijn zoon riep hij uit: "Och, dat Ismaël voor Uw aangezicht mocht leven!" Opnieuw werd de belofte gegeven, in woorden die niet konden worden verward: "Uw vrouw Sara zal u waarlijk een zoon baren, en gij zult zijn naam Izaäk noemen; en Ik zal Mijn verbond met hem oprichten." --*Patriarchs and Prophets*, blz. 146.

God bewees Abraham grote eer. Engelen uit de hemel wandelden en spraken met hem als vriend tot vriend. Toen de oordelen over Sodom zouden komen, was dat feit niet voor hem verborgen, en hij werd een bemiddelaar bij God voor de zondaars. Zijn gesprek met de engelen is ook een prachtig voorbeeld van gastvrijheid. --*Patriarchs and Prophets*, p. 138.

De grootste overwinningen behaald voor de zaak van God zijn niet het resultaat van moeizame argumenten, ruime faciliteiten, brede invloed, of overvloed van middelen; zij worden behaald in de audiëntiezaal met God, wanneer met ernstig, kwellend geloof de mensen de machtige arm der macht vastgrijpen.

Waar geloof en waar gebed -- hoe sterk zijn ze! Zij zijn als twee armen waarmee de menselijke smekeling de macht van Oneindige Liefde vastgrijpt. Geloof is vertrouwen op God, geloven dat Hij ons liefheeft en weet wat het beste voor ons is. Dus, in plaats van onze eigen weg, leidt het ons om Zijn weg te kiezen. In plaats van onze onwetendheid, aanvaardt het Zijn wijsheid; in plaats van onze zwakheid, Zijn kracht; in plaats van onze zondigheid, Zijn gerechtigheid. Ons leven, onszelf, is allemaal van Hem; geloof erkent Zijn eigendom, en aanvaardt de zegeningen ervan. --*Gospel Workers*, p. 259.

Zondag 8 mei: Het geloof van Abraham

Aan de nieuwsgierige menigte die zich om Jezus heen verdrong, werd geen levenskracht toegediend. Maar de lijdende vrouw die Hem in geloof aanraakte, ontving genezing. Zo verschilt in geestelijke dingen het toevallige contact van de aanraking door het geloof. Geloven in Christus alleen als de Verlosser van de wereld kan de ziel nooit genezing brengen. Het geloof dat tot zaligheid is, is niet een loutere instemming met de waarheid van het evangelie. Het ware geloof is het geloof dat Christus ontvangt als een persoonlijke Verlosser. God gaf Zijn eniggeboren Zoon, opdat ik, door in Hem te geloven, "niet verloren ga, maar eeuwig leven heb." Johannes 3:16. Wanneer ik tot Christus kom, volgens Zijn woord, moet ik geloven dat ik Zijn

reddende genade ontvang. Het leven dat ik nu leef, moet ik "leven uit het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven". Galaten 2:20.

Velen houden geloof voor een mening. Verlossend geloof is een transactie, waardoor zij die Christus aannemen zich in een verbondsrelatie met God voegen. Een levend geloof betekent een toename van kracht, een vertrouwend vertrouwen, waardoor, door de genade van Christus, de ziel een overwinnende kracht wordt. --*The Ministry of Healing*, p. 62.

De patriarch smeekte om een zichtbaar teken als bevestiging van zijn geloof en als bewijs voor de volgende generaties dat Gods genadige bedoelingen met hen zouden worden verwezenlijkt. De Heer verwaardigde Zich een verbond met Zijn dienaar aan te gaan, gebruik makend van de vormen die onder de mensen gebruikelijk waren voor de bekrachtiging van een plechtige verbintenis. Op goddelijk bevel offerde Abraham een vaars, een geit en een ram, elk drie jaar oud; hij scheidde de lichamen en legde de stukken op een kleine afstand van elkaar. Hij voegde er een tortelduif en een jonge duif bij, die echter niet verdeeld werden. Toen dit gedaan was, ging hij eerbiedig tussen de delen van het offer door, terwijl hij God een plechtige gelofte van eeuwige gehoorzaamheid aflegde. Waakzaam en standvastig bleef hij naast de karkassen tot het ondergaan van de zon, om te voorkomen dat ze door roofvogels zouden worden verontreinigd of verslonden.

Tegen zonsondergang zonk hij weg in een diepe slaap; en, "zie, een verschrikking van grote duisternis viel over hem." En de stem van God werd gehoord, hem zeggende niet onmiddellijk bezit van het beloofde land te verwachten, en vooruitwijzend naar het lijden van zijn nageslacht voordat zij zich in Kanaän zouden vestigen. Het plan van verlossing werd hier voor hem geopend, in de dood van Christus, het grote offer, en Zijn komst in heerlijkheid. Abraham zag ook de aarde hersteld in haar schoonheid van Eden, om hem gegeven te worden tot een eeuwig bezit, als de uiteindelijke en volledige vervulling van de belofte.

Als een bewijs van dit verbond van God met de mensen, gingen een rokende oven en een brandende lamp, symbolen van de goddelijke aanwezigheid, tussen de gescheiden slachtoffers door, waardoor zij totaal verteerd werden. En weer hoorde Abraham een stem, die de schenking van het land Kanaän aan zijn nakomelingen bevestigde, "van de rivier van Egypte tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat."--*Patriarchs and Prophets*, p. 137.

Maandag, Mei 9: Abrahams twijfels

Abraham had de belofte van een zoon zonder meer aanvaard, maar hij wachtte niet tot God Zijn woord zou vervullen op Zijn eigen tijd en wijze. Een uitstel werd toegestaan, om zijn geloof in de macht van God te beproeven; maar hij slaagde er niet in de beproeving te doorstaan. Omdat zij het onmogelijk achtte dat haar op haar oude dag een kind zou worden gegeven, stelde Sara voor, als een plan waardoor het goddelijke voornemen zou kunnen worden vervuld, dat Abraham een van haar dienstmaagden als tweede vrouw zou nemen. Polygamie was zo wijdverbreid geworden dat het niet langer als een zonde werd beschouwd, maar het was niet minder een overtreding van de wet van God, en was fataal voor de heiligheid en de vrede van de familierelatie. Abrahams huwelijk met Hagar leidde tot kwaad, niet alleen voor zijn eigen gezin, maar ook voor toekomstige geslachten. --*Patriarchs and Prophets*, p. 145.

God geeft licht om hen te leiden die oprecht naar licht en waarheid verlangen; maar het is niet Zijn bedoeling om alle reden voor twijfel en twijfel weg te nemen. Hij geeft voldoende

bewijs om geloof op te baseren, en eist dan van de mensen dat zij dat bewijs aanvaarden en geloof uitoefenen.

Hij die de Bijbel bestudeert met een nederige en lerende geest, zal in de Bijbel een betrouwbare gids vinden, die de weg van het leven wijst met een onfeilbare nauwkeurigheid. Maar wat baat uw studie van de Bijbel, broeders en zusters, tenzij u de waarheden die zij leert in praktijk brengt? Dat heilige boek bevat niets dat niet essentieel is; er wordt niets in geopenbaard dat niet van invloed is op ons eigenlijke leven. Hoe dieper onze liefde voor Jezus, hoe hoger wij dat woord zullen beschouwen als de stem van God rechtstreeks tot ons. --*Testimonies for the Church, vol. 5, p. 303.*

U hoeft niet in onzekerheid en twijfel te gaan. Satan is bij de hand om allerlei twijfels te suggereren, maar als u uw ogen in geloof wilt openen, zult u voldoende bewijs vinden om te geloven. Maar God zal nooit alle oorzaken van twijfel bij een mens wegnemen. Zij die graag vertoeven in de sfeer van twijfel en vragend ongeloof kunnen het weinig benijdenswaardige voorrecht hebben. God geeft voldoende bewijzen voor het onbevange verstand om te geloven; maar hij die zich afwendt van het gewicht van de bewijzen omdat er een paar dingen zijn die hij niet duidelijk kan maken voor zijn eindig begrip, zal worden achtergelaten in de koude, verkillende atmosfeer van ongeloof en twijfelende twijfels, en zal schipbreuk maken van het geloof. ... Jezus heeft nooit ongeloof geprezen; Hij heeft nooit twijfel geprezen. Hij gaf aan Zijn volk bewijzen van Zijn Messiaschap in de wonderen die Hij verrichtte, maar er waren er die het als een deugd beschouwden om te twijfelen en die deze bewijzen wegredeneerden en in elk goed werk iets vonden om in twijfel te trekken en af te keuren. --*Testimonies for the Church, vol. 4, p. 232.*

Dinsdag 10 mei: Het teken van het Abrahamitisch verbond

In die tijd werd de rite van de besnijdenis aan Abraham gegeven als "een zegel van de gerechtigheid des geloofs, die hij had, terwijl hij onbesneden was". Romeinen 4:11. Het moest door de aartsvader en zijn nakomelingen worden nageleefd als een teken dat zij toegewijd waren aan de dienst van God en aldus gescheiden waren van de afgodendienaars, en dat God hen aanvaardde als Zijn bijzondere schat. Door deze rite beloofden zij van hun kant te voldoen aan de voorwaarden van het verbond dat met Abraham was gesloten. Zij mochten geen huwelijken sluiten met heidenen, want daardoor zouden zij hun eerbied voor God en Zijn heilige wet verliezen; zij zouden in de verleiding komen om zich in te laten met de zondige praktijken van andere volken, en zouden verleid worden tot afgoderij. --*Patriarchs and Prophets, p. 138.*

Het geloof dat tot zaligheid is, is geen vrijblijvend geloof, het is niet de loutere instemming van het verstand, het is een in het hart geworteld geloof, dat Christus omhelst als een persoonlijke Zaligmaker, verzekerd dat Hij tot het uiterste allen kan zalig maken die door Hem tot God komen. ... Dit geloof brengt zijn bezitter ertoe alle genegenheden van de ziel op Christus te plaatsen; zijn verstand is onder de controle van de Heilige Geest, en zijn karakter is gevormd naar de goddelijke gelijkenis. Zijn geloof is geen dood geloof, maar een geloof dat door liefde werkt, en dat hem ertoe brengt de schoonheid van Christus te aanschouwen, en gelijkvormig te worden aan het goddelijke karakter. Zie Deuteronomium 30:11—14. "En de Here, uw God, zal uw hart besnijden, en het hart van uw zaad, om de Here, uw God, lief te hebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel, opdat gij leeft" (Deuteronomium 30:6).

Het is God die het hart besnijdt. Het hele werk is van de Heer, van het begin tot het einde. De verloren zondaar kan zeggen: "Ik ben een verloren zondaar, maar Christus is gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was. Hij zegt: "Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars tot bekering" (Markus 2:17). Ik ben een zondaar, en Hij stierf aan het kruis van Golgotha om mij te redden. Ik hoef geen moment langer ongered te blijven. Hij stierf en stond op voor mijn rechtvaardiging, en Hij zal mij nu redden. Ik aanvaard de vergeving die Hij heeft beloofd."--*Selected Messages, book 1, blz. 391, 392.*

Toen Abraham bijna vijftientig jaar in Kanaän was, verscheen de Heer aan hem en zei: "Ik ben de almachtige God; wandelt voor Mijn aangezicht en wordt volmaakt." Vol ontzag viel de aartsvader op zijn aangezicht, en de boodschap ging verder: "Zie, Mijn verbond is met u, en gij zult een vader zijn van vele volken." Ten teken van de vervulling van dit verbond werd zijn naam, die voorheen Abram heette, veranderd in Abraham, hetgeen betekent: "vader van een grote schare". Sarai's naam werd Sarah -- "prinses"; want, zei de goddelijke Stem, "zij zal een moeder van natiën zijn; koningen van volkeren zullen uit haar voortkomen." --*Patriarchs and Prophets, p. 137.*

Woensdag 11 mei: De Zoon van Belofte

In alle tijden heeft God gewerkt door middel van heilige engelen voor de hulp en bevrijding van Zijn volk. Hemelse wezens hebben een actieve rol gespeeld in de zaken van de mensen. Zij zijn verschenen gekleed in klederen die blonken als de bliksem; zij zijn gekomen als mensen in het gewaad van wegbereiders. Engelen zijn in menselijke gedaante verschenen aan mensen van God. Zij hebben als vermoedigen gerust onder de eiken op de middag. Zij hebben de gastvrijheid van menselijke huizen aanvaard. Zij zijn opgetreden als gidsen voor benadeelde reizigers. Zij hebben, met hun eigen handen, de vuren van het altaar aangestoken. Zij hebben de deuren van gevangenis geopend en de dienaren van de Heer bevrijd. Gekleed in het gewaad van de hemel, kwamen zij om de steen van het graf van de Verlosser weg te rollen.

In de gedaante van mensen zijn engelen dikwijls in de vergaderingen van de rechtvaardigen; en zij bezoeken de vergaderingen van de goddelozen, zoals zij naar Sodom gingen, om een verslag op te maken van hun daden, om vast te stellen of zij de grens van Gods verdraagzaamheid hebben overschreden. De Heer houdt van barmhartigheid; en ter wille van enkelen die Hem werkelijk dienen, betuigt Hij rampen en verlengt Hij de rust van menigten. --*The Great Controversy, p. 631.*

Het voorrecht dat Abraham en Lot hadden, wordt ons niet ontzegd. Door gastvrijheid te betonen aan Gods kinderen kunnen ook wij Zijn engelen in onze huizen ontvangen. Zelfs in onze dagen komen engelen in menselijke gedaante de huizen van mensen binnen en worden door hen vermaakt. En christenen die leven in het licht van Gods aangezicht worden altijd vergezeld door ongeziene engelen, en deze heilige wezens laten een zegen achter in onze huizen. --*Testimonies for the Church, vol. 6, p. 342.*

Christus zegt tot Zijn verlost volk: "Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat voor u bereid is van de grondlegging der wereld af; want Ik was een hongerige, en gij hebt Mij spijze gegeven; Ik was dorstig, en gij hebt Mij te drinken gegeven: Ik was een vreemdeling, en gij nam mij op; naakt, en gij hebt mij gekleed: Ik was ziek, en gij bezocht mij: Ik was in de gevangenis, en gij zijt tot mij gekomen" (Mattheüs 25:34-36).

Bidden, vermanen en praten zijn goedkope vruchten ... maar vruchten die zich openbaren in goede werken, in het zorgen voor de behoeftigen, de vaderlozen en de weduwen, zijn echte vruchten, en groeien vanzelf aan een goede boom. Wanneer harten meeleven met harten die gebukt gaan onder ontmoediging en verdriet, wanneer de hand de behoeftige schenkt, wanneer de naakte wordt gekleed, de vreemdeling welkom wordt geheten op een plaats bij uw haardvuur en in uw hart, dan komen engelen zeer nabij, en wordt in de hemel gehoor gegeven aan een antwoordstam. Elke daad van rechtvaardigheid, barmhartigheid en welwillendheid doet zoete muziek klinken in de hemel. ...

Elke barmhartige daad aan de behoeftige, de lijdende, wordt geteld alsof het aan Jezus zelf werd gedaan. Wanneer u de armen helpt, meeleeft met de bedroefden en verdrukten, en vriendschap sluit met de wees, brengt u uzelf in een nauwere betrekking tot Jezus. —*That I May Know Him*, p. 335.

Donderdag 12 mei: Lot in Sodom

Twee van de hemelse boodschappers vertrokken, Abraham alleen latend met Hem, die hij nu kende als de Zoon van God. En de gelovige man pleitte voor de inwoners van Sodom. Eens had hij hen door zijn zwaard gered, nu trachtte hij hen door gebed te redden. Lot en zijn huisgezin woonden daar nog steeds; en de onbaatzuchtige liefde die Abraham ertoe bewoog hen te redden van de Elamieten, trachtte hen nu te redden, als het Gods wil was, van de storm van het goddelijk oordeel.

Met diepe eerbied en nederigheid drong hij aan op zijn pleidooi: "Ik heb het op mij genomen tot de Heer te spreken, terwijl ik slechts stof en as ben." Er was geen overmoed, geen opschepperij over zijn eigen gerechtigheid. Hij eiste geen gunst op grond van zijn gehoorzaamheid, of van de offers die hij had gebracht om Gods wil te doen. Zelf een zondaar, pleitte hij in naam van de zondaar. Zo'n geest moeten allen hebben die tot God naderen. Toch toonde Abraham het vertrouwen van een kind dat pleit bij een geliefde vader. Hij kwam dicht bij de hemelse boodschapper, en drong vurig aan op zijn verzoekschrift.

Hoe was het met de opstandige bewoners van de wereld vóór de zondvloed? Nadat zij de boodschap van Noach hadden verworpen, stortten zij zich met meer overgave dan ooit tevoren in de zonde, en verdubbelden de enormiteit van hun verderfelijke praktijken. Zij die weigeren zich te hervormen door Christus aan te nemen, vinden niets hervormends in de zonde; hun geest is ingesteld om hun geest van opstand te dragen, en zij worden niet, en zullen nooit, gedwongen worden zich te onderwerpen. Het oordeel dat God over de wereld vóór de zondvloed bracht, verklaarde haar ongeneeslijk. De verwoesting van Sodom verklaarde de inwoners van het mooiste land ter wereld onverbeterlijk in zonde. Het vuur en zwavel uit de hemel verteerde alles behalve Lot, zijn vrouw en twee dochters. De vrouw, die achterom keek in weerwil van Gods verbod, werd een zoutpilaar. --*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 75.

Uit barmhartigheid voor de wereld heeft God in de tijd van Noach haar goddeloze bewoners uitgeroeid. In barmhartigheid vernietigde Hij de verdorven bewoners van Sodom. Door de bedrieglijke macht van Satan verkrijgen de werkers der ongerechtigheid sympathie en bewondering, en leiden zo anderen voortdurend tot rebellie. Het was zo in de tijd van Kaïn en Noach, en in de tijd van Abraham en Lot; het is zo in onze tijd. Het is uit barmhartigheid voor het heelal dat God uiteindelijk de verwerpers van Zijn genade zal vernietigen. ...

Omdat het onmogelijk is voor God, in overeenstemming met Zijn rechtvaardigheid en barmhartigheid, de zondaar in zijn zonden te redden, ontnemt Hij hem het bestaan dat hij door

zijn overtredingen heeft verspeeld en dat hij zichzelf onwaardig heeft bewezen. Zegt een geïnspireerde schrijver: "Nog een weinig tijd, en de goddeloze zal niet zijn; ja, gij zult naarstig zijn plaats overwegen, en het zal niet zijn." En een ander verklaart: "Zij zullen zijn, alsof zij niet geweest waren." Psalm 37:10; Obadja 16. Bedekt met schande, zinken zij in hopeloze, eeuwige vergetelheid. --*The Great Controversy*, pp. 543, 544.

Vrijdag 13 mei: Voor verder lezen

The Story of Redemption, "Wavering at God's Promises," pp. 76, 77;
Conflict and Courage, "Entertaining Strangers," p. 50.

Les 8 - De belofte

Sabbatmiddag 14 mei

Abrahams grote geloofsdaad staat als een lichtzuil, die de weg verlicht van Gods dienaren in alle volgende eeuwen. Abraham trachtte zich niet te verontschuldigen om de wil van God te doen. Tijdens die drie dagen durende reis had hij voldoende tijd om te redeneren en aan God te twijfelen, als hij geneigd was te twijfelen. ... Abraham was een mens; zijn hartstochten en gehechtheden waren als de onze; maar hij stopte niet om zich af te vragen hoe de belofte vervuld kon worden als Izaäk gedood zou worden. Hij bleef niet redeneren met zijn pijnlijk hart. Hij wist dat God rechtvaardig en rechtschapen is in al Zijn eisen, en hij gehoorzaamde het gebod tot op de letter. ...

Abrahams geloof kwam tot uiting door zijn werken. "Was Abraham, onze vader, niet door werken gerechtvaardigd, toen hij zijn zoon Izaäk op het altaar offerde? Ziet gij hoe het geloof met zijn werken werkte, en door werken het geloof volmaakt werd?" Jacobus 2:21, 22. Er zijn velen die de verhouding tussen geloof en werken niet begrijpen. Zij zeggen: "Geloof alleen in Christus, en je bent veilig. Je hebt niets te maken met het houden van de wet." Maar echt geloof zal zich openbaren in gehoorzaamheid. Christus zei tot de ongelovige Joden: "Indien gij Abrahams kinderen waart, zoudt gij de werken van Abraham doen." Johannes 8:39. --*Patriarchs and Prophets*, p. 153.

Hemelse wezens waren getuigen van het tafereel toen het geloof van Abraham en de onderwerping van Izaäk op de proef werden gesteld. De beproeving was veel zwaarder dan die welke op Adam was toegepast. De naleving van het verbod dat onze eerste ouders was opgelegd, bracht geen lijden met zich mee, maar het bevel aan Abraham eiste het meest kwellende offer. De hele hemel aanschouwde met verwondering en bewondering Abrahams onwankelbare gehoorzaamheid. De hele hemel juichte zijn trouw toe. Satans beschuldigingen bleken vals te zijn. God verklaarde aan Zijn dienaar: "Nu weet Ik, dat gij God vreest; gij hebt immers uw zoon, uw enige zoon, niet van Mij weggehouden." Gods verbond, bevestigd aan Abraham door een eed voor de intelligente wezens van andere werelden, getuigde dat gehoorzaamheid zal worden beloond.

Zelfs voor de engelen was het moeilijk geweest om het mysterie van de verlossing te vatten -- om te begrijpen dat de Bevelhebber van de hemel, de Zoon van God, moest sterven voor de schuldige mens. Toen het bevel aan Abraham werd gegeven om zijn zoon op te offeren, werd de belangstelling van alle hemelse wezens gewekt. Met intense ernst zagen zij toe op elke stap in de vervulling van dit bevel. Op Izaäks vraag, "Waar is het lam voor het brandoffer?" antwoordde Abraham: "God zal Zichzelf van een lam voorzien;" en toen de hand van de vader werd stilgehouden toen hij op het punt stond zijn zoon te doden, en de ram die God had voorzien werd

geofferd in de plaats van Izaäk -- toen werd het licht geworpen op het mysterie van de verlossing, en zelfs de engelen begrepen duidelijker de wonderbaarlijke voorziening die God had getroffen voor de verlossing van de mens. 1 Petrus 1:12. --*Patriarchs and Prophets*, p. 155.

Zondag 15 mei: De berg Moria

God had Abraham geroepen om de vader der gelovigen te zijn, en zijn leven moest een voorbeeld van geloof zijn voor de volgende generaties. Maar zijn geloof was niet volmaakt. Hij had blijk gegeven van wantrouwen jegens God door het feit te verbergen dat Sara zijn vrouw was, en opnieuw in zijn huwelijk met Hagar. Opdat hij de hoogste norm zou bereiken, onderwierp God hem aan een andere test, de zwaarste die een mens ooit had moeten doorstaan. In een nachtelijk visioen werd hem gezegd dat hij zich naar het land Moria moest begeven en daar zijn zoon als brandoffer moest offeren op een berg die hem getoond zou worden.

Toen Abraham dit bevel ontving, had hij de leeftijd van honderdtwintig jaar bereikt. Hij werd beschouwd als een oude man, zelfs in zijn generatie. In zijn vroegere jaren was hij sterk geweest om ontberingen te doorstaan en gevaar te trotseren, maar nu was de vurigheid van zijn jeugd voorbijgegaan. Iemand in de kracht van zijn mannelijkheid kan met moed moeilijkheden en beproevingen tegemoet treden die zijn hart zouden doen falen later in zijn leven, wanneer zijn voeten wankelen in de richting van het graf. Maar God had Zijn laatste, zwaarste beproeving voor Abraham gereserveerd, totdat de last der jaren zwaar op hem drukte en hij verlangde naar rust van zorgen en zwoegen. --*Patriarchs and Prophets*, p. 147.

Wanneer de zonde de zedelijke waarneming heeft afgestompt, ziet de boosdoener de gebreken van zijn karakter niet, noch beseft hij de enormiteit van het kwaad dat hij heeft begaan; en tenzij hij zich overgeeft aan de overtuigende kracht van de Heilige Geest, blijft hij in gedeeltelijke blindheid voor zijn zonde. Zijn belijdenis is niet oprecht en gemeend. ... .

Het nederige en gebroken hart, onderworpen door oprecht berouw, zal iets inzien van de liefde van God en de prijs van Golgotha; en zoals een zoon biecht bij een liefhebbende vader, zo zal de ware boetvaardige al zijn zonden voor God brengen. --*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 641.

De eindige overleggingen van de mensen zijn ontoereikend om de plannen en doeleinden van de Oneindige volledig te begrijpen. Wij kunnen nooit door te zoeken God te weten komen. Wij moeten niet proberen met aanmatigende hand het gordijn opzij te schuiven waarachter Hij Zijn majesteit verbergt. De apostel roept uit: "Hoe onnaspeurlijk zijn Zijn oordelen, en hoe ondoorgrondelijk Zijn wegen!" Romeinen 11:33. Wij kunnen Zijn handelwijze met ons en de motieven waardoor Hij wordt gedreven zover doorgronden, dat wij grenzeloze liefde en barmhartigheid kunnen onderscheiden, verenigd met oneindige macht. Onze Vader in de hemel ordent alles in wijsheid en rechtvaardigheid, en wij mogen niet ontevreden en wantrouwend zijn, maar moeten ons eerbiedig onderwerpen. Hij zal ons zoveel van Zijn bedoelingen openbaren als het goed is voor ons om te weten, en verder moeten wij vertrouwen op de Almachtige Hand, het Hart dat vol liefde is. --*The Great Controversy*, p. 527.

Maandag 16 mei: God zal voorzien

Die dag -- de langste die Abraham ooit had meegemaakt -- sleepte zich langzaam naar zijn einde. Terwijl zijn zoon en de jongemannen sliepen, bracht hij de nacht door in gebed, nog steeds hopen dat er een hemelse boodschapper zou komen om te zeggen dat de beproeving genoeg was, dat de jongeling ongedeerd naar zijn moeder mocht terugkeren. Maar er kwam geen

verlichting voor zijn gekwelde ziel. ... Satan was dichtbij om twijfel en ongeloof te fluisteren, maar Abraham weerstond zijn suggesties. ...

Zelfs nu murmureerde hij niet tegen God, maar versterkte zijn ziel door stil te staan bij de bewijzen van de goedheid en trouw van de Heer. Deze zoon was onverwachts gegeven; en had Hij, die het kostbare geschenk had gegeven, niet het recht de Zijnen terug te roepen? Toen herhaalde het geloof de belofte: "In Izaäk zal uw zaad genoemd worden" -- een zaad zonder getal als de zandkorrels aan de oever. Izaäk was het kind van een wonder, en zou de macht die hem het leven schonk, dit niet kunnen herstellen? Verder kijkend dan wat gezien werd, begreep Abraham het goddelijke woord, "dat God bij machte was hem op te wekken, zelfs uit de doden." Hebreëen 11:19. --*Patriarchs and Prophets*, p. 151.

Met bevende stem, ontvouwde Abraham de goddelijke boodschap aan zijn zoon. Met ontzetting en verbazing vernam Izaäk zijn lot, maar hij bood geen weerstand. Hij had zijn lot kunnen ontlopen, als hij dat gewild had; de bedroefde oude man, uitgeput door de strijd van die drie verschrikkelijke dagen, had zich niet kunnen verzetten tegen de wil van de energieke jongeling. Maar Izaäk was van kindsbeen af opgeleid tot parate, vertrouwende gehoorzaamheid, en toen het doel van God voor hem werd geopend, onderwierp hij zich gewillig. Hij was een deelgenoot van Abrahams geloof, en hij voelde zich geëerd toen hij geroepen werd om zijn leven te geven als een offer aan God. Teder trachtte hij het verdriet van de vader te verlichten, en spoorde diens zenuwachtige handen aan om de koorden te binden die hem op het altaar bonden. -*Patriarchs and Prophets*, p. 152.

Toen zag Abraham "een ram gevangen in een struikgewas," en snel bracht hij het nieuwe slachtoffer en offerde het "in de plaats van zijn zoon." In zijn vreugde en dankbaarheid gaf Abraham een nieuwe naam aan de heilige plaats: "Jehovah--jireh," "de Heer zal voorzien. --*Patriarchs and Prophets*, p. 153.

Het was om in Abrahams gedachten de realiteit van het evangelie in te prenten met, en ook om zijn geloof te testen, dat God hem beval zijn zoon te doden. ... Geen andere beproeving had Abraham zo'n kwelling van ziel kunnen bezorgen als het offeren van zijn zoon. God gaf Zijn Zoon over aan een dood van pijn en schaamte. De engelen die getuige waren van de vernedering en zieleangst van Gods Zoon mochten niet tussenbeide komen, zoals in het geval van Izaäk. Er was geen stem om uit te roepen: "Het is genoeg." Om het gevallen ras te redden, gaf de Koning der heerlijkheid Zijn leven. Welk sterker bewijs kan er gegeven worden van het oneindige medeleven en de liefde van God? --*Patriarchen en Profeten*, p. 154.

Dinsdag 17 mei: De dood van Sarah

Sara was de eerste en enige echte vrouw van Abraham. Als echtgenote en moeder had zij rechten, die geen ander in de familie kon hebben. Zij vereerde haar echtgenoot en noemde hem heer, maar zij was jaloers dat zijn genegenheid met Hagar zou worden gedeeld. God berispte Sara niet voor de weg die zij bewandelde. Abraham werd door de engelen berispt omdat hij Gods macht wantrouwde, die hem ertoe had gebracht Hagar tot vrouw te nemen, en te denken dat door haar de belofte vervuld zou worden. ...

Abraham ... onthulde de ware aard van zijn reis niet aan Sara, wetende dat haar genegenheid voor Izaäk haar ertoe zou brengen God te wantrouwen, en haar zoon te onthouden. Abraham liet niet toe, dat vaderlijke gevoelens hem beheersten en hem ertoe brachten tegen God

in opstand te komen. Het bevel van God was berekend om de diepten van zijn ziel te beroeren. "Neem nu uw zoon." En als om het hart nog wat dieper te doorgronden, voegt Hij eraan toe: "Uw enige zoon, die gij liefhebt." Dat is, de enige zoon van de belofte, "en offer hem als een brandoffer."--*Spiritual Gifts, vol. 3, pp. 104, 105.*

De erfenis die God aan Zijn volk heeft beloofd, is niet in deze wereld. Abraham had geen bezit op de aarde, "nee, niet zoveel als om zijn voet op neer te zetten." Handelingen 7:5. Hij bezat grote bezittingen, en hij gebruikte die tot eer van God en tot welzijn van zijn medemensen; maar hij zag deze wereld niet als zijn thuis. De Here had hem geroepen om zijn afgodische landgenoten te verlaten, met de belofte van het land Kanaän als een eeuwig bezit; maar noch hij, noch zijn zoon, noch de zoon van zijn zoon ontvingen het. Toen Abraham een begraafplaats voor zijn doden wenste, moest hij die van de Kanaänieten kopen. Zijn enige bezit in het land der belofte was die uit de rotsen gehouwen graftombe in de grot van Machpelah. --*Patriarchs and Prophets, p. 169.*

Mijn ziekte heeft mij mijn eigen zwakheid geleerd, en het geduld en de liefde van mijn Verlosser, en Zijn macht om te redden. ... Hij ziet onze zwakheid, Hij weet hoe wij gebrek hebben aan geloof en moed; toch werpt Hij ons niet af. Hij is medelijdend en heeft medelijden met ons.

Ik kan op mijn post falen voordat de Heer komt, maar wanneer allen die in hun graf zijn, tevoorschijn zullen komen, zal ik, als ik getrouw ben, Jezus zien en als Hij gemaakt worden. O, wat een onuitsprekelijke vreugde om Hem te zien, die wij liefhebben, om Hem te zien in Zijn heerlijkheid, die ons zo liefhad dat Hij Zichzelf voor ons gaf, om de handen te zien die eens voor onze verlossing doorboord zijn en die naar ons uitgestrekt zijn in zegening en verwelcoming! Wat maakt het uit of wij hier zwoegen en lijden, als wij maar de opstanding van het leven mogen bereiken! Wij zullen geduldig wachten tot onze tijd van beproeving voorbij is, en dan zullen wij de blijde overwinningskreet slaken."—*Life Sketches, p. 266*

Woensdag 18 mei: Een vrouw voor Isaak

Abraham was een oud man geworden en verwachtte spoedig te zullen sterven; toch restte hem nog één handeling om de vervulling van de belofte aan zijn nageslacht veilig te stellen. Izaäk was degene die goddelijk was aangewezen om hem op te volgen als de bewaarder van de wet van God en de vader van het uitverkoren volk, maar hij was nog ongehuwd. De inwoners van Kanaän waren overgegeven aan afgoderij, en God had het huwelijk tussen Zijn volk en hen verboden, omdat Hij wist dat zulke huwelijken tot afvalligheid zouden leiden. De aartsvader vreesde de uitwerking van de verderfelijke invloeden rondom zijn zoon. Abrahams gewone geloof in God en zijn onderwerping aan zijn wil werden weerspiegeld in het karakter van Izaäk; maar de genegenheid van de jongeman was sterk, en hij was zachtmoedig en meegaand van karakter. Indien hij zich zou verenigen met iemand die God niet vreesde, zou hij het gevaar lopen zijn beginsel op te offeren omwille van de harmonie. In de gedachten van Abraham was de keuze van een vrouw voor zijn zoon een zaak van groot belang; hij wilde de zekerheid dat hij iemand zou huwen die hem niet van God zou afbrengen. --*Patriarchs and Prophets, p. 171.*

"En Izaäk ging uit om te mediteren in het veld in de morgenstond; en hij sloeg zijn ogen op, en hij zag, en ziet, de kemelen kwamen. En Rebekka hief haar ogen op, en toen zij Izaäk zag, stopte zij de kemel. Want zij had tot den knecht gezegd: Wat is dat voor een man, die in het veld

wandelt om ons te ontmoeten? En de knecht had gezegd: Het is mijn meester; daarom nam zij een sluier, en bedekte zich. En de knecht vertelde Izaäk alles wat hij gedaan had. En Izaäk bracht haar in de tent van zijn moeder Sara, en nam Rebekka, en zij werd zijn vrouw; en hij had haar lief; en Izaäk werd getroost na de dood van zijn moeder." --*Patriarchs and Prophets*, p. 173.

Eén overwinning die u absoluut moet behalen, is de overwinning op de koppige wil. In deze strijd kunt u alleen overwinnen met de hulp van Christus. U kunt hard en lang worstelen om uzelf te onderwerpen, maar u zult falen tenzij u kracht ontvangt van boven. Door de genade van Christus kunt u de overwinning behalen over uzelf en egoïsme. Als u Zijn leven leeft, zelfopoffering toont bij elke stap, voortdurend een sterker medeleven toont met hen die hulp nodig hebben, zult u overwinning na overwinning behalen. Dag na dag zul je beter leren hoe je jezelf kunt overwinnen en hoe je je zwakke punten in je karakter kunt versterken. De Here Jezus zal uw licht zijn, uw kracht, uw kroon van blijdschap, omdat u uw wil aan Zijn wil overgeeft.

Mannen en vrouwen kunnen Gods ideaal voor hen bereiken als zij Christus aannemen als hun Helper. Geef u zonder voorbehoud over aan God. Te weten dat u streeft naar het eeuwige leven zal u sterken en troosten. Christus kan u kracht geven om te overwinnen. Door Zijn hulp kunt u de wortel van zelfzuchtigheid volledig vernietigen. --*Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 49.

Donderdag 19 mei: Een vrouw voor Abraham

Abraham had het resultaat gezien van het huwelijk tussen hen die God vreesden en hen die Hem niet vreesden, vanaf de dagen van Kaïn tot zijn eigen tijd. De gevolgen van zijn eigen huwelijk met Hagar, en van de huwelijksbanden van Ismaël en Lot, lagen voor hem. Het gebrek aan geloof van de kant van Abraham en Sara had geleid tot de geboorte van Ismaël, de vermenging van het rechtvaardige zaad met het goddeloze. De invloed van de vader op zijn zoon werd teniet gedaan door die van de afgodische verwanten van de moeder en door Ismaëls omgang met heidense vrouwen. De jaloezie van Hagar en van de vrouwen die zij voor Ismaël koos, omringden zijn familie met een barrière die Abraham tevergeefs trachtte te overwinnen.

Abrahams vroege onderricht was niet zonder uitwerking geweest op Ismaël, maar de invloed van zijn vrouwen had tot gevolg dat afgoderij in zijn familie werd ingevoerd. Gescheiden van zijn vader en verbitterd door de strijd en twist in een gezin zonder liefde en vrees voor God, werd Ismaël gedreven te kiezen voor het wilde, plunderende leven van een woestijnopperhoofd, "zijn hand" "tegen ieder mens, en ieders hand tegen hem." Genesis 16:12. In zijn laatste dagen had hij berouw van zijn slechte wegen en keerde terug tot de God van zijn vader, maar het stempel van karakter dat aan zijn nageslacht was gegeven, bleef. Het machtige volk dat van hem afstamde was een onstuimig, heidens volk, dat altijd een ergernis en kwelling was voor de nakomelingen van Izaäk. --*Patriarchs and Prophets*, p. 173, 174.

Zoals de Bijbel twee wetten voorstelt, de ene onveranderlijk en eeuwig, de andere voorlopig en tijdelijk, zo zijn er ook twee verbonden. Het genadeverbond werd voor het eerst gesloten met de mens in Eden, toen na de zondeval de goddelijke belofte werd gegeven dat het zaad van de vrouw de kop van de slang zou breken. Aan alle mensen bood dit verbond gratie en de helpende genade van God voor toekomstige gehoorzaamheid door geloof in Christus. Het beloofde hun ook eeuwig leven op voorwaarde van trouw aan de wet van God. Zo ontvingen de aartsvaders de hoop op verlossing.

Ditzelfde verbond werd aan Abraham vernieuwd in de belofte: "In uw zaad zullen alle volken der aarde gezegend worden" Genesis 22:18. Deze belofte wees naar Christus. Zo begreep Abraham het (zie Galaten 3:8, 16), en hij vertrouwde op Christus voor de vergeving van zonden. Het was dit geloof dat hem tot gerechtigheid werd gerekend. --*Patriarchs and Prophets*, p. 370.

Abraham was een man die door God werd begunstigd. De Heer zei: "Ik ken hem, dat hij zijn kinderen en zijn huisgezin na hem zal bevelen, en zij zullen de weg des Heren bewaren, om recht en gerechtigheid te doen." Abraham werd door God geëerd omdat hij huisgodsdienst beoefende en de vreze des Heren deed doordringen in zijn ganse huisgezin. Het is God die zegt: "Ik ken hem, dat hij zal bevelen" -- er zal van zijn kant geen verraad zijn aan heilig vertrouwen, geen toegeven aan iemand anders dan God; er is een wet en Abraham zal die houden; geen blinde genegenheid zal zijn gevoel voor recht vertroebelen en komen tussen God en de zielen van zijn kinderen; het soort toegeeflijkheid dat de ergste wreedheid is, zal Abraham niet op een dwaalspoor brengen. --*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 547.

Vrijdag 20 mei: Voor verder lezen

My Life Today, "Walk by Faith," p. 342;

The Desire of Ages, "The Light of Life," pp. 468, 469

Les 9 - Jacob, de verdringer

Sabbatmiddag 21 mei

Izaäk maakte zijn zonen de voorrechten en voorwaarden bekend, en zei duidelijk dat Ezau, als oudste, het eerstgeboorterecht toekwam. Maar Ezau had geen liefde voor devotie, geen neiging tot een godsdienstig leven. De eisen, die met het geestelijk eerstgeboorterecht gepaard gingen, waren voor hem een onwelkome en zelfs gehate beperking. De wet van God, die de voorwaarde was van het goddelijke verbond met Abraham, werd door Ezau beschouwd als een juk van slavernij. ... Rebekka ... was overtuigd dat de erfenis van de goddelijke belofte bestemd was voor Jakob. Zij herhaalde tot Izaäk de woorden van de engel; maar de genegenheid van de vader was gericht op de oudste zoon, en hij was onwankelbaar in zijn voornemen.

Jakob had van zijn moeder vernomen, dat het eerstgeboorterecht hem zou toekomen, en hij was vervuld met een onuitsprekelijk verlangen naar de voorrechten, die het hem zou verschaffen. Hij verlangde niet naar het bezit van zijn vaders rijkdommen; het geestelijk geboorterecht was het voorwerp van zijn verlangen. Om met God te communiceren zoals de rechtvaardige Abraham, om het offer van verzoening te brengen voor zijn familie, om de stamvader te zijn van het uitverkoren volk en van de beloofde Messias, en om de onsterfelijke bezittingen te beërven die vervat zijn in de zegeningen van het verbond -- dit waren de voorrechten en eerbewijzen die zijn vurigste verlangens aanwakkerden. Zijn geest reikte steeds vooruit naar de toekomst, en zocht de ongeziene zegeningen ervan te grijpen.

Het was door geloof en gebed dat Jakob, van een man van zwakheid en zonde, een vorst bij God werd. Zo zult u mannen en vrouwen worden met een hoog en heilig doel, met een edel leven, mannen en vrouwen die zich niet om wat voor reden dan ook laten afbrengen van waarheid, recht en gerechtigheid. Allen staan onder druk van dringende zorgen, lasten en plichten, maar hoe moeilijker uw positie en hoe zwaarder uw lasten, des te meer hebt u Jezus nodig. --*The Ministry of Healing*, p. 511.

Geloof is een essentieel element van een overwinnend gebed. "Wie tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en dat Hij een beloner is van hen, die Hem naarstig zoeken." "Indien wij iets vragen naar zijn wil, hoort Hij ons; en indien wij weten, dat Hij ons hoort, wat wij ook vragen, weten wij, dat wij de verzoeken hebben, die wij van Hem wensen." Hebrëë 11:6; 1 Johannes 5:14, 15. Met het volhardend geloof van Jakob, met de onverzettelijke volharding van Elia, mogen wij onze verzoekschriften aan de Vader voorleggen en alles opeisen wat Hij heeft beloofd. De eer van Zijn troon staat op het spel voor de vervulling van Zijn woord. --*Prophets and Kings, p. 157.*

Zondag 22 mei: Jacob en Ezau

Jakob en Ezau, de tweelingzonen van Izaäk, vertonen een opvallende tegenstelling, zowel in karakter als in het leven. Deze verschillen waren door de engel Gods vóór hun geboorte voorspeld. Toen hij in antwoord op Rebekka's verontruste gebed verklaarde dat haar twee zonen zouden worden gegeven, opende hij voor haar hun toekomstige geschiedenis, dat beiden het hoofd zouden worden van een machtig volk, maar dat de een groter zou zijn dan de ander, en dat de jongste de voorrang zou hebben.

Ezau groeide op met liefde voor zelfbevrediging en richtte al zijn interesse op het heden. Ongeduldig aan terughoudendheid, verrukte hij zich in de wilde vrijheid van de jacht, en al vroeg koos hij voor het leven van een jager. Toch was hij de favoriet van de vader. De rustige, vredelievende herder werd aangetrokken door de durf en de kracht van deze oudste zoon, die onbevreesd door berg en woestijn trok en thuiskwam met wild voor zijn vader en met spannende verslagen van zijn avontuurlijke leven.

Jakob, bedachtzaam, ijverig en zorgzaam, altijd meer denkend aan de toekomst dan aan het heden, was tevreden om thuis te blijven, bezig met de zorg voor de kudde en het bewerken van de grond. Zijn geduldig doorzettingsvermogen, spaarzaamheid en vooruitziendheid werden door de moeder gewaardeerd. Zijn genegenheid was diep en sterk, en zijn zachte, niet aflatende aandacht droeg veel meer bij tot haar geluk dan de onstuimige en incidentele vriendelijkheid van Ezau. Voor Rebekka was Jakob de dierbaarste zoon. --*Patriarchs and Prophets, p. 177.*

Terwijl hij eeuwige boven tijdelijke zegeningen achtte, had Jakob geen proefondervindelijke kennis van de God die hij vereerde. Zijn hart was niet vernieuwd door goddelijke genade. Hij geloofde dat de belofte aan hemzelf niet kon worden vervuld zolang Ezau de rechten van de eerstgeborene behield, en hij zocht voortdurend naar een manier om de zegen te verkrijgen die zijn broer zo lichtvaardig bezat, maar die voor hemzelf zo kostbaar was.

Toen Ezau, op zekere dag flauw van de honger en vermoeid van de jacht thuisgekomen, vroeg om het voedsel dat Jakob aan het bereiden was, greep deze laatste, bij wie altijd één gedachte op de voorgrond stond, zijn voordeel en bood aan de honger van zijn broer te stillen voor de prijs van het eerstgeboorterecht. "Zie, ik sta op het punt te sterven," riep de roekeloze, genotzuchtige jager, "en wat zal dit eerstgeboorterecht mij baten?" En voor een schaal rode maaltijdsoep deed hij afstand van zijn eerstgeboorterecht, en bevestigde de transactie met een eed. ...

"Zo verachtte Ezau zijn geboorterecht." Toen hij zich ervan ontdaan had, voelde hij een gevoel van opluchting. Nu was zijn weg vrij, hij kon doen wat hij wilde. Hoe velen verkopen nog steeds hun eerstgeboorterecht op een zuivere en onbedorven erfenis, eeuwig in de hemelen, voor dit wilde genot dat men vrijheid noemt!

Het is het motief dat karakter geeft aan onze daden, dat ze met schande of met hoge morele waarde stempelt. Niet de grote dingen, die elk oog ziet en elke tong prijst, acht God het kostbaarst. De kleine taken die vrolijk gedaan worden, de kleine gaven die geen vertoning zijn, en die voor menselijke ogen waardeloos kunnen lijken, staan vaak het hoogst in Zijn ogen. Een hart van geloof en liefde is God dierbaarder dan het kostbaarste geschenk. --*The Desire of Ages*, p. 615.

Maandag 23 mei: Jacobs ladder

Met de dood bedreigd door de toorn van Ezau, ging Jakob als een vluchteling weg uit het huis van zijn vader; maar hij droeg de zegen van zijn vader met zich mee; Izaäk had hem de verbondsbelofte vernieuwd, en had hem, als erfgenaam daarvan, opgedragen een vrouw te zoeken uit het gezin van zijn moeder in Mesopotamië. Toch was het met een diep verontrust hart dat Jakob zijn eenzame reis ondernam. Met alleen zijn staf in de hand moet hij honderden kilometers afleggen door een land dat bewoond wordt door wilde, rondtrekkende stammen. In zijn wroeging en schuchterheid zocht hij mensen te vermijden, opdat hij niet door zijn boze broer zou worden opgespoord. Hij vreesde dat hij de zegen die God hem had willen geven, voor altijd had verloren. ...

Maar God liet Jakob niet in de steek. Zijn barmhartigheid was nog steeds uitgestrekt tot Zijn dwalende, wantrouwende dienaar. De Heer openbaarde barmhartig precies wat Jakob nodig had -- een Verlosser. Hij had gezondigd, maar zijn hart was vervuld van dankbaarheid toen hij een weg geopenbaard zag waardoor hij in de gunst van God hersteld kon worden.

Vermoeid van zijn reis, ging de zwerver op de grond liggen, met een steen als kussen. Terwijl hij sliep zag hij een heldere en glanzende ladder, waarvan het grondvlak op de aarde rustte en de top naar de hemel reikte. Op deze ladder waren engelen aan het opstijgen en afdalen; daarboven stond de Heer der heerlijkheid, en uit de hemel hoorde men Zijn stem: "Ik ben de Here, de God van Abraham, en de God van Izaäk, uw vader." Het land waarop hij als banneling en vluchteling lag, was hem en zijn nageslacht beloofd, met de verzekering: "In u en in uw zaad zullen alle geslachten der aarde gezegend worden." Deze belofte was aan Abraham en Izaäk gegeven, en nu werd zij aan Jakob hernieuwd. Toen werden, speciaal met het oog op zijn huidige eenzaamheid en benauwdheid, de woorden van troost en bemoediging gesproken: "Zie, Ik ben met u, en Ik zal u bewaren in alle plaatsen waarheen gij gaat, en Ik zal u wederbrengen in dit land; want Ik zal u niet verlaten, totdat Ik zal gedaan hebben, waarover Ik tot u gesproken heb." - *-Patriarchs and Prophets*, p. 183.

Onze tijd, onze talenten, ons bezit, moeten heilig gewijd zijn aan Hem die ons deze zegeningen in vertrouwen heeft gegeven. Telkens wanneer een bijzondere bevrijding voor ons wordt bewerkt, of nieuwe en onverwachte gunsten ons worden verleend, moeten wij Gods goedheid erkennen, niet alleen door onze dankbaarheid in woorden uit te drukken, maar, zoals Jakob, door giften en offers voor Zijn zaak. Zoals wij voortdurend de zegeningen van God ontvangen, zo moeten wij ook voortdurend geven.

"Van alles wat Gij mij zult geven," zeide Jakob, "zal ik U zeker het tiende geven." Zullen wij, die het volle licht en de voorrechten van het evangelie genieten, er genoegen mee nemen minder aan God te geven dan werd gegeven door hen die in de vroegere, minder gunstige bedeling leefden? Neen, als de zegeningen die wij genieten groter zijn, zijn onze verplichtingen dan niet evenredig groot? Maar hoe klein is de schatting; hoe ijdel de poging om met wiskundige

regels tijd, geld en liefde te meten, tegenover een liefde zo onmetelijk en een gave van zo'n onvoorstelbare waarde. --*Patriarchs and Prophets*, pp. 187, 188.

Dinsdag 24 mei: De bedrieger bedrogen

Zeven jaren van trouwe dienst heeft Jakob gegeven voor Rachel, en de jaren die hij gediend heeft "schenen hem slechts enkele dagen, voor de liefde die hij tot haar had." Maar de zelfzuchtige en hebzuchtige Laban, die zo'n waardevolle helper wilde behouden, pleegde een wreed bedrog door Lea in de plaats van Rachel te stellen. ... Zijn verontwaardigde berisping aan Laban werd beantwoord met het aanbod van Rachel voor nog eens zeven jaar dienst. Maar de vader stond erop dat Lea niet zou worden weggegooid, omdat dit schande over de familie zou brengen. Jakob werd aldus in een zeer pijnlijke en beproevende positie geplaatst; ten slotte besloot hij Lea te behouden en met Rachel te trouwen. Rachel was altijd de meest geliefde; maar zijn voorkeur voor haar wekte afgunst en jaloezie op, en zijn leven werd verbitterd door de rivaliteit tussen de zusters.

Twintig jaar lang verbleef Jakob in Mesopotamië, arbeidend in dienst van Laban, die, de banden van verwantschap veronachtzamen, erop uit was zich alle voordelen van hun verbinding te verzekeren. Veertien jaren van zwoegen eiste hij voor zijn twee dochters; en gedurende de resterende tijd werd Jakobs loon tienmaal veranderd. Toch was Jakobs dienst ijverig en getrouw. --*Patriarchs and Prophets, p. 189, 190.*

Bedrog, valsheid en ontrouw kunnen voor de ogen van de mens worden verdoezeld en verborgen, maar niet voor de ogen van God. De engelen van God, die de ontwikkeling van het karakter gadeslaan en de morele waarde wegen, noteren in de boeken van de hemel deze kleine verrichtingen die het karakter openbaren. Als een arbeider in de dagelijkse bezigheden van het leven ontrouw is en zijn werk verwaarloost, zal de wereld niet verkeerd oordelen als zij zijn maatstaf in de godsdienst schatten overeenkomstig zijn maatstaf in het zakenleven.

"Wie getrouw is in het minste, is ook getrouw in het vele; en wie onrechtvaardig is in het minste, is ook onrechtvaardig in het vele." Het is niet de grootte van de zaak die het eerlijk of oneerlijk maakt. Zoals een man met zijn medemensen omgaat, zo zal hij met God omgaan. Wie ontrouw is ten aanzien van de mammon der ongerechtigheid, zal nooit de ware rijkdom worden toevertrouwd. De kinderen Gods mogen niet nalaten te bedenken, dat zij in al hun handelstransacties worden beproefd, gewogen in de weegschaal van het heiligdom. --*Testimonies for the Church, vol. 4, pp. 310, 311.*

Jezus nam de natuur van de mens op Zich, opdat Hij een voorbeeld voor de mensheid zou achterlaten, compleet, volmaakt. Hij stelt voor ons te maken zoals Hijzelf, waarachtig in elk doel, gevoel en gedachte: waarachtig in hart, ziel en leven. Dit is het christendom. Onze gevallen natuur moet worden gezuiverd, veredeld, gewijd door gehoorzaamheid aan de waarheid. Christelijk geloof zal nooit harmoniëren met wereldse principes; christelijke integriteit staat tegenover alle bedrog en pretentie. De man die het meest van Christus' liefde in zijn ziel koestert, die het beeld van de Heiland het meest volmaakt weerspiegelt, is in de ogen van God de waarachtigste, edelste, meest eerbare mens op aarde. --*Testimonies for the Church, vol. 5, p. 235.*

Woensdag 25 mei: De zegening van het gezin

Toen Jakob zich het bedrog realiseerde dat op hem was uitgeoefend, en dat Lea haar aandeel had geleverd in het bedriegen van hem, kon hij Lea niet liefhebben. Laban wenste de trouwe diensten van Jakob langer te behouden en bedroog hem daarom door hem Lea te geven in plaats van Rachel. Jakob verweet Laban dat hij op deze wijze met zijn genegenheid speelde door

hem Lea te geven, die hij niet liefhad. Laban smeekte Jakob om Lea niet weg te doen, want dit werd beschouwd als een grote schande, niet alleen voor de vrouw, maar voor de gehele familie. Jakob werd in een zeer moeilijke positie geplaatst, maar hij besloot Lea toch te behouden en ook met haar zuster te trouwen. Lea werd in veel mindere mate bemind dan Rachel. --*Spiritual Gifts, vol. 3, p. 117.*

De inspiratie geeft getrouw de fouten weer van goede mensen, van hen die zich onderscheidden door de gunst van God; inderdaad, hun fouten worden vollediger voorgesteld dan hun deugden. Dit is voor velen een onderwerp van verwondering geweest, en heeft de ongelovige aanleiding gegeven om de Bijbel te bespotten. Maar het is een van de sterkste bewijzen van de waarheid van de Schrift, dat de feiten niet worden verdoezeld, noch de zonden van haar hoofdpersonen worden onderdrukt. De geesten van de mensen zijn zo onderhevig aan vooroordelen, dat het onmogelijk is voor menselijke geschiedenissen om absoluut onpartijdig te zijn. Was de Bijbel geschreven door ongeïnspireerde personen, dan zou hij ongetwijfeld het karakter van zijn geëerde mannen in een vleiender licht hebben voorgesteld. Maar zoals het nu is, hebben we een correct verslag van hun ervaringen.

Mannen die God gunstig gezind was en aan wie Hij grote verantwoordelijkheden toevertrouwde, werden soms overmeesterd door verzoeking en begingen zonde, net zoals wij vandaag streven, wankelen en vaak in dwaling vervallen. Hun levens, met al hun fouten en dwaasheden, liggen voor ons open, zowel ter aanmoediging als ter waarschuwing. Als zij waren voorgesteld als zonder fouten, zouden wij, met onze zondige natuur, wanhopen over onze eigen fouten en mislukkingen. Maar als wij zien hoe anderen worstelden met ontmoedigen als de onze, waar zij onder verzoeking vielen zoals wij hebben gedaan, en toch weer moed vatten en overwonnen door de genade van God, worden wij bemoedigd in ons streven naar gerechtigheid. Zoals zij, hoewel soms teruggeslagen, hun terrein herwonnen en door God gezegend werden, zo kunnen ook wij overwinnaars zijn in de kracht van Jezus. Aan de andere kant kan het verslag van hun leven dienen als een waarschuwing voor ons. Het laat zien dat God in geen geval de schuldigen zal vrijspreken. Hij ziet zonde in Zijn meest begunstigden, en Hij pakt het in hen nog strenger aan dan in hen die minder licht en verantwoordelijkheid hebben. --*Patriarchs and Prophets, p. 238.*

Wij zijn volledig afhankelijk van God, en ons geloof wordt gesterkt door te blijven geloven, ook al kunnen wij Gods bedoeling niet zien met Zijn handelen met ons, noch het gevolg van dit handelen. Geloof wijst vooruit en omhoog naar de dingen die komen gaan, en legt de enige kracht vast die ons compleet kan maken in Hem. "Laat hij Mijn kracht aangrijpen, opdat hij vrede met Mij make," verklaart God, "en hij zal vrede met Mij maken." --*Temperance, p. 195.*

Donderdag 26 mei: Jacob vertrekt

Naarmate de tijd verstreek, werd Laban jaloers op de grotere welvaart van Jakob, die "zeer vermeerderde, en veel vee had, en dienstmaagden, en dienstknechten, en kamelen, en ezelen." Labans zonen deelden de jaloezie van hun vader, en hun kwaadaardige toespraken kwamen Jakobs oren binnen: Hij "heeft weggenomen alles wat van onze vader was, en van hetgeen van onze vader was, heeft hij al deze heerlijkheid gekregen. En Jakob zag het aangezicht van Laban, en ziet, het was niet tegenover hem als tevoren."

Jakob zou zijn listige bloedverwant al lang verlaten hebben, ware het niet uit vrees Ezau tegen te komen. Nu voelde hij dat hij in gevaar was door de zonen van Laban, die, zijn rijkdom

als de hunne beschouwend, zouden kunnen trachten die met geweld in handen te krijgen. -- *Patriarchs and Prophets*, pp. 192, 193.

Jacob was verontrust. Hij wist niet welke kant hij op moest. Hij bracht zijn zaak naar God en smeekte om leiding van Hem. De Here verhoorde genadig zijn benauwd gebed. "En de Here zeide tot Jakob: Keer terug naar het land uwer vaderen, en naar uw bloedverwanten, en Ik zal met u zijn."

"En Jakob zond en riep Rachel en Lea naar het veld tot zijn kudde, en zeide tot hen: Ik zie het aangezicht uws vaders, dat het niet jegens mij is als tevoren; maar de God mijns vaders is met mij geweest. En gij weet, dat ik met al mijn macht uw vader gediend heb. En uw vader heeft mij bedrogen, en heeft mijn loon tien malen veranderd; maar God heeft hem niet toegelaten mij te kwetsen." Jakob verhaalde hun den droom, dien hij van God had ontvangen, om Laban te verlaten en tot zijne bloedverwanten te gaan. Rachel en Lea uitten hun ontevredenheid over hun vaders handelwijze. Toen Jakob hun zijn onrechtvaardigheid herhaalde en voorstelde Laban te verlaten, zeiden Rachel en Lea tot Jakob: "Is er nog enig deel of erfenis voor ons in het huis onzes vaders? Zijn wij niet vreemden van hem? Want hij heeft ons verkocht, en ook ons geld heeft hij geheel verteerd. Want al de rijkdom, die God onzen vader heeft ontnomen, die is van ons en onze kinderen; nu dan, al wat God tot u gezegd heeft, doe." -- *The Story of Redemption*, p. 90.

Sinds de zonde van onze eerste ouders is er geen directe communicatie meer geweest tussen God en de mens. De Vader heeft de wereld in handen van Christus gegeven, opdat Hij door Zijn bemiddelende werk de mens zou verlossen en het gezag en de heiligheid van de wet van God zou rechtvaardigen. Alle gemeenschap tussen de hemel en het gevallen ras is door Christus tot stand gekomen. Het was de Zoon van God die aan onze eerste ouders de belofte van verlossing gaf. Hij was het die Zich openbaarde aan de patriarchen. Adam, Noach, Abraham, Izaäk, Jakob en Mozes begrepen het evangelie. Zij zochten verlossing door de Plaatsvervanger en Borg van de mens. Deze heilige mannen van oudsher hadden gemeenschap met de Verlosser die naar onze wereld zou komen in menselijk vlees; en sommigen van hen spraken met Christus en de hemelse engelen van aangezicht tot aangezicht. -- *Patriarchs and Prophets*, p. 366.

Vrijdag 27 mei: Voor verder lezen

My Life Today, "With Truthfulness," p. 331;

The Story of Redemption, "Jacob's Years of Exile," pp. 89, 90.

Les 10 - Jacob - Israël

Sabbatmiddag 28 mei

Jakob had de erfenis van het geloof gekozen. Hij had getracht het te verkrijgen door list, verraad en bedrog; maar God had toegestaan dat zijn zonde zijn correctie had bewerkt. Maar door alle bittere ervaringen van zijn latere jaren heen, was Jakob nooit van zijn doel afgeweken of zijn keuze verloochend. Hij had geleerd dat hij, door zijn toevlucht te nemen tot menselijke vaardigheid en sluwheid om de zegen veilig te stellen, tegen God had gestreden. Uit die nacht van worstelen bij de Jabbok was Jakob als een ander mens tevoorschijn gekomen. Het zelfvertrouwen was ontworteld. Vanaf toen was de vroege sluwheid niet meer te zien. In plaats van sluwheid en bedrog, werd zijn leven gekenmerkt door eenvoud en waarheid. Hij had de les geleerd van eenvoudig vertrouwen op de Almachtige Arm, en te midden van beproevingen en kwellingen boog hij zich in nederige onderwerping aan de wil van God. De lagere elementen van karakter werden verteerd in het vuur van de oven, het ware goud werd geraffineerd, totdat

het geloof van Abraham en Izaäk ongeschonden in Jakob tevoorschijn kwam. --*Patriarchs and Prophets*, p. 208.

Het karakter van God zoals geopenbaard door Christus nodigt uit tot geloof en , want wij hebben een Vader wiens barmhartigheid en ontferming niet falen. Bij elke stap op onze hemelse reis zal Hij bij ons zijn om ons te leiden in elke verwarring, om ons hulp te geven in elke verzoeking. ...

Hij die voortdurend van God afhankelijk is door eenvoudig en biddend vertrouwen, zal omringd worden door de engelen van de hemel. Hij die leeft door geloof in Christus, zal gesterkt en ondersteund worden, in staat om de goede strijd van het geloof te strijden, en het eeuwige leven vast te houden. --*In Heavenly Places*, p. 16.

Het is voor mij een wonder dat God de perversiteit van de mensenkinderen zo lang verdraagt, dat Hij hun ongehoorzaamheid verdraagt en hen toch laat leven, dat zij misbruik maken van Zijn barmhartigheden, dat zij valse getuigenis tegen Hem afleggen in de meest goddeloze verklaringen. Maar Gods wegen zijn niet als onze wegen, en wij zullen ons niet verwonderen over Zijn liefdevolle verdraagzaamheid en teder medelijden en oneindig mededogen, want Hij heeft een onmiskenbaar bewijs gegeven dat dit precies in Zijn karakter ligt -- traag tot toorn, barmhartigheid doe aan duizenden van hen die Hem liefhebben en Zijn geboden onderhouden. ...

De verplichtingen die op ons rusten zijn niet gering. Ons gevoel van afhankelijkheid zal ons dichter bij God brengen, en ons gevoel van plicht die vervuld moet worden zal ons oproepen tot inspanning, gecombineerd met onze ernstige gebeden -- werken, geloof, en voortdurend gebed. Kracht! Kracht! Onze grote roep is om kracht zonder maat! Die wacht op ons. We hoeven alleen maar dichterbij te komen; God op Zijn woord te geloven; geloof te hebben; vast te staan op de beloften; te worstelen voor de genade van God. Leren is niet essentieel; genialiteit is niet noodzakelijk; welsprekendheid kan ontbreken; maar God hoort het gebed van het nederige en berouwvolle hart , en wanneer Hij hoort kan geen obstakel op aarde Hem hinderen. De kracht van God zal ons doeltreffend maken. --*This Day With God*, blz. 187.

Zondag 29 mei: Worstelen met God

Jakobs angstige nacht, toen hij in gebed worstelde voor bevrijding uit de hand van Ezau (Genesis 32:24--30), vertegenwoordigt de ervaring van Gods volk in de tijd van moeilijkheden. Vanwege het bedrog dat hij pleegde om de zegen van zijn vader, die voor Ezau bestemd was, te verkrijgen, vluchtte Jakob voor zijn leven, verontrust door de dodelijke bedreigingen van zijn broer. Na vele jaren in ballingschap te zijn geweest, was hij op Gods bevel om met zijn vrouwen en kinderen, zijn kudden en vee, naar zijn vaderland terug te keren. Toen hij de grenzen van het land bereikte, werd hij met ontzetting vervuld door de tijding van Ezau's nadering aan het hoofd van een bende krijgers, ongetwijfeld uit op wraak. Jakobs gezelschap, ongewapend en weerloos, scheen op het punt te staan hulpeloze slachtoffers te worden van geweld en slachting. En bij de last van bezorgdheid en angst kwam het verpletterende gewicht van zelfverwijt, want het was zijn eigen zonde die dit gevaar had gebracht. Zijn enige hoop was de barmhartigheid van God; zijn enige verdediging moest het gebed zijn. --*The Great Controversy*, p. 616.

In de duisternis en eenzaamheid blijft hij bidden en zich verootmoedigen voor God. Plotseling wordt er een hand op zijn schouder gelegd. Hij denkt dat een vijand hem van zijn leven wil beroven , en met alle energie van de wanhoop worstelt hij met zijn aanvaller. Als de dag begint te breken, zet de vreemdeling zijn bovenmenselijke kracht in; bij zijn aanraking lijkt de sterke man verlamd, en hij valt, een hulpeloze, huilende onderdanige, op de nek van zijn mysterieuze tegenstander. Jakob weet nu dat het de Engel des Verbonds is met wie hij in conflict is geweest. Hoewel hij invalide is en de hevigste pijn lijdt, geeft hij zijn doel niet op. Lang heeft hij verbijstering, wroeging en moeite voor zijn zonde verdragen; nu moet hij de zekerheid hebben dat het hem vergeven is. ...

De patriarch schreeuwt het uit: "Ik zal U niet laten gaan, tenzij Gij mij zegent." Wat een vertrouwen, wat een standvastigheid en volharding worden hier getoond! ... Hij had de zekerheid van

iemand die zijn zwakheid en onwaardigheid belijdt, maar toch vertrouwt op de barmhartigheid van een God die zijn verbond handhaaft. ...

Hij had zijn bevende greep op de beloften van God vastgemaakt, en het hart van Oneindige Liefde kon de smeekbede van de zondaar niet afwijzen. Als een bewijs van zijn triomf en een aanmoediging voor anderen om zijn voorbeeld te volgen, werd zijn naam veranderd van een naam die een herinnering was aan zijn zonde, in een naam die zijn overwinning gedenkt.. --*The Great Controversy*, pp. 616, 617.

Jezus kent de omstandigheden van iedere ziel. U kunt zeggen, ik ben zondig, zeer zondig. Dat kan zijn, maar hoe erger je bent, hoe meer je Jezus nodig hebt. Hij wendt geen wenende, berouwvolle mens af. Hij vertelt aan niemand alles wat Hij zou kunnen openbaren, maar Hij roept iedere bevende ziel op om moed te vatten. Vrijelijk vergeeft Hij allen die tot Hem komen voor vergeving en herstel. ...

De zielen die zich tot Hem wendden als toevluchtsoord, tilt Jezus boven de beschuldigingen en de twist der tongen uit. Geen mens of boze engel kan deze zielen beschuldigen. Christus verenigt hen met Zijn eigen goddelijk--menselijke natuur. Zij staan naast de grote Zonedrager, in het licht dat van de troon van God komt. --*The Desire of Ages*, p. 568.

Maandag 30 mei: The broers ontmoeten elkaar

Ezau trok op tegen Jakob met een leger, met het doel zijn broer te doden. Maar terwijl Jakob die nacht met de engel worstelde, werd een andere engel gezonden om het hart van Ezau in zijn slaapuren te beroeren. In zijn droom zag hij Jakob twintig jaar lang verbannen uit het huis van zijn vader, omdat hij bang was voor zijn leven. En hij markeerde zijn verdriet toen hij zijn moeder dood aantrof. Hij zag in zijn droom de nederigheid van Jakob en engelen van God om hem heen. Hij droomde dat, wanneer zij elkaar ontmoetten, zij niet van plan waren hem kwaad te doen. Toen Ezau ontwaakte vertelde hij zijn vierhonderd mannen over zijn droom en zei tegen hen dat zij Jakob geen kwaad moesten doen, want de God van zijn vader was met hem. En wanneer zij Jakob zouden ontmoeten, zou niet één van hen hem kwaad doen. --*The Story of Redemption*, p. 96.

Leunend op zijn staf ging de patriarch naar voren om de groep soldaten te ontmoeten. Hij was bleek en invalide door zijn recente strijd, en hij liep langzaam en met pijn, bij elke stap halt houdend; maar zijn gelaat straalde van vreugde en vrede.

Bij het zien van die kreupele lijder "rende Ezau hem tegemoet en omhelsde hem, en viel hem om de hals en kuste hem; en zij weenden." Terwijl zij het tafereel aanschouwden, werden zelfs de harten van Ezau's onbeleefde soldaten geraakt. Hoewel hij hun van zijn droom had verteld, konden zij de verandering die over hun aanvoerder was gekomen niet verklaren. Hoewel zij de zwakheid van de *aartsvader* aanschouwden, dachten zij er niet aan dat zijn zwakheid tot zijn kracht was geworden. -- *Patriarchs and Prophets*, p. 198.

Hoe dikwijls voelen wij dat ons onrecht is aangedaan, dat er dingen over ons zijn gezegd die niet waar waren, en dat wij voor anderen in een verkeerd daglicht zijn gesteld. Wanneer wij zo beproefd worden, moeten wij streng waken over onze geest en onze woorden. Wij zullen de liefde van Christus nodig hebben, opdat wij geen onvergevingsgezinde geest koesteren. Laten wij niet denken dat wij gerechtvaardigd zijn hen onze vergeving te onthouden, tenzij zij die ons hebben gekwetst hun onrecht bekennen.

Wij moeten onze wrevels niet opstapelen en ze op ons hart houden totdat degene die wij schuldig achten zijn hart heeft verootmoedigd door berouw en schuldbelijdenis. Hoe erg zij ons ook gekwetst hebben, wij moeten onze ongenoegens niet koesteren en met onszelf medelijden hebben over onze verwondingen, maar zoals wij hopen vergiffenis te krijgen voor onze overtredingen tegen God, zo moeten wij ook vergiffenis schenken aan hen die ons kwaad hebben aangedaan. Wanneer wij beschimpt worden, hoe sterk is dan de verzoeking om terug te schelden, maar door dit te doen tonen wij ons even slecht als de beschimper. Wanneer wij in de verleiding komen te schelden, bid dan in stilte dat God u Zijn genade schenkt en laat de tong zwijgen. -- *Sons and Daughters of God*, p. 144.

Dinsdag 31 mei: De verkrachting van Dina

Het verblijf van Jakob en zijn zonen te Sichem eindigde in geweld en bloedvergieten. De enige dochter van het gezin was tot schande en verdriet gebracht, twee broers waren betrokken bij de schuld van moord, een hele stad was aan verderf en slachting overgeleverd, als vergelding voor de wetteloze daad van één onbezonnen jongeling. ...

De verraderlijke wreedheid van Simeon en Levi was niet zonder uitlokking; toch begingen zij in hun gedrag jegens de Sichemieten een grote zonde. Zij hadden hun bedoelingen zorgvuldig voor Jakob verborgen gehouden, en het nieuws van hun wraak vervulde hem met afschuw.

Hevig verontwaardigd over het bedrog en het geweld van zijn zonen, zei hij slechts: " Gij hebt mij in het ongeluk gestort door mij in een kwade reuk te brengen bij de inwoners van dit land; ... terwijl ik slechts met weinige lieden ben; als zij tegen mij samenspannen, zullen zij mij verslaan, en ik zal verdeld worden, ik en mijn huis. Maar het verdriet en de afschuw waarmee hij hun bloedige daad bekeek, blijkt uit de woorden waarmee hij er bijna vijftig jaar later naar verwees, toen hij op zijn sterfbed in Egypte lag: " Simeon en Levi zijn broeders; hun gereedschappen zijn werktuigen van geweld. ... 7Vervloekt zij hun toorn, want die is hevig, en hun grimmigheid, want die is hard. " Genesis 49:5--7. --*Patriarchs and Prophets*, p. 204.

De menselijke natuur is altijd op zoek naar uitdrukking, klaar voor de strijd; maar wie van Christus leert, is ontdaan van zichzelf, van trots, van liefde voor oppermacht, en er is stilte in de ziel. Het zelf is overgegeven aan de beschikking van de Heilige Geest. Dan zijn we er niet op uit om de hoogste plaats te hebben. Wij hebben geen ambitie om ons op te dringen en ons in de schijnwerpers te werken; maar wij voelen dat onze hoogste plaats is aan de voeten van onze Verlosser. Wij kijken naar Jezus, wachten op Zijn leidende hand, luisteren naar Zijn stem om te leiden. ...

Wanneer wij Christus ontvangen als een blijvende gast in de ziel, zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, onze harten en gedachten bewaren door Christus Jezus. Het leven van de Verlosser op aarde, hoewel geleefd te midden van conflicten, was een leven van vrede. Terwijl boze vijanden Hem voortdurend achtervolgden, zei Hij: " En die Mij gezonden heeft, is met Mij. Hij heeft Mij niet alleen gelaten, want Ik doe altijd wat Hem behaagt" Johannes 8:29. Geen storm van menselijke of satanische toorn kon de rust van die volmaakte gemeenschap met God verstoren. -- *Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 15

De Zoon van God was aangesteld om naar deze aarde te komen om de mensheid aan te nemen en door Zijn eigen voorbeeld een grote opvoedende macht onder de mensen te zijn. Zijn ervaring in namens de mens moest de mensen in staat stellen de macht van Satan te weerstaan. ... De zonen der mensen hadden een praktische kennis van het kwaad gehad; Christus kwam naar de wereld om hun te tonen dat Hij voor hen de boom des levens had geplant, waarvan de bladeren tot genezing van de volken zijn. -- *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 33.

Woensdag 1 juni: Wijdverbreide afgoderij

Toen zei Jakob tot zijn huis en tot allen die bij hem waren: Doet weg de vreemde goden die in uw midden zijn, reinigt u en verwisselt uw klederen. Laten wij ons dan gereed maken en naar Betel trekken, en ik zal daar een altaar oprichten voor die God, die mij geantwoord heeft ten dage mijner benauwdheid, en die met mij geweest is op de weg die ik gegaan ben. Toen gaven zij Jakob al de vreemde goden die in hun bezit waren, en de ringen die in hun oren waren, en Jakob begroef ze onder de terebint die bij Sichem is." En de familie van Jacob vond ze nooit meer terug. ... (Gen. 35:2-- 4)

Jakob werd verootmoedigd en eiste van zijn familie dat zij zich verootmoedigden en al hun sieraden aflegden, want hij moest verzoening doen voor hun zonden door God een offer te brengen, opdat Hij voor hen zou worden aangebeden en hen niet zou overlaten aan andere volken om hen te vernietigen. God aanvaardde de pogingen van Jakob om het kwaad uit zijn familie te verwijderen, en verscheen aan

hem, en zegende hem, en vernieuwde de belofte die aan hem gedaan was, omdat zijn vrees vóór Hem was. --*Spiritual Gifts, vol. 3, pp. 136, 137.*

Paulus spoorde zijn broeders aan zich af te vragen welke invloed hun woorden en daden op anderen zouden hebben en niets te doen, hoe onschuldig op zichzelf ook, dat afgoderij zou schijnen goed te keuren of de gewetensbezwaren van hen die zwak in het geloof zouden zijn, zou beledigen. "Of gij dan eet, of drinkt, of wat gij ook doet, doet alles tot eer van God. Beledigt noch de Joden, noch de heidenen, noch de gemeente Gods" (1 Korinthiërs 10:31,32).

De waarschuwende woorden van de apostel aan de kerk van Korinthe zijn van toepassing op alle tijden en zijn in het bijzonder aangepast aan onze tijd. Onder afgoderij verstond hij niet alleen de verering van afgoden, maar ook zelfzucht, gemakzucht, bevrediging van eetlust en hartstocht. Een loutere belijdenis van geloof in Christus, een opschepperige kennis van de waarheid, maakt iemand nog geen christen. Een godsdienst die alleen het oog, het oor en de smaak wil bevredigen, of die zelfverheerlijking goedkeurt, is niet de godsdienst van Christus. --*The Acts of the Apostles, pp. 316, 317.*

De zaak van God moet de eerste plaats innemen in onze plannen en genegenheden. Het is nodig een rechte boodschap te verkondigen over het verwennen van zichzelf, terwijl de zaak van God middelen nodig heeft. Sommigen zijn zo koud en afvallig dat zij niet beseffen dat zij hun genegenheid richten op aardse schatten, die spoedig voor eeuwig zullen worden weggevaagd. De liefde van de wereld bindt hen als een dik kleed; en tenzij zij hun koers wijzigen, zullen zij niet weten hoe kostbaar het is om zelfverloochening te beoefenen om Christus' wil. Al onze afgoden, onze liefde voor de wereld, moeten uit het hart worden verdreven.

Er zijn predikanten en trouwe vrienden die het gevaar zien dat deze zelfgebonden zielen omringd, en die getrouw hun de dwaling van hun koers voorhouden, maar in plaats van de vermaningen op te vatten in de geest waarin zij gegeven zijn, en er voordeel uit te halen, staan de berispten op tegen degenen die getrouw met hen omgaan. --*Counsels on Stewardship, blz. 220, 221.*

Donderdag 2 juni: De dood van Rachel

Van Betel was het slechts een reis van twee dagen naar Hebron, maar het bracht Jakob zwaar verdriet door de dood van Rachel. Twee maal zeven jaren had hij om haarentwil gediend, en zijn liefde had het zwoegen slechts licht gemaakt. Hoe diep en blijvend die liefde was geweest, bleek toen lang daarna, toen Jakob in Egypte zijn dood nabij was, Jozef zijn vader kwam bezoeken, en de oude patriarch, terugblikkend op zijn eigen leven, zei: "Wat mij aangaat, toen ik uit Paddan kwam, is Rachel mij door de dood ontvallen in het land Kanaän op de reis, toen wij nog maar een eindweegs van Efrat verwijderd waren, en heb ik haar daar begraven aan de weg naar Efrat, dat is Betlehem." Genesis 48:7. In de familiegeschiedenis van zijn lange en moeizame leven werd alleen het verlies van Rachel herinnerd. --*Patriarchs and Prophets, p. 206.*

De mensheid heeft geen licht in zichzelf. Afgewend van Christus zijn wij als een niet aangestoken kaars, als de maan wanneer haar aangezicht van de zon is afgewend; wij hebben geen enkele straal van helderheid om in de duisternis van de wereld te werpen. Maar wanneer wij ons wenden tot de Zon der gerechtigheid, wanneer wij in contact komen met Christus, wordt de hele ziel stralend met de helderheid van de goddelijke aanwezigheid.

De volgelingen van Christus moeten meer zijn dan een licht in het midden van de mensen. Zij zijn het licht van de wereld. Jezus zegt tot allen die Zijn naam genoemd hebben: Gij hebt u aan Mij gegeven, en Ik heb u aan de wereld gegeven als Mijn vertegenwoordigers. Zoals de Vader Hem gezonden heeft in de wereld, zo, verklaart Hij, "heb Ik ook hen gezonden in de wereld." Johannes 17:18. Zoals Christus het kanaal is voor de openbaring van de Vader, zo moeten wij het kanaal zijn voor de openbaring van Christus. Hoewel onze Verlosser de grote bron van verlichting is, vergeet niet, o christen, dat Hij geopenbaard wordt door de mensheid. Gods zegeningen worden geschonken door menselijke

instrumenten. Christus zelf kwam naar de wereld als de Zoon des mensen. De mensheid, verenigd met de goddelijke natuur, moet de mensheid raken. De gemeente van Christus, elke individuele discipel van de Meester, is het door de hemel aangewezen kanaal voor de openbaring van God aan de mensen. Engelen van heerlijkheid wachten om door u het licht en de kracht van de hemel over te brengen aan zielen die klaar zijn om te vergaan. --*Thoughts From the Mount of Blessing, p. 40.*

Er is absoluut geen andere bescherming tegen het kwaad dan de waarheid. Niemand kan standvastig zijn in het recht, in wiens hart de waarheid niet verblijft. Er is slechts één kracht die ons standvastig kan maken en houden -- de kracht van God, die ons wordt toegediend door de genade van Christus.

Verbonden met Christus, wordt de menselijke natuur waarachtig en zuiver. Christus levert de efficiëntie, en de mens wordt een kracht voor het goede. Waarachtigheid en integriteit zijn eigenschappen van God, en hij die deze eigenschappen bezit, bezit een kracht die onoverwinnelijk is. --*In Heavenly Places, p. 179.*

Vrijdag 3 juni: Voor verder lezen

Sons and Daughters of God, "Changes Us From Sinners to Saints," p. 112;
Reflecting Christ, "Power to Prevail with God and Men," p. 120

Les 11 - Jozef, meesterdromer

Sabbatmiddag 4 juni

Jozef illustreert Christus. Jezus kwam tot de Zijnen, maar de Zijnen ontvingen Hem niet. Hij werd verworpen en veracht, omdat Zijn daden rechtvaardig waren, en Zijn consequent, zelfverloochenend leven was een voortdurende berisping voor hen die vroomheid beleden, maar wier levens verdorven waren. Jozefs integriteit en deugd werden hevig aangevallen, en zij die hem wilde doen dwalen kon niet zegevieren, daarom was haar haat sterk tegen de deugd en integriteit die zij niet kon bederven, en zij getuigde valselijk tegen hem. De onschuldige leed vanwege zijn gerechtigheid. Hij werd in de gevangenis geworpen vanwege zijn deugdzaamheid. Jozef werd door zijn eigen broeders aan zijn vijanden verkocht voor een kleine som geld. De Zoon van God werd verkocht aan Zijn bitterste vijanden door één van Zijn eigen discipelen. Jezus was zachtmoedig en heilig. Hij leidde een leven van ongeëvenaarde zelfverloochening, goedheid en heiligheid. Hij was niet schuldig aan enig kwaad. Toch werden er valse getuigen ingehuurd om tegen Hem te getuigen. Hij werd gehaat omdat Hij een trouwe aanklager van zonde en verderf was geweest. Jozefs broeders ontdeden hem van zijn mantel van vele kleuren. De beulen van Jezus wierpen lootjes om Zijn naadloze mantel. --*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 1096.*

Wij moeten ons nu vertrouwd maken met God door Zijn beloften te bewijzen. Engelen nemen elk gebed op dat ernstig en oprecht is. Wij moeten liever afzien van zelfzuchtige genoegens dan de gemeenschap met God verwaarlozen. De diepste armoede, de grootste zelfverloochening, met Zijn goedkeuring, is beter dan rijkdom, eer, gemak en vriendschap zonder dat. Wij moeten tijd nemen om te bidden. Als wij onze geest laten opgaan in wereldse belangen, kan de Heer ons tijd geven door onze afgoden van goud, van huizen, of van vruchtbare landen van ons weg te nemen. --*The Great Controversy, p. 622.*

Onze hemelse Vader verdrukt of bedroeft de mensenkinderen niet vrijwillig. Hij heeft Zijn doel in de wervelwind en in de storm, in het vuur en in de vloed. De Heer laat rampen over Zijn volk komen om hen voor grotere gevaren te behoeden. Hij verlangt van een ieder dat hij zijn eigen hart nauwkeurig en zorgvuldig onderzoekt en dan tot God nadert, opdat God tot hem nadert.

Ons leven ligt in de handen van God. Hij ziet de gevaren die ons bedreigen en die wij niet kunnen zien. Hij is de gever van al onze zegeningen; de leverancier van al onze barmhartigheden; de

opdrachtgever van al onze ervaringen. Hij ziet de gevaren die wij niet kunnen zien. Hij kan toestaan dat over Zijn volk komt wat hun harten met droefheid vervult, omdat Hij ziet dat zij rechte paden voor hun voeten moeten maken, opdat de lammen niet van de weg worden afgebracht. Hij kent onze gestalte en weet dat wij stof zijn. Zelfs de haren van ons hoofd zijn geteld. ... Beproevingen komen tot ons allen om ons ertoe te brengen onze harten te onderzoeken, om te zien of zij gezuiverd zijn van alles wat bezoedelt. Voortdurend werkt de Heer aan ons huidig en eeuwig welzijn. --*In Heavenly Places*, p. 265.

Zondag 5 juni: Gezinsproblemen

De zonde van Jakob, en de reeks gebeurtenissen waartoe zij leidde, hadden niet nagelaten een invloed ten kwade uit te oefenen -- een invloed die haar bittere vrucht openbaarde in het karakter en het leven van zijn zonen. Toen deze zonen de volwassenheid bereikten, ontwikkelden zij ernstige gebreken. De gevolgen van polygamie waren zichtbaar in het gezin. Dit verschrikkelijke kwaad heeft de neiging om de bronnen van liefde op te drogen, en zijn invloed verzwakt de meest heilige banden. De jaloezie van de verschillende moeders had de familieband verbitterd, de kinderen groeiden op met twist en ongeduld, en het leven van de vader was verduisterd door angst en verdriet.

Er was er echter één van een heel ander karakter -- de oudste zoon van Rachel, Jozef, wiens zeldzame persoonlijke schoonheid slechts een weerspiegeling scheen te zijn van een innerlijke schoonheid van geest en hart. ... Omdat zijn moeder dood was, klampten zijn genegenheden zich des te meer vast aan de vader, en Jakobs hart was verbonden met dit kind van zijn oude dag. Hij "hield meer van Jozef dan van al zijn kinderen."

Maar zelfs deze genegenheid zou een oorzaak van moeilijkheden en verdriet worden. Jakob gaf op onverstandige wijze blijk van zijn voorkeur voor Jozef, en dit wekte de jaloezie van zijn andere zonen op. --*Patriarchs and Prophets*, blz. 209.

Jozef luisterde naar de instructies van zijn vader en vreesde de Heer. Hij was meer gehoorzaam aan zijn vaders rechtvaardige lessen dan enig van zijn broeders. Hij koesterde zijn instructies, en met integriteit van hart, gehoorzaamde hij God graag. Hij was bedroefd over het verkeerde gedrag van sommige van zijn broeders, en smeekte hen zachtmoedig om een rechtvaardige koers te volgen, en hun slechte daden achterwege te laten. Dit maakte hen alleen maar bitterder tegen hem. Zijn haat tegen de zonde was zo groot dat hij het niet kon verdragen zijn broeders tegen God te zien zondigen. Hij legde de zaak aan zijn vader voor, in de hoop dat zijn autoriteit hen zou kunnen bekeren. Deze onthulling van hun wandaden maakte zijn broeders woedend tegen hem. Zij hadden de sterke liefde van hun vader voor Jozef opgemerkt, en waren jaloers op hem. Hun afgunst groeide uit tot haat, en tenslotte tot moord. -- *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 138.

Geen mens mag op de hoogste zetel gaan zitten, de lof van anderen aanvaarden en vergeten dat zijn schatten aan God toebehoren. Gods zegen is beloofd aan hen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, maar niets is zo aanstootgevend als het hongeren en dorsten naar de lof van mensen. ...

Ware het niet voor Gods genadige gaven en zegeningen, dan zouden wij voor eeuwig bankroet zijn. Laat dan niemand zijn eigen lof verkondigen, zich voedend met zijn vermeende wijsheid. Als zijn talenten van eigen makelij waren, zou er enige consistentie zijn in zelfaanbidding. Maar de mens heeft niets van zichzelf. Laten we ons gebrek aan ware wijsheid niet onthullen door onszelf te verheerlijken. Laten wij nederig buigen aan de voeten van Hem die ons onze talenten heeft toevertrouwd. Laten wij deze talenten gebruiken en verbeteren, en het principe en de rente teruggeven aan de Gever. --*This Day With God*, p. 200.

Maandag 6 juni: De aanval op Jozef

Tweemaal waren Gods verbond en Zijn inzettingen door de wereld verworpen. Zowel het volk van vóór de zondvloed als de nakomelingen van Noach hadden het goddelijk gezag afgeworpen. Toen sloot God een verbond met Abraham, en nam een volk tot Zich om de bewaarders van Zijn wet te worden. Om dit volk te verleiden en te vernietigen, begon Satan onmiddellijk zijn strikken te leggen. De kinderen van

Jakob werden verleid om huwelijken te sluiten met de heidenen en om hun afgoden te aanbidden. Maar Jozef was trouw aan God, en zijn trouw was een voortdurend getuigenis van het ware geloof.

Het was om dit licht te doven dat Satan door de afgunst van Jozefs broers ertoe werkte om hem als slaaf te verkopen in een heidens land. God overwon de gebeurtenissen echter, zodat de kennis van Hemzelf aan het volk van Egypte zou worden gegeven. Zowel in het huis van Potifar als in de gevangenis kreeg Jozef een opvoeding en opleiding die hem, met de vreze Gods, voorbereidden op zijn hoge positie als eerste minister van de natie. Vanuit het paleis van de Farao was zijn invloed in het hele land merkbaar, en de kennis van God verspreidde zich wijd en zijd. De Israëlieten in Egypte werden ook welvarend en rijk, en zij die trouw waren aan God oefenden een wijdverbreide invloed uit. --*Patriarchs and Prophets*, p. 332.

Jozefs broers wezen hem ruw af. Hij vertelde hen zijn boodschap, maar zij antwoordden hem niet. Jozef was verontrust door hun boze blikken. Angst nam de plaats in van vreugde, en instinctief kromp hij ineen van angst voor hun aanwezigheid. Toen grepen zij hem met geweld vast. Zij beschimpten hem met de vermaningen die hij hun in het verleden had gegeven, beschuldigden hem ervan dat hij zijn dromen had verteld om zichzelf boven hen te verheffen in de geest van hun vader, opdat hij hem meer zou liefhebben dan henzelf. --*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 1096.*

Een goed karakter moet steen voor steen worden opgebouwd. De eigenschappen die de jeugd in staat zullen stellen om met succes voor Gods zaak te werken, moeten verkregen worden door ijverige oefening van hun vermogens, door verbetering van elk voordeel dat de Voorzienigheid hun geeft, en door verbinding met de Bron van alle wijsheid. Zij moeten met geen lage standaard tevreden zijn. De karakters van Jozef en Daniël zijn goede modellen voor hen om na te volgen; en in het leven van de Verlosser hebben zij een volmaakt patroon.

Allen krijgen de kans om karakter te ontwikkelen. Allen kunnen hun aangewezen plaats in Gods grote plan innemen. De Heer aanvaardde Samuel vanaf zijn prille jeugd, omdat zijn hart rein was. Hij was aan God gegeven, een gewijd offer, en de Heer maakte hem tot een kanaal van licht. Als de jeugd van vandaag zich net zo toewijdt als Samuël deed, zal de Heer hen aannemen en gebruiken in Zijn werk. Van hun leven zullen zij kunnen zeggen met de psalmist: "O God, Gij hebt mij onderwezen van mijn jeugd aan, tot nu toe verkondig ik uw wonderen; Psalm 71:17. --*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 537

Dinsdag 7 juni: Juda en Tamar

Niemand anders dan de Zoon van God kon onze verlossing volbrengen; want alleen Hij die in de schoot van de Vader was, kon Hem verkondigen. Alleen Hij, die de hoogte en diepte van Gods liefde kende, kon haar openbaar maken. Niets minder dan het oneindige offer dat Christus bracht voor de gevallen mens kon uitdrukking geven aan de liefde van de Vader voor de verloren mensheid. ...

Hij die één was met God, heeft Zich verbonden met de mensenkinderen door banden die nooit verbroken zullen worden. Jezus "schaamt Zich niet hen broeders te noemen" (Hebreeën 2:11); Hij is ons Offer, onze Voorspraak, onze Broeder, die onze menselijke gestalte draagt voor de troon van de Vader, en door de eeuwige eeuwen heen één is met het ras dat Hij heeft verlost -- de Zoon des mensen. En dit alles opdat de mens zou worden opgewekt uit het verderf en de vernedering van de zonde, opdat hij de liefde van God zou weerspiegelen en zou delen in de vreugde van de heiligheid.

De prijs die betaald is voor onze verlossing, het oneindige offer van onze hemelse Vader door Zijn Zoon te geven om voor ons te sterven, moet ons verheven opvattingen geven over wat wij door Christus kunnen worden. ... " Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden." 1 Johannes 3:1. Wat een waarde legt dit op de mens! Door overtreding worden de kinderen van de mens onderdanen van Satan. Door geloof in het verzoenend offer van Christus kunnen de kinderen van Adam kinderen van God worden. Door de menselijke natuur aan te nemen, verheft Christus de mensheid. Gevallen mensen worden geplaatst waar zij, door verbinding met Christus, inderdaad de naam "kinderen van God" waardig kunnen worden." --*Steps to Christ*, p. 14, 15.

De Joden leerden dat voordat Gods liefde wordt uitgestrekt tot de zondaar, deze eerst berouw moet hebben. In hun ogen is berouw een werk waarmee de mens de gunst van de hemel verdient. En het was deze gedachte die de Farizeeën er toe bracht in verbazing en woede uit te roepen. "Deze man ontvangt zondaars." Volgens hun ideeën zou Hij niemand tot Hem toelaten dan zij die berouw hadden. Maar in de gelijkenis van het verloren schaap leert Christus dat redding niet komt omdat wij God zoeken, maar door Gods zoeken naar ons. " Er is niemand, die verstandig is, niemand, die God ernstig zoekt; allen zijn afgeweken." Romeinen 3:11, 12. Wij bekeren ons niet opdat God ons zou liefhebben, maar Hij openbaart ons Zijn liefde opdat wij ons zouden bekeren. --*Christ's Object Lessons*, p. 189.

Het gebed is het door de hemel verordende middel tot succes in het conflict met de zonde en de ontwikkeling van het christelijke karakter. De goddelijke invloeden die komen als antwoord op het gebed van het geloof zullen in de ziel van de smekeling alles tot stand brengen waarvoor hij pleit. Om vergeving van zonde, om de Heilige Geest, om een Christusgelijk karakter, om wijsheid en kracht om Zijn werk te doen, om elke gave die Hij beloofd heeft, mogen wij vragen; en de belofte is: "Gij zult ontvangen." --*The Acts of the Apostles*, p. 564.

Woensdag 8 juni: Jozef, een slaaf in Egypte

Jozef beschouwde zijn verkoop aan Egypte als de grootste ramp die hem had kunnen overkomen; maar hij zag de noodzaak om op God te vertrouwen, zoals hij nooit had gedaan toen hij door zijn vaders liefde werd beschermd. Jozef bracht God met zich mee naar Egypte, en dit feit werd duidelijk gemaakt door zijn opgewekte houding te midden van zijn verdriet. Zoals de ark van God rust en voorspoed bracht aan Israël, zo bracht deze God--liefhebbende, Godvrezende jongeling een zegen aan Egypte. Dit kwam zo duidelijk tot uiting dat Potifar, in wiens huis hij diende, al zijn zegeningen toeschreef aan zijn gekochte slaaf, en hem tot een zoon maakte in plaats van een dienaar. Het is Gods bedoeling dat zij die Zijn naam liefhebben en eren, zelf ook geëerd zullen worden, en dat de heerlijkheid die God door hen krijgt, op henzelf weerkaatst zal worden. --*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 1096.*

Jozefs broeders vleiden zichzelf dat zij een zekere koers volgden om de vervulling van Jozefs vreemde dromen te voorkomen. Maar de Heer beheerste de gebeurtenissen, en liet de wrede koers van Jozefs broeders de vervulling brengen van de dromen die zij trachtten te verijdelen. -- *Spiritual Gifts, vol. 3, p. 143.*

Toen Jozef in de verleiding kwam om van het rechte pad af te wijken, de wet van God te overtreden en zijn meester niet trouw te zijn, weerstond hij die vastberadenheid en gaf hij in zijn antwoord aan de vrouw van zijn meester blijk van de verheffende kracht van de vrees voor God. ... Hij liet zich door geen enkele aansporing of bedreiging overhalen om van het pad der gerechtigheid af te wijken en de wet van God met voeten te treden. ...

Hier is een voorbeeld voor alle generaties die op aarde moeten leven. Hoewel zij kunnen worden blootgesteld aan verzoeken, moeten zij toch altijd beseffen dat er een verdediging voorhanden is, en dat het hun eigen schuld zal zijn als zij niet worden bewaard. God zal een aanwezige hulp zijn, en Zijn Geest een schild. Hoewel zij omringd zijn met de zwaarste verzoeken, is er een bron van kracht waarop zij een beroep kunnen doen om ze te weerstaan.

Hoe heftig was de aanval op Jozefs moraal. Het kwam van een van de invloedrijkste, de meest waarschijnlijke om te misleiden. Maar hoe snel en vastberaden werd deze weerstaan. Hij leed voor zijn deugd en integriteit, want zij die hem op een dwaalspoor wilde brengen, wreekte zich op de deugd die zij niet kon ondermijnen, en door haar invloed werd hij in de gevangenis geworpen, door hem te beschuldigen van een onrechtvaardige daad. Hier leed Jozef omdat hij zijn integriteit niet wilde opgeven. Hij had zijn reputatie en belangen in de handen van God gelegd. En hoewel hij een tijdlang werd verdrukt, om hem voor te bereiden op een belangrijke positie, behoedde God toch veilig de reputatie die

door een boosaardige aanklager was bezoedeld, en daarna, op Zijn eigen goeddunken, liet Hij die glanzen. God maakte zelfs de gevangenis de weg tot zijn verheffing. Deugdzaamheid zal mettertijd haar eigen beloning brengen. Het schild dat Jozefs hart bedekte was de vrees voor God, die hem ertoe bracht trouw en rechtvaardig te zijn tegenover zijn meester en trouw aan God. --*The Story of Redemption*, p. 101, 102.

Donderdag 9 juni: De dromen van de Farao

Een goddelijke hand stond op het punt de poorten van de gevangenis te openen. De koning van Egypte had in één nacht twee dromen, die klaarblijkelijk op dezelfde gebeurtenis wezen en die een voorbode schenen te zijn van een grote ramp. Hij kon de betekenis ervan niet achterhalen en toch bleven ze hem bezighouden. De magiërs en wijzen van zijn rijk konden geen uitleg geven. De verwarring en de angst van de koning namen toe, en de angst verspreidde zich door zijn paleis. De algemene onrust herinnerde de hoofdbutler aan de omstandigheden van zijn eigen droom; daarbij kwam de herinnering aan Jozef, en een gevoel van wroeging over zijn vergeetachtigheid en ondankbaarheid. Hij deelde de koning onmiddellijk mee hoe zijn eigen droom en die van de opperbakker door een Hebreeuwse gevangene waren uitgelegd en hoe de voorspellingen waren uitgekomen.

Het was vernederend voor Farao om zich af te wenden van de magiërs en wijzen van zijn koninkrijk om een vreemdeling en een slaaf te raadplegen, maar hij was bereid om de nederigste dienst te aanvaarden als zijn verontruste geest verlichting kon vinden. Jozef werd onmiddellijk geroepen; hij trok zijn gevangenskleding uit, en . . . Toen werd hij naar de koning geleid.

"En Farao zeide tot Jozef: Ik heb een droom gedroomd, en er is niemand, die dien kan uitleggen; en ik heb van u horen zeggen, dat gij een droom kunt verstaan, om dien uit te leggen. En Jozef antwoordde Farao, zeggende: Het is niet in mij: God zal Farao een antwoord van vrede geven." Jozefs antwoord aan de koning onthult zijn nederigheid en zijn geloof in God. Hij verwerpt bescheiden de eer van superieure wijsheid in zichzelf te bezitten. "Het is niet in mij." God alleen kan deze mysteries verklaren. --*Patriarchs and Prophets*, p. 219, 220.

Vanuit de kerker werd Jozef verheven tot heerser over het gehele land Egypte. Het was een eervolle positie, maar het was omgeven met moeilijkheden en gevaar. . . . Maar Jozefs karakter doorstond de test van zowel tegenspoed als voorspoed. Dezelfde trouw aan God was duidelijk toen hij in het paleis van de Farao's stond als toen hij in de cel van een gevangene zat. Hij was nog steeds een vreemdeling in een heidens land, gescheiden van zijn verwanten, de aanbidders van God; maar hij geloofde ten volle dat de goddelijke hand zijn stappen had geleid, en in voortdurend vertrouwen op God vervulde hij getrouw de plichten van zijn positie. Door Jozef werd de aandacht van de koning en de grote mannen van Egypte gericht op de ware God. --*Patriarchs and Prophets*, p. 222.

In de christelijke ervaring laat de Heer beproevingen van verschillende aard toe om mannen en vrouwen op te roepen tot een hogere levensorde en tot een meer geheiligde dienst. Zonder deze beproevingen zou er een voortdurende verwijdering zijn van de gelijkenis van Christus, en zouden de mensen doordrongen raken van een geest van . . . fantasievolle, menselijke filosofie, die hen ertoe zou brengen zich te verenigen met de volgelingen van Satan. . . .

Mannen en vrouwen in vertrouwensposities moeten hulpmiddelen zijn in de handen van God ter bevordering van Zijn glorie. --*Manuscript 85*, 1906.

Vrijdag 10 juni: Voor verder lezen

Sons and Daughters of God, "Joseph a Christian Gentleman," p. 320;

The SDA Bible Commentary, "God Behind His Promises," vol. 7, p. 942.

Les 12 - Jozef, prins van Egypte

Sabbatmiddag 11 juni

De rol die Jozef speelde bij de taferelen in de sombere gevangenis, was die welke hem uiteindelijk tot voorspoed en eer verhief. God wilde dat hij door verzoeken, tegenspoed en ontberingen ervaring zou opdoen om hem voor te bereiden op het vervullen van een verheven positie.

Jozef droeg zijn godsdienst overal met zich mee, en dit was het geheim van zijn onwrikbare trouw.

Wie Christus ontvangt door levend geloof heeft een levende verbinding met God, en is een vat tot eer. Hij draagt de atmosfeer van de hemel met zich mee, dat is de genade van God, een schat die de wereld niet kan kopen. Hij die in levende verbinding met God staat, mag dan een nederige positie bekleden, toch is zijn morele waarde even kostbaar als die van Jozef en Daniël, die door heidense koningen werden herkend als mannen in wie de Geest van God was. --*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 1097.*

Jozefs broers verkochten Jozef als slaaf, en zij waren bang dat God hen wilde straffen door hen tot slaaf te maken.

Zij bekenden nederig het onrecht dat zij Jozef hadden aangedaan, en verzochten hem om vergiffenis, en waren zeer verblijd toen zij ontdekten dat hij nog leefde; want zij hadden wroeging en grote benauwdheid van gemoed geleden sinds hun wreedheid jegens hem. En nu zij wisten dat zij niet schuldig waren aan zijn bloed, werden hun verontruste gemoederen verlicht. --*Spiritual Gifts, vol. 3, p. 167.*

De bewijzen van een waar werk van genade in het hart zijn niet te vinden in het gevoel, maar in het leven. "Aan hun vruchten," verklaarde Christus, "zult gij hen kennen." . . .

Het werk van genade op het hart is geen impulsief werk. Het wordt bewerkstelligd door voortdurend, dagelijks zien op en geloven in de beloften van God. De berouwvolle, gelovige, die geloof koestert en ernstig verlangt naar de vernieuwende genade van Christus, zal God niet afwijzen. Hij zal hem genade geven. En dienende engelen zullen hem bijstaan als hij volhardt in zijn pogingen om vooruit te komen. --*Evangelism, pp. 286, 287.*

Wanneer het hart zich overgeeft aan de invloed van de Geest van God, wordt het geweten wakker geschud en zal de zondaar iets beseffen van de diepte en heiligheid van Gods heilige wet, het fundament van Zijn regering in de hemel en op aarde. Het "Licht, dat een ieder verlicht, die in de wereld komt", verlicht de geheime kamers van de ziel, en de verborgenheden van de duisternis worden openbaar gemaakt. Johannes 1:9. Overtuiging grijpt het verstand en het hart. De zondaar heeft een besef van de gerechtigheid van Jehovah en voelt de schrik om, in zijn eigen schuld en onreinheid, voor de Rechercheur des harten te verschijnen. Hij ziet de liefde van God, de schoonheid van heiligheid, de vreugde van reinheid; hij verlangt ernaar gereinigd te worden en hersteld te worden in gemeenschap met de Hemel. --*Steps to Christ, p. 24.*

Zondag 12 juni: Jozefs opkomst aan de macht

Jozef reisde door het hele land Egypte, gaf bevel om immense voorraadschuren te bouwen, en gebruikte zijn helder verstand en uitstekende oordeel om te helpen bij de voorbereidingen om voedsel veilig te stellen, dat nodig was voor de lange jaren van hongersnood. Uiteindelijk eindigden de zeven jaren van overvloed in het land Egypte. "En de zeven jaren van schaarste begonnen te komen, zoals Jozef gezegd had, en de schaarste was in alle landen, maar in het gehele land Egypte was er brood. En toen het gehele land Egypte uitgehongerd was, riep het volk

tot Farao om brood. En Farao zei tot al de Egyptenaren: Ga heen tot Jozef; wat hij tot u zegt, doe dat. En de hongersnood was over de gehele aarde, en Jozef opende al de voorraadschuren, en verkocht aan de Egyptenaren; en de hongersnood werd hevig in het land Egypte." --*Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 152.

Jozef was trouw aan God, en zijn trouw was een voortdurend getuigenis van het ware geloof. Het was om dit licht te doven dat Satan door de afgunst van Jozefs broers ertoe werkte om hem als slaaf te verkopen in een heidens land. God overwon de gebeurtenissen echter, zodat de kennis van Hemzelf aan het volk van Egypte zou worden gegeven. Zowel in het huis van Potifar als in de gevangenis kreeg Jozef een training en opleiding die hem, met de vreze Gods, voorbereidden op zijn hoge positie als eerste minister van de natie. Vanuit het paleis van de Farao's was zijn invloed in het hele land merkbaar, en de kennis van God verspreidde zich wijd en zijd. De Israëlieten in Egypte werden ook welvarend en rijk, en zij die trouw waren aan God oefenden een wijdverbreide invloed uit. --*Patriarchs and Prophets*, p. 332.

Aan het volk van Egypte en van alle volken die met dat machtige koninkrijk verbonden waren, openbaarde God Zich door Jozef. Waarom verkoos de Here Jozef zo hoog te verheffen onder de Egyptenaren? Hij had op een andere wijze Zijn bedoelingen met de kinderen van Jakob kunnen verwezenlijken, maar Hij wilde Jozef tot een licht maken, en Hij plaatste hem in het paleis van de koning, opdat de hemelse verlichting zich ver en dichtbij zou uitstrekken. Door zijn wijsheid en rechtvaardigheid, door de zuiverheid en welwillendheid van zijn dagelijks leven, door zijn toewijding aan de belangen van het volk -- en dat volk was een volk van afgodendienaars -- was Jozef een vertegenwoordiger van Christus. In hun weldoener, tot wie heel Egypte zich met dankbaarheid en lof wendde, moest dat heidense volk de liefde van hun Schepper en Verlosser aanschouwen. Zo plaatste God ook in Mozes een licht naast de troon van het grootste koninkrijk van de aarde, opdat allen die wilden, zouden leren van de ware en levende God. En dit licht werd aan de Egyptenaren gegeven voordat de hand van God over hen werd uitgestrekt in oordelen. --*Patriarchs and Prophets*, p. 368.

Maandag 13 juni: Jozef confronteert zijn broers

De zonen van Jakob kwamen met de menigte kopers om koren van Jozef te kopen, en zij "bogen zich voor hem neer met hun gezicht naar de aarde." En Jozef herkende zijn broeders, maar hij deed alsof hij hen niet kende, en sprak ruw tot hen. "En hij zeide tot hen: Van waar zijt gij gekomen? En zij zeiden: Uit het land Kanaän, om voedsel te kopen. En Jozef herinnerde zich de dromen, die hij van hen gedroomd had, en zeide tot hen: Gij zijt verspieders. Om de naaktheid van het land te zien, zijt gij gekomen."

Zij verzekerden Jozef dat hun enige boodschap in Egypte was om voedsel te kopen. Jozef beschuldigde hen er opnieuw van spionnen te zijn. Hij wilde weten of zij dezelfde hoogmoedige geest bezaten als toen hij bij hen was, en hij verlangde ernaar inlichtingen van hen te krijgen over zijn vader en Benjamin. --*Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 154.

De drie dagen van opsluiting waren dagen van bitter verdriet bij Jakobs zonen. Zij dachten na over hun vroegere verkeerde handelwijze, vooral hun wreedheid jegens Jozef. Zij wisten dat als zij veroordeeld zouden worden als spionnen, en zij geen bewijs konden aanbrengen om zichzelf vrij te pleiten, zij allen zouden moeten sterven, of slaven worden. Zij betwijfelden of ook maar één van hen hun vader zou kunnen doen instemmen dat Benjamin van hem wegging,

na de wrede dood die, naar hij dacht, Jozef had ondergaan. Zij verkochten Jozef als slaaf, en zij vreesden dat God hen wilde straffen door hen slaven te laten worden. Jozef is van mening dat zijn vader en de gezinnen van zijn broeders, misschien te lijden hebben van voedsel, en hij is ervan overtuigd dat zijn broeders berouw hebben van hun wrede behandeling van hem, en dat zij Benjamin in geen geval zouden behandelen zoals zij hem hadden behandeld. --*Spiritual Gifts, vol. 3, p. 155.*

Gerechtigd door Christus, wordt de ontvanger van de waarheid gedwongen tot een volledige overgave aan God, en wordt hij toegelaten in de school van Christus, opdat hij kan leren van Hem die zachtmoedig en nederig van hart is. De kennis van Gods liefde wordt in zijn hart uitgestort. Hij roept uit: O, wat een liefde! Wat een neder gebogenheid! De rijke beloften grijpend door geloof, wordt hij deelgenoot van de goddelijke natuur. Zijn hart wordt geleegd van zichzelf, de wateren van het leven stromen binnen; de heerlijkheid van de Heer straalt naar buiten. Voortdurend kijkend naar Jezus, wordt het menselijke gelijkgesteld met het goddelijke. De gelovige wordt veranderd in Zijn gelijkenis. Het menselijke karakter wordt veranderd in het goddelijke.

Christus ziet Zijn volk in hun zuiverheid en volmaaktheid als de beloning van al Zijn lijden, Zijn vernedering en Zijn liefde, en de aanvulling van Zijn heerlijkheid -- Christus als het grote middelpunt, van wie alle heerlijkheid afstraalt. --*Our High Calling, p. 203.*

Dinsdag, 14 juni: Jozef en Benjamin

Toen Jakobs zonen op het punt stonden hem te verlaten om hun twijfelachtige reis te beginnen, stond hun bejaarde vader op, en terwijl hij in hun midden stond, hief hij zijn handen ten hemel, en smeekte de Here om met hen mee te gaan, en sprak een genadige zegen over hen uit. "En God, de Almachtige, schenkt u genade voor de man, opdat hij uw andere broer en Benjamin wegzendt. Als ik van mijn kinderen beroofd ben, ben ik beroofd."

"En de mannen namen dat geschenk, en zij namen dubbel geld in hun hand, en Benjamin, en zij stonden op, en gingen naar Egypte, en stonden voor Jozef." En toen Jozef Benjamin bij hen zag, kon hij zijn broederlijke gevoelens van liefde nauwelijks bedwingen. Hij gaf opdracht voorbereidingen te treffen om zijn broeders met hem te laten dineren. Toen zij in het huis van Jozef werden gebracht, vreesden zij, dat dit was om hen ter verantwoording te roepen, vanwege het geld dat in hun zakken was gevonden. En zij dachten dat het opzettelijk daar geplaatst zou kunnen zijn om een aanleiding tegen hen te vinden om hen tot slaven te maken, en dat zij in het huis van de heerser waren gebracht om dit doel beter te bereiken. --*Spiritual Gifts, vol. 3, pp. 159, 160.*

De Bijbel heeft weinig lof voor de mens. Er wordt weinig plaats ingeruimd voor het vertellen van de deugden van zelfs de beste mannen die ooit geleefd hebben. Deze stilte is niet zonder doel; het is niet zonder les. Alle goede eigenschappen die de mensen bezitten zijn een gave van God; hun goede daden zijn verricht door de genade van God door Christus. Daar zij alles aan God te danken hebben, komt de eer van wat zij zijn of doen Hem alleen toe; zij zijn slechts werktuigen in Zijn handen. Meer dan dit -- zoals alle lessen van de Bijbelse geschiedenis leren -- is het een gevaarlijke zaak om mensen te prijzen of te verheffen; want als iemand zijn volledige afhankelijkheid van God uit het oog verliest, en op zijn eigen kracht gaat vertrouwen, is hij er zeker van te vallen. De mens strijdt met vijanden die sterker zijn dan hij. "Wij worstelen niet tegen vlees en bloed, maar tegen overheden, tegen machten, tegen de heersers van de

duisternis van deze wereld, tegen boze geesten in hoge posities." Efeziërs 6:12. Het is onmogelijk voor ons om in onze eigen kracht het conflict te handhaven; en alles wat de geest van God afleidt, alles wat leidt tot zelfverheffing of tot zelfafhankelijkheid, bereidt zeker de weg voor onze ondergang. De teneur van de Bijbel is het bijbrengen van wantrouwen jegens menselijke macht en het aanmoedigen van vertrouwen in goddelijke macht. --*Patriarchs and Prophets, p. 717.*

Nu gij u aan Jezus hebt gegeven, trek u niet terug, neem u niet van Hem weg, maar zeg dag aan dag: "Ik ben van Christus, ik heb mij aan Hem gegeven" en vraag Hem u Zijn Geest te geven en u te bewaren door Zijn genade. Zoals u door uzelf aan God te geven, en Hem te geloven, Zijn kind wordt, zo moet u in Hem leven. De apostel zegt: "Zoals gij dan Christus Jezus, de Heer, ontvangen hebt, zo wandelt gij in Hem." Kolossenzen 2:6. --*Steps to Christ, p. 52.*

Woensdag 15 juni: De koningsbeker

Juda had zichzelf verpand als borg voor Benjamin. "En Juda en zijn broeders kwamen tot het huis van Jozef, want hij was daar nog, en zij vielen voor hem op de grond. En Jozef zeide tot hen: Welke daad is dit, die gij gedaan hebt? Weet gij niet, dat zulk een man als ik, zekerlijk kan goddelijk zijn?" Jozef stelde deze vraag om van zijn broeders een erkenning te verkrijgen van hun vroegere verkeerde handelwijze, opdat hun ware gevoelens vollediger zouden worden geopenbaard. Hij maakte geen aanspraak op waarzeggerij, maar wilde dat zijn broeders geloofden dat hij de geheime daden van hun leven kon lezen. "En Juda zeide: Wat zullen wij tot mijn heer zeggen? Wat zullen wij spreken? Of hoe zullen wij ons zuiveren? God heeft de ongerechtigheid van uw dienaren ontdekt. Zie, wij zijn de dienaren mijns heren, wij beiden, en ook hij, bij wie de beker gevonden is." Juda vertelde zijn broeders dat God hun ongerechtigheid had ontdekt door hun broeder in Egypte te verkopen, en nu hun overtredingen op hen terugbracht, door hen toe te staan ook slaven te worden. --*Spiritual Gifts, vol. 3, p. 163.*

Zodra er zonde was, was er een Verlosser. Christus wist dat Hij zou moeten lijden, maar toch werd Hij de plaatsvervanger van de mens. Zodra Adam zondigde, stelde de Zoon van God Zich als borg voor het menselijk ras. ...

"Ik heb u gegraveerd in de palmen van mijn handen." De palmen van Zijn handen dragen de sporen van de wonden die Hij ontving. Als wij gewond en gekneusd zijn, als wij moeilijkheden ontmoeten die moeilijk te hanteren zijn, laten wij dan bedenken hoeveel Christus voor ons geleden heeft.

Satan verklaarde dat de mens niet zonder zonde kon leven. Christus ging over de grond waar Adam struikelde en viel, en plaatste door een zondeloos leven het menselijk geslacht op een verheven grond, opdat een ieder voor de Vader zou staan, aangenomen in de Geliefde. --*In Heavenly Places, p. 13.*

Arbeiders in de zaak van de waarheid moeten de gerechtigheid van Christus voorstellen, niet als nieuw licht, maar als kostbaar licht dat een tijdlang door de mensen uit het oog is verloren. Wij moeten Christus aannemen als onze persoonlijke Verlosser, en Hij rekent ons de gerechtigheid van God in Christus toe. Laten wij de waarheid die Johannes heeft uitgebeeld, herhalen en op de voorgrond plaatsen: "Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en Zijn Zoon gezonden heeft tot een verzoening voor onze zonden" (1 Johannes 4:10).

In de liefde van God is de wonderbaarlijkste ader van kostbare waarheid geopend, en de schatten van de genade van Christus zijn opengelegd voor de kerk en de wereld. Wat een liefde is dit, wat een wonderbaarlijke, ondoorgrondelijke liefde die Christus ertoe brengt voor ons te sterven toen wij nog zondaars waren. Wat een verlies is het voor de ziel die de sterke aanspraken van de wet begrijpt, en die toch de genade van Christus niet begrijpt, die veel overvloediger is. -- *Selected Messages, book 1, p. 155.*

Donderdag 16 juni: 'Ik ben Jozef, je broer'

Jozef was tevreden. Hij had zijn broeders bewezen, en had in hen de vruchten gezien van waarachtig berouw over hun zonden, en hij was zo diep getroffen dat hij zijn gevoelens niet langer kon verbergen, en hij verzocht om met zijn broeders alleen gelaten te worden. Toen gaf hij uiting aan zijn lang onderdrukte gevoelens en weende hardop. ...

Zijn broeders konden hem niet van verbazing antwoorden. Zij konden niet echt geloven dat de overste van Egypte hun broer Jozef was, die zij hadden benijd, en zouden hebben vermoord, maar uiteindelijk tevreden waren om als slaaf te verkopen. Al hun slechte behandeling van hun broer ging pijnlijk aan hen voorbij, en vooral zijn dromen, die zij hadden veracht, en hadden getracht de vervulling ervan te verhinderen. ...

Toen Jozef de verwarring van zijn broeders zag, zei hij tot hen: "Komt nader tot mij, bid ik u. En zij kwamen naderbij. En hij zei: "Ik ben Jozef, uw broer, die gij naar Egypte hebt verkocht." Hij trachtte edelmoedig deze gelegenheid voor zijn broeders zo gemakkelijk mogelijk te maken. Hij had geen behoefte om hun verlegenheid te vergroten door hen te berispen. Hij vond dat zij genoeg hadden geleden voor hun wreedheid jegens hem, en hij trachtte hen te troosten. Hij zei tot hen: "Nu dan, wees niet bedroefd, noch boos op uzelf, dat gij mij hierheen verkocht hebt, want God heeft mij voor u gezonden om het leven te behouden. ... En nu hebt gij mij niet hierheen gezonden, maar God; en Hij heeft mij gemaakt tot een vader voor Farao, en Heer van zijn ganse huis, en een heerser in het ganse Egypteland. --*Spiritual Gifts, vol. 3, p. 165.*

Bestudeer de geschiedenis van Jozef en van Daniël. De Heer verhinderde niet de plannen van mensen die hen kwaad wilden doen, maar Hij liet al deze plannen ten goede werken voor Zijn dienaren die, te midden van beproevingen en conflicten, hun geloof en trouw behielden.

Zolang wij in de wereld zijn, zullen wij negatieve invloeden ontmoeten. Er zullen provocaties zijn om het humeur op de proef te stellen; en het is door deze in een juiste geest tegemoet te treden dat de christelijke genaden worden ontwikkeld. Als Christus in ons woont, zullen wij geduldig, vriendelijk en verdraagzaam zijn, opgewekt te midden van pijnen en irritaties. Dag na dag en jaar na jaar zullen wij onszelf overwinnen en uitgroeien tot een nobele heldhaftigheid. Dit is de taak die ons is toebedeeld; maar zij kan niet worden volbracht zonder de hulp van Jezus, een vastberaden besluit, een onwankelbaar doel, voortdurende waakzaamheid en onophoudelijk gebed. Ieder van ons heeft een persoonlijke strijd te strijden. Zelfs God kan onze karakters niet edel of ons leven niet nuttig maken, tenzij wij medewerkers met Hem worden. Zij die de strijd afwijzen, verliezen de kracht en de vreugde van de overwinning. --*The Ministry of Healing, p. 487.*

Wij worden in sympathie met Christus gebracht door de gemeenschap van Zijn lijden. Elke daad van zelfopoffering voor het welzijn van anderen versterkt de geest van weldadigheid in het hart van de gever en verbindt hem nauwer met de Verlosser van de wereld. ...

Als u aan het werk gaat zoals Christus voorstelt dat Zijn discipelen zullen doen, en zielen voor Hem zult winnen, zult u de behoefte voelen aan een diepere ervaring en een grotere kennis in goddelijke dingen, en zult u hongeren en dorsten naar gerechtigheid. U zult God smeken, en uw geloof zal versterkt worden, en uw ziel zal diepere teugen drinken uit de bron van verlossing. Tegenstand en beproevingen zullen u naar de Bijbel en het gebed drijven. U zult groeien in genade en in de kennis van Christus, en u zult een rijke ervaring ontwikkelen. --*Steps to Christ*, p. 79, 80.

Vrijdag 17 juni: Voor verder lezen

Lift Him Up, "The Hope of the Ages," p. 27;
The Faith I Live By, "He Died for Us," p. 50.

Les 13 - Israël in Egypte

Sabbatmiddag 18 juni

Wegens de diensten die Jozef de Egyptische natie had bewezen, werd [de kinderen van Jakob] niet alleen een deel van het land als woning toegewezen, maar werden zij ook vrijgesteld van belasting en rijkelijk voorzien van voedsel tijdens het voortduren van de hongersnood. De koning erkende openlijk dat het aan de genadige tussenkomst van de God van Jozef te danken was dat Egypte overvloed genoot, terwijl andere naties door hongersnood omkwamen. Hij zag ook dat de leiding van Jozef het koninkrijk zeer had verrijkt, en zijn dankbaarheid omringde de familie van Jakob met koninklijke gunst. --*Patriarchs and Prophets*, p. 241.

De handelwijze van God met Zijn volk moet dikwijls herhaald worden. Hoe dikwijls werden de bakens door de Heer uitgezet in Zijn handelen met het oude Israël! Opdat zij de geschiedenis van het verleden niet zouden vergeten, beval Hij Mozes deze gebeurtenissen in liederen om te zetten, opdat ouders ze aan hun kinderen zouden leren. Zij moesten gedenktekens verzamelen en ze in het zicht leggen. Bijzondere zorg werd besteed om ze te bewaren, opdat, wanneer de kinderen naar deze dingen zouden vragen, het gehele verhaal herhaald zou kunnen worden. Zo werden de voorzienige handelingen en de duidelijke goedheid en barmhartigheid van God in Zijn zorg en bevrijding van Zijn volk in gedachten gehouden. Wij worden aangespoord om "de vroegere dagen in herinnering te roepen, waarin gij, nadat gij verlicht waart, een grote strijd van verdrukkingen hebt doorstaan". Hebréeën 10:32. Voor Zijn volk in dit geslacht heeft de Here gewrocht als een wonderwerkend God. De voorgeschiedenis van Gods zaak moet dikwijls voor het volk, jong en oud, gebracht worden. Wij moeten dikwijls Gods goedheid verhalen en Hem loven voor Zijn wonderbare werken. --*Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 364.

In de voorzienigheid van God worden wij dagelijks in verbinding gebracht met de onbekeerden. Door Zijn eigen rechterhand bereidt God de weg voor ons, opdat Zijn werk snel voortgang kan vinden. Als medearbeiders met Hem hebben wij een heilig werk te doen. Wij moeten zielenarbeid verrichten voor hen die op hoge plaatsen zijn; wij moeten hun de genadige uitnodiging doen om naar het bruiloftsmaal te komen.

Hoewel nu bijna geheel in het bezit van goddeloze mensen, behoort de gehele wereld, met al zijn rijkdommen en schatten, God toe. "De aarde is van de Heer, en haar volheid." . . . O, dat christenen zich meer en meer zouden realiseren dat het hun voorrecht en hun plicht is om, terwijl

zij de juiste principes *koesteren*, gebruik te maken van elke door de hemel gezonden gelegenheid om Gods koninkrijk in deze wereld te bevorderen! —*Counsels on Stewardship*, p. 186

Zondag 19 juni: Jacob gaat naar Jozef

Toen zij Egypte bereikten, ging het gezelschap direct naar het land Gosen. Daar kwam Jozef aan in zijn strijdwagen, bijgestaan door een prinselijk gevolg. De pracht van zijn omgeving en de waardigheid van zijn positie waren even vergeten; slechts één gedachte vulde zijn geest, één verlangen prikkelde zijn hart. Toen hij de reizigers zag naderen, kon de liefde, waarvan hij het verlangen zoveel jaren had onderdrukt, niet langer bedwongen worden. Hij sprong uit zijn wagen en haastte zich naar voren om zijn vader welkom te heten. "En hij viel hem op de hals en weende om zijn hals een goede tijd. En Israël zeide tot Jozef: Laat mij nu sterven, nu ik uw aangezicht gezien heb, want gij leeft nog."—*Patriarchs and Prophets*, p. 233.

Farao waardeerde Jozefs wijsheid in het beheer van alle zaken die met het koninkrijk te maken hadden, vooral in de voorbereidingen voor de lange jaren van hongersnood die over het land Egypte kwamen. Hij voelde dat het hele koninkrijk zijn voorspoed te danken had aan de wijze leiding van Jozef; en als teken van zijn dankbaarheid zei hij tot Jozef: "Het land Egypte is voor u; laat uw vader en broeders wonen in het beste van het land; laat hen wonen in het land Gosen."

"En Jozef plaatste zijn vader en zijn broeders, en gaf hun een bezitting in het land Egypte, in het beste van het land, in het land van Ramses, zoals Farao had bevolen. En Jozef voedde zijn vader en zijn broeders en het gehele huisgezin zijns vaders met brood, naar hun huisgezinnen." — *The Story of Redemption*, p. 103, 104.

Hoewel de Egyptenaren zo lang de kennis van God hadden verworpen, gaf de Heer hun toch gelegenheid tot bekering. In de dagen van Jozef was Egypte een toevluchtsoord voor Israël geweest; God was geëerd in de vriendelijkheid die Zijn volk was betoond; en nu gaf de lankmoedige, die langzaam toorn en vol ontferming is, elk oordeel de tijd om zijn werk te doen; de Egyptenaren, die vervloekt waren door de voorwerpen die zij aanbaden, hadden het bewijs van de macht van Jehovah, en allen die wilden, konden zich aan God onderwerpen en Zijn oordelen ontlopen. --*Patriarchs and Prophets*, p. 333.

Kaste--onderscheid is hatelijk voor God. Hij negeert alles van dit karakter. In Zijn ogen zijn de zielen van alle mensen van gelijke waarde. Hij "heeft uit één bloed alle mensenvolken gemaakt om op de ganse aarde te wonen, en heeft de tevoren vastgestelde tijden bepaald, en de grenzen van hun woonplaats; opdat zij de Here zouden zoeken, zo zij Hem mochten zoeken en vinden, hoewel Hij niet ver van een ieder van ons is". Zonder onderscheid van leeftijd, of rang, of nationaliteit, of godsdienstig voorrecht, worden allen uitgenodigd om tot Hem te komen en te leven. ... "Er is noch Jood noch Griek, er is noch gebundene noch vrije." "Dezelfde Heer over allen is rijk aan allen die Hem aanroepen. Want een ieder die de naam van de Heer aanroept, zal behouden worden." Handelingen 17:26, 27; Spreuken 22:2; Romeinen 10:11-13. ---*The Desire of Ages*, p. 403.

Maandag, Juni 20: Jacob vestigt zich in Egypte

Niet lang na hun aankomst bracht Jozef ook zijn vader om aan de koning te worden voorgesteld. De patriarch was een vreemdeling aan koninklijke hoven, maar te midden van de

verheven taferelen der natuur had hij gemeenschap gehad met een machtiger vorst; en nu, in bewuste superioriteit, hief hij zijn handen op en zegende Farao.

In zijn eerste groet aan Jozef had Jakob gesproken alsof hij, met deze vreugdevolle afsluiting van zijn lange zorgen en verdriet, klaar was om te sterven. Maar zeventien jaren zouden hem nog worden gegund in de vredige rust van Gosen. Deze jaren vormden een gelukkig contrast met die welke eraan vooraf waren gegaan. Hij zag in zijn zonen het bewijs van ware bekering; hij zag zijn gezin omringd door alle voorwaarden die nodig waren voor de ontwikkeling van een groot volk; en zijn geloof vatte de zekere belofte aan van hun toekomstige vestiging in Kanaän. Hijzelf werd omringd met elk teken van liefde en gunst dat de eerste minister van Egypte hem kon schenken; en gelukkig in het gezelschap van zijn lang verloren zoon, ging hij zacht en vredig ten grave. --*Patriarchs and Prophets*, p. 233.

De continuïteit van de christelijke invloed is het geheim van haar kracht, en deze hangt af van de standvastigheid van uw openbaring van het karakter van Christus. Help hen die zich hebben vergist, door hen te vertellen over uw ervaringen. Laat zien hoe, toen u ernstige fouten maakte, geduld, vriendelijkheid en hulpvaardigheid van de kant van uw medewerkers u moed en hoop gaven.

Tot aan het oordeel zult u nooit de invloed kennen van een vriendelijke, attente houding tegenover de inconsequente, de onredelijke, de onwaardige. Wanneer wij ondankbaarheid en verraad van heilig vertrouwen ontmoeten, worden wij geprikkeld om onze minachting of verontwaardiging te tonen. Dit verwachten de schuldigen; zij zijn erop voorbereid. Maar vriendelijke verdraagzaamheid verrast hen en wekt dikwijls hun betere impulsen op en wekt een verlangen naar een edeler leven. --*The Ministry of Healing*, pp. 494, 495.

De boodschap van Laodicea is van toepassing op de kerk in deze tijd. Geloofst u deze boodschap? Hebt u harten die dat voelen? Of zegt u voortdurend: Wij zijn rijk en vermeerderd met goederen, en hebben aan niets behoefte? Is het tevergeefs dat de verklaring van de eeuwige waarheid aan dit volk is gegeven om te worden uitgedragen naar alle volken van de wereld? God heeft een volk uitverkoren en heeft het gemaakt tot de bewaarders van de waarheid, die zwaar weegt en eeuwige gevolgen heeft. Aan hen is het licht gegeven dat de wereld moet verlichten. Heeft God een fout gemaakt? Zijn wij inderdaad Zijn uitverkoren werktuigen? Zijn wij de mannen en vrouwen die de boodschap van Openbaring 14 aan de wereld moeten brengen, om de boodschap van verlossing te verkondigen aan hen die op de rand van de afgrond staan? Doen wij alsof wij dat zijn?

De boodschap van Laodicea geldt voor allen die beweren de wet van God te houden, maar er geen daders van zijn. Wij mogen in niets egoïstisch zijn. Elke fase van het christelijk leven moet een afspiegeling zijn van het leven van Christus. --*Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary*, vol. 7, pp. 961, 962.

Dinsdag 21 juni: Jacob zegent Jozefs zonen

Toen hij de dood voelde naderen, liet Jacob Jozef komen. ...

Een belangrijke zaak eiste aandacht; de zonen van Jozef moesten formeel worden geïnstalleerd onder de kinderen van Israël. Jozef, die voor een laatste onderhoud met zijn vader kwam, bracht Efraïm en Manasse met zich mee. ... Het was Jozefs wens dat zij zich zouden verenigen met hun eigen volk. Hij toonde zijn geloof in de verbondsbelofte door zijn zonen alle

eer te ontzeggen die het hof van Egypte hun bood, voor een plaats onder de verachte herdersstammen, aan wie de orakels van God waren toevertrouwd.

Jakob zei: "Uw twee zonen, Efraïm en Manasse, die u in het land Egypte geboren zijn voordat ik tot u in Egypte kwam, zijn de mijne; evenals Ruben en Simeon de mijne zullen zijn." Zij moesten worden aangenomen als de zijnen, en de hoofden worden van afzonderlijke stammen. Zo zou een van de voorrechten van het geboorterecht, dat Ruben had verspeeld, aan Jozef ten deel vallen -- een dubbel deel in Israël.

Toen de zonen van Jozef naderbij kwamen, omhelsde en kuste de aartsvader hen en legde plechtig zijn handen op hun hoofden als zegening. Toen sprak hij het gebed uit: "God, voor wie mijn vaderen Abraham en Izaäk wandelden, de God die mij mijn hele leven lang heeft gevoed tot op deze dag, de Engel die mij van alle kwaad heeft verlost, zegen de jongens." Er was nu geen geest van zelfafhankelijkheid, geen vertrouwen op menselijke kracht of sluwheid. God was zijn bewaarder en steun geweest. Er was geen klacht over de kwade dagen in het verleden. Zijn beproevingen en smarten werden niet langer beschouwd als dingen die "tegen" hem waren. Hij herinnerde zich alleen Zijn barmhartigheid en liefdevolle goedheid die gedurende zijn hele pelgrimstocht bij hem was geweest.

De zegen eindigde, Jakob gaf zijn zoon de verzekering -- en liet voor de volgende generaties, gedurende lange jaren van slavernij en verdriet, dit getuigenis van zijn geloof achter: "Zie, ik sterf, maar God zal met u zijn, en u wederbrengen in het land uwer vaderen." -- *Patriarchs and Prophets*, p. 234, 235.

De hoop van Israël was vervat in de belofte die bij de roeping van Abraham werd gedaan, en daarna steeds weer aan zijn nageslacht werd herhaald: "In u zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden." Genesis 12:3. Toen het doel van God voor de verlossing van het ras aan Abraham werd ontvouwd, scheen de Zon der gerechtigheid op zijn hart, en werd zijn duisternis verstrooid. En toen ten slotte de Verlosser Zelf onder de mensenzonen wandelde en sprak, getuigde Hij aan de Joden van de heldere hoop van de aartsvader op verlossing door de komst van een Verlosser. "Uw vader Abraham verheugde zich Mijn dag te zien," verklaarde Christus; "en hij zag het en was verblijd." Johannes 8:56. -- *Prophets and Kings*, p. 683.

Woensdag 22 juni: Jacob zegent zijn zonen

Eindelijk waren al de zonen van Jacob verzameld rond zijn sterfbed. En Jakob riep zijn zonen en zei: "Verzamelt u en hoort, gij zonen van Jakob, en luistert naar Israël, uw vader," "opdat ik u zeg wat u in de laatste dagen zal overkomen." Vaak en angstig had hij aan hun toekomst gedacht, en getracht zich de geschiedenis van de verschillende stammen voor te stellen. Terwijl zijn kinderen nu wachtten om zijn laatste zegen te ontvangen, rustte de Geest der Inspiratie op hem, en in profetisch visioen werd voor hem de toekomst van zijn nakomelingen ontvouwd. De een na de ander werden de namen van zijn zonen genoemd, het karakter van elk van hen werd beschreven, en de toekomstige geschiedenis van de stammen werd in het kort voorspeld.

Het priesterschap was toebedeeld aan Levi, het koninkrijk en de Messiaanse belofte aan Juda, en het dubbele deel van de erfenis aan Jozef. De stam van Ruben heeft nooit enige vooraanstaande positie in Israël ingenomen; zij was niet zo talrijk als Juda, Jozef of Dan, en behoorde tot de eersten die in gevangenschap werden weggevoerd. -- *Patriarchs and Prophets*, p. 235.

Jakob was altijd een man van diepe en vurige genegenheid geweest; zijn liefde voor zijn zonen was sterk en teder, en zijn stervende getuigenis aan hen was niet de uitdrukking van partijdigheid of wrok. Hij had hen allen vergeven, en hij hield van hen tot het laatst. Zijn vaderlijke tederheid zou slechts uitdrukking hebben gevonden in woorden van bemoediging en hoop; maar de kracht van God rustte op hem, en onder de invloed van bezieling werd hij gedwongen de waarheid te verkondigen, hoe pijnlijk ook.

Bij de laatste zegeningen herhaalde Jacob de opdracht over zijn begraafplaats: "Ik zal tot mijn volk worden verzameld; begraaf mij bij mijn vaderen ... in de spelonk die in het veld van Machpelah is." "Daar begroeven zij Abraham en Sara, zijn vrouw; daar begroeven zij Izaäk en Rebekka, zijn vrouw; en daar begroef ik Lea." De laatste daad van zijn leven was dus het openbaren van zijn geloof in Gods belofte. --*Patriarchs and Prophets*, p. 237.

Niet allen in deze wereld hebben partij gekozen voor de vijand tegen God. Niet allen zijn ontrouw geworden. Er zijn een paar getrouwen die trouw zijn aan God, want Johannes schrijft: "Hier zijn zij, die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus." Openbaring 14:12. Spoedig zal de strijd hevig gevoerd worden tussen hen die God dienen en hen die Hem niet dienen. Spoedig zal alles wat geschud kan worden, geschud worden, opdat hetgeen niet geschud kan worden, overblijft. ...

Gods beproefde volk zal zijn kracht vinden in het teken waarover gesproken wordt in Exodus 31:12--18. Zij moeten zich baseren op het levende woord: "Er staat geschreven." Dit is het enige fundament waarop zij veilig kunnen staan. Zij die hun verbond met God hebben verbroken, zullen op die dag zonder God en zonder hoop zijn.

De aanbidders van God zullen vooral onderscheiden worden door hun achting voor het vierde gebod, omdat dit het teken is van Gods scheppende kracht en het getuigenis van Zijn aanspraak op de eerbied en het eerbetoon van de mens. --*Testimonies for the Church*, vol. 9, pp. 15, 16.

Donderdag 23 juni: De hoop van het beloofde land

Jakob en zijn zonen hadden hun kudden meegenomen naar Egypte, waar zij sterk waren toegenomen. Alvorens Egypte te verlaten, eiste het volk, op aanwijzing van Mozes, een vergoeding voor hun onbetaalde arbeid; en de Egyptenaren waren te begerig om van hun aanwezigheid bevrijd te worden, om hen te weigeren. De slaven vertrokken beladen met de buit van hun onderdrukkers.

Op die dag werd de geschiedenis voltooid die eeuwen tevoren in een profetisch visioen aan Abraham was geopenbaard: "Uw zaad zal een vreemdeling zijn in een land, dat het hunne niet is, en zal hen dienen; en zij zullen hen vierhonderd jaren verdrukken; en ook dat volk, dat zij dienen zullen, zal Ik oordelen; en daarna zullen zij met grote overvloed tevoorschijn komen." Genesis 15:13, 14. ... De vierhonderd jaar waren vervuld. "En het geschiedde op dezelfde dag, dat de Here de kinderen Israëls uit Egypteland voerde met hun legers." Bij hun vertrek uit Egypte droegen de Israëlieten een kostbare erfenis met zich mee, in de beenderen van Jozef, die zo lang hadden gewacht op de vervulling van Gods belofte, en die, gedurende de donkere jaren van slavernij, een teken van hoop waren geweest voor Israëls bevrijding. --*Patriarchs and Prophets*, p. 281.

God leidt Zijn kinderen nooit anders dan zij zouden verkiezen geleid te worden, als zij het einde van het begin konden zien en de heerlijkheid konden onderscheiden van het doel dat zij vervullen als medewerkers met Hem.

Alles wat ons in de voorzienigheid van God heeft verbijsterd, zal in de komende wereld worden opgehelderd. De dingen die moeilijk te begrijpen zijn, zullen dan worden uitgelegd. De verborgenheden van genade zullen zich voor ons ontfouwen. Waar ons eindig verstand slechts verwarring en verbroken beloften ontdekte, zullen wij de volmaaktste en schoonste harmonie zien. Wij zullen weten dat oneindige liefde de ervaringen die het moeilijkst leken heeft geordend.

Hij die doordrenkt is met de Geest van Christus blijft in Christus. De zweeps slag die op hem wordt gericht, valt op de Verlosser, die hem omgeeft met Zijn aanwezigheid. Wat tot hem komt, komt van Christus. Hij hoeft het kwaad niet te weerstaan, want Christus is zijn verdediging. Niets kan hem raken dan met toestemming van onze Heer, en "alle dingen" die zijn toegestaan "werken samen ten goede voor hen die God liefhebben." --*The Faith I Live By*, p. 64.

De hoop op verlossing door de komst van Gods Zoon als Verlosser en Koning is nooit uitgestorven in de harten van de mensen. Vanaf het begin zijn er mensen geweest wier geloof verder reikte dan de schaduwen van het heden naar de werkelijkheid van de toekomst. Adam, Seth, Henoeh, Methusalem, Noach, Sem, Abraham, Izaäk en Jakob -- door deze en andere waardigen heeft de Heer de kostbare openbaringen van Zijn wil bewaard. En zo heeft God aan de kinderen Israëls, het uitverkoren volk door wie de beloofde Messias aan de wereld zou worden gegeven, kennis gegeven van de vereisten van Zijn wet, en van de verlossing die zou worden volbracht door het verzoenend offer van Zijn geliefde Zoon. --*Prophets and Kings*, p. 682,

Vrijdag 24 juni: Voor verder lezen

This Day With God, "Set Your Affections on Heaven," p. 290;

My Life Today, "Doubt Not," p. 185.